

NOVI TEDNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO,
SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Prvorojenec letošnjega leta je bil Boštjan, za njim pa same deklice! To nekaj pove...

Tone Vrabi je bil na novoletnem lovu žalske zelene bratovščine. Božena Mlakar piše o Afganistanu, o njegovi podobi lanskega poletja. Milan Božič je zbral - najdosežke lanskega leta in prišli smo do presenetljivih podatkov, tako da bomo to rubriko odprli še večkrat med letom. Radovednost nas namreč tako tare, da ne bi vzdržali vseh 366 dni...

Tudi tokrat so nam mladi napisali za celo stran, pa še je ostal zajeten kup v mapi.

Razveseljiva vest je na 4. strani, kjer je naslov: Brez izgub, filtra pa delata - to se nanaša na Cinkarno!

Peta stran naj bi bila delegatska in nekaj prispevkov je že takšnih, ki si zaslužijo pozornost, posebno tisti, ki je podpisan z imenom Jure Krašovec, ki tokrat ni bil novinar, ampak delegat. Videti je, da mu je v tej vlogi žolč v večji nevarnosti.

Kako se počutite, ko prebirate dražji (dragocenejši) Novi tednik?

DRAGO MEDVED

BREZ IZGUB, FILTRA DELATA - POTOPIS IZ AFGANISTANA

ODPRTOST CELJA

PRIPRTA VRATA

Še neizkoriščene možnosti

Ni naključje, da se je problematika podpiranja Celja v Jugoslavijo in svet, znašla na dnevnem redu seje predsedstva OK SZDL. Razprava, ki jo je vodil Ivan Seničar, je imela za izhodišče obširno gradivo, ki jo je pripravila posebna delovna komisija pri svetu za mednarodne odnose celjske SZDL.

Ob ugotovitvi, da je takšno gradivo prvič zbrano v takem obsegu in takšni kakovosti, je bil tudi takoj sprejet sklep, da je potrebno obstoječe gradivo pripraviti za javno objavo in seznaniti občane celjske občine o dosedanjih dosežkih pri odpiranju Celja v jugoslovanski in mednarodni prostor. Čeprav vrata še niso na široko odprta in obstojajo še mnoge neizkoriščene možnosti, vendarle daje gradivo presenetljivo sliko in bo v dragoceno pomoč tudi gospodarskim strokovnjakom.

Razprava je pokazala predvsem na vidike našega obnove, kadar komuniciramo s svetom, bodisi na gospodarskem, kulturnem, športnem ali drugih področjih (zamejci, zdomci itd.). Še ne dovolj razvito sodelovanje predstavljajo spet dežele v razvoju, sicer pa je Janez Lenasi, direktor Kovinotehne s teht-

nimi besedami pojasnil nekatere najbolj žgoče probleme s tega področja.

Celje je pobrateno z osmi mi mesti v Jugoslaviji, z nobenim pa izven domovinske meje. Še bi lahko naštevati, vendar to ni namen tega pisanja. Poglejmo raje, kakšne sklepe je predsedstvo sprejelo:

- potrdili so vsebino doslej zbranega gradiva, ki ga bo treba nenehno dograjevati, izpopolnjevati in kot že rečeno, posredovati širši javnosti,

- osnovati je treba politično šolo za mednarodne odnose, ki naj prične z delom v jeseni letošnjega leta,

- v občini je potrebno izdelati strategijo odnosov s tujino, občina Celje pa naj osnuje svoj organ za mednarodne odnose,

- pripraviti je treba analizo, kaj je Celje doslej dobilo od mednarodnih kreditov,

- delovne organizacije naj razpravljajo o svojem dajanem odpiranju navzven.

Tako na kratko s seje. Obširneje bo o tem spregovorila tudi oddaja v živo celjskega Radia danes (četrtek) teden ob 16.30 uri.

D. MEDVED

STEKLINA TUDI V VELENJU

V krajevni skupnosti Gaberke pri Šoštanju je občana napadla lisica, ki je bila okužena s steklino.

Občana, ki se je sprehajal po gozdu, je napadla stekla lisica. K sreči jo je občan v samoobrambi s palico pokončal in lisico predal veterinarski postaji. V Ljubljani so kaj hitro ugotovili, da je lisica okužena s steklino.

Izvršni svet velenjske občinske skupščine je nemudoma izdelal ukrepe, s katerimi želijo v najkrajšem možnem času kar najbolj učinkovito zatreti steklino. Med drugim bodo pokončali vse pse, ki niso bili cepljeni proti steklini in tudi vse klatežke pse. V akciji bodo sodelovali vsi lovci v občini kot tudi štabi civilne zaščite in krajevnih skupnostih.

Pa še to. Osebo, ki je pred dnevi ukradla lovcu lisico s prtljažnika dvokolesa, medtem ko je bil lovec v gostilni v Šloferjamskem grabnu nad Šoštanjem, pozivajo, da to lisico čimprej preda najbližji veterinarski postaji ali lovcu. Domnevajo namreč, da je lahko tudi ta lisica okužena s steklino.

LOJZE OJSTRŠEK

SREČANJE BORCEV ZA SEVERNO MEJO

V Žalcu so se pred dnevi srečali nekdanji borci prostovoljci za severno mejo 1918/19. V žalski občini je trenutno še petindvajset takšnih borcev, medtem ko jih je bilo pred 7-8 leti še 64! Na srečanju so borcem izročili spominski znak 1918/19, ki jim ga je podelil sklad Prežihovega Voranča.

Uvodni govor je imel sedanjí predsednik skupščine Širca, prej pa bi predsednik Martin Cviki, ki je zdaj tajnik, blagajnik pa je Jože Zakonjšek.

Srečanja se je udeležil tudi predsednik skupščine občine Žalec Vlado Gorišek ter med drugim izrekel vso priznanje borcem - prostovoljcem za njihovo narodno zavest, ki so jo izkazali pred 60. leti.

Ob prisotnosti predstavnikov vseh družbenopolitičnih organizacij je Vlado Gorišek izročil borcem prostovoljcem *spominske znake ter jim zaželel še veliko zdravja in osebnega zadovoljstva.

T. VRABL

BOŠTJAN PRVI CELJAN 80

Tri minute po komaj rojenem Novem letu 1980 je privekal na svet v celjski porodnišnici Boštjan Bobik, ki ga je 3360 gramov težkega in predvsem zdravega rodila devetnajstletna Cvetka Bobik iz Bohorine pri Zrečah, poročena z možem Zdenkom, zaposlena pa kot administratorica v zreški tovarni Unior. Kozarec šampanjca po srečnem rojstvu v Novem letu je spila srečna mamica pa tudi dežurna zdravniška ekipa pod vodstvom dr. Milana Bekčiča. 2. januarja smo srečno mamico obiskali, ji po tradiciji čestitali, predstavnik Trgovskega podjetja MODA iz Celja Milan Medvešek pa ji je izročil darilo. Več o tem prijetnem dogodku na 6. strani.

T. VRABL - Foto: D. MEDVED

LAŠKI TIM NA TUJEM

HLADILNICA V BAGDADU

Izvoz je zanesljiva pot do deviz

Te dni se na počitnicah v domovini nahajajo delavci laške TIM in se bodo v kratkem vrnili na delovišče v Bagdad (Irak) na Bližnjem vzhodu. Že februarja bodo dokončali montažna dela pri izgradnji velike hladilnice, ki jo TIM Laško gradi za potrebe gospodarstva v tej neuvrščeni državi. V minulemu letu so delavci v Bagdadu opravili 46.000 delovnih ur, ostalo jim je dela za nadaljnjih 3600 ur.

Delo, ki so ga delavci laškega TIM prevzeli, bo kolektivno navrglo 2 milijona in 300.000 dolarjev. Od tega bo kolektiv pridobil milijon in 100.000 dolarjev deviznih

pravic, poleg tega pa še 7 in pol milijonov dinarjev izvozne stimulacije.

TIM je v domačih TOZD izdelal veliko opreme za hladilnico v Siriji, saj so tja poslali lani 62 kamionov različne gradiva. Pri gradnji te hladilnice je TIM kooperacijsko sodeloval z osješkimi kolektivom OLT.

Dela v Bagdadu so bile za timove graditelje nova in za jetna izkušnja. Morali so se prilagoditi nevajenim klimatskim pogojem in velikim razlikam v načinu življenja v tej državi. Poleg tega so, daleč od matičnega podjetja, morali delovati popolnoma samostojno in pogosto poka-

Zbor, da malo takih. In dogodek, ki si zasluži pozornost in posnemanja!

Krajani dela Spodnje Dobrovo v Krajevni skupnosti Ostrožno, ki stanujejo v novi Razgledni ulici, so imeli zadnjo soboto v lanskem letu svoj zbor. Tokrat ni šlo za obravnavo krajevnih ali drugih vprašanj, marveč samo za to, da bi se med seboj dobro spoznali. Kajti, gre za ulico, ki ima na svoji desni strani stanovalce, ki tu že dlje časa prebivajo in na levi nove lastnike stanovanjskih hišic. In tako so predvsem novi stanovalci, med njimi Mile Hudnik, Janez Kuntarič, Bojan Plevnik, Marjan Ferlež, Lojze Rataj in drugi organizirali veselico v ulici. Prostor za to srečanje je odstopila

Župančičeva družina.

Za vabilo na zbor so se oglasile petarde, plansarski zvon, avtomobilske sirene. Kmalu se je zbralo okoli štiriideset ljudi. Veselo razpoloženi, ob pečenem odojku, pi-jaci in ob drugih dobrotah. Tudi glasbe ni manjkalo. In v zdravici želja, da bi si bili vsi v ulici bratje, da bi ne bilo razlik med starimi in novimi.

In ne samo to. Pogovorili so se, da bodo imeli takšne zборе vsako zadnjo soboto v letu. Prav tako so se odločili, da bodo kot ulica sodelovali na celjskem pustnem karnevalu itd. Tudi dan žena bodo počastili na podoben način. Dogovorili so se še za akcijo pri ureditvi sončnega parka itd.

CULI

ZRD CELJE

2500 RIBIČEV

Onesnažene vode, jezovi

Zvezo ribiških družin Celje sestavlja devet družin: Celje, Sempeter, Mozirje, Ljubno, Paka-Šoštanj, Velenje, Laško, Voglajna-Store in Sotla-Podčetrtek. Slednja je pristopila celjski zvezi šele lani. Vse ribiške družine povezujejo več kot 2500 članov.

Ribiški družini Ljubno in Mozirje imata samo salmondne revirje (postrvi, lipani), medtem ko druge mešane. S tekočimi vodami so najbolj osiromašene družine Laško, Šoštanj in Velenje. Družini v

Šoštanju in Velenju imata jezera za ribolov, Laščani pa si gradijo ribnike v Jurklostru. Umetni jezera imata celjska družina (Šmartinsko jezero) ter RD Voglajna na Tratni. Veliko jezero bo nastalo tudi blizu Podčetrčka. Gre za Vornarje, kjer bodo lovili člani Ribiške družine Sotla.

Ribiči vidijo svoj razvoj in obstoj v zaprtih vodah, kajti tekoče so iz leta v leto bolj zastrupljene. Zastrupitev, oziroma onesnažitev voda, je tudi eden največjih problemov ribiških družin.

V zadnjih letih je bilo nekaj večjih zastrupitev Savinje in manjših zastrupitev drugih potokov. Huda zastrupitev Savinje s cionidi je bila 25. decembra 1976. leta od izliva Pake do Celja, zatem 11. in 12. maja 1977. leta od izliva Voglajne v Savinjo. Tokrat z žvepleno kislino. Večja zastrupitev Savinje je bila tudi v Mozirju. Lani pa je bila Savinja od izliva Voglajne dalje zastrupljena kar trikrat.

Najbolj uničene vode so Voglajna od Štor, Paka od Šoštanja, Savinja od izliva Voglajne, Libijska Bistrica in Pirešica.

Poseben problem pa so jezovi in pragovi v rekah, ki jih nihče ne vzdržuje in obnavlja. Zato propadajo. To pa je slabo, tako za ribiče kot rekreacijo. Gre za problem in nalogo, ki bi jo morali skupno reševati ribiči, komunalci, Vodne skupnosti in seveda turistične organizacije.

J. K.

FRANJO BOGADI

SVETI ZK V KS

DOSLEJ MALO

Nova metoda dela

Celjska občinska konferenca zveze komunistov je na zadnji seji sprejela sklep o ustanovitvi svetov ZK v vseh krajevnih skupnostih. Doslej so v Celju delovali sveti le v krajevnih skupnostih Center, Dolgo polje, Medlo, Karel Destovnik Kajuha, Savinja in Slavko Šlander. Po nove pa naj bi začeli z delom sveti ZK še v trinajstih krajevnih skupnostih. V nekaterih med njimi, kot na primer krajevna skupnost Ostrožno, Frankolovo, Svetina, Strmec, Šmartno v Rožni dolini in Teharje, so komunisti organizirani le v eno

CELJE: NOVA IMENOVANJA

Delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine so na zadnjih ločenih sejah ob koncu decembra lani potrdili tudi predloge komisije za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve.

Tako so za direktorja Kmetijskega šolskega centra imenovali dipl. inženirja agronomije Marjana Drobnetja, za ravnatelja Osnovne šole »Veljko Vlahovič«¹ Fridriha Dosedlo in za občinskega sodnika za prekrške Jožeta Tanka. Ker se ob reelekciji na razpis za ravnatelja Zgodovinskega arhiva v Celju ni javil noben kandidat, so delegati potrdili imenovanje dosedanjega ravnatelja Antona Kolška za vršilca dolžnosti ravnatelja.

Ker je dosedanji komandir Postaje milice v Celju Niko Malus prevzel naloge inšpektorja pri UJV, je bil za novega komandirja Postaje milice imenovan Niko Pirtošek, pravnik iz Celja.

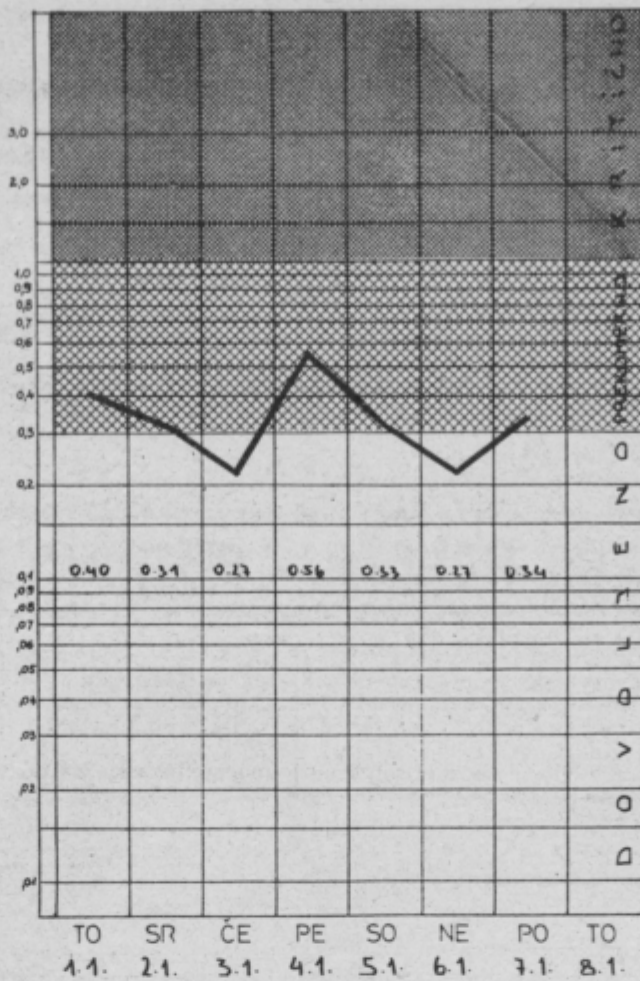
Vrh tega so na lastno željo razrešili Igorja Suligoja dolžnosti sodnika Temeljne sodišča v Celju. Igor Suligoj je prevzel nove naloge v zakonski posvetovalnici pri Centru za socialno delo v Celju.

Posebej so delegati družbenopolitičnega zbora izvolili Majdo Meštrov za predsednico ter dipl. inž. gozdarstva Dušana Juga za namestnika predsednika zbora.

MB

osnovno organizacijo. V teh primerih bodo uvedli novo metodo dela – sekretariat osnovne organizacije zveze komunistov bodo razširili s člani zveze komunistov, ki so sicer povezani v organizacijah združenega dela. V širši sestavi sveta ZK bodo vključili tudi nosilce najodgovornejših funkcij na terenu, seveda, če so člani ZK. Sveti zveze komunistov bodo imeli do petindvajset članov. Volitve članov sveta ZK v celjskih krajevnih skupnostih bodo opravili v januarju. Kadrovske, vsebinske in organizacijske priprave na volitve članov zveze komunistov v krajevnih skupnostih bodo tudi močna opora dejavnosti frontne SZDL. Sveti zveze komunistov na terenu bodo morali predvsem sproti analizirati dejavno vključenost komunistov v delegacijah in organizacijah socialistične zveze. Nekateri sveti zveze komunistov so doslej raje ocenjevali delo drugih organizacij, namesto da bi komuniste predvsem usmerjali v raznovrstne oblike družbenega in političnega združevanja v krajevni skupnosti. Temeljno torišče politične prisotnosti vsakega komunista na terenu pa je prav socialistična zveza.

ED

ŠE NI JASNO!

Izredno nizke temperature, ki so bile značilne za te dni, so močno povečale porabo goriv v režimu kurjenja, s tem pa tudi onesnaženost ozračja, saj so se povprečne dnevne koncentracije povzpelle nad dovoljenimi.

Glede na vremensko stanje lahko tudi za naslednje dni pričakujemo podobne koncentracije.

Strokovna služba za varstvo zraka

PRAZNIK KRAJEVNE SKUPNOSTI ŽALEC

PRIZNANJE KOMUR GRE

V spomin na 27. december in prve žrtve

Krajani Žalca so se pred petnajstimi leti odločili, da bodo 27. december praznovali kot svoj krajevni praznik zaradi spomina na 27. december leta 1941, ko so v Mariboru ustrelili prve žrtve iz Žalca. Slovesnost je začel predsednik skupščine krajevnih skupnosti Franc Radišek, o razvoju in načrtih kraja pa je obširneje spregovoril predsednik sveta KS Žalec Alojz Hrušovar. Po njegovem govoru so podelili tradicionalna priznanja krajevnih skupnosti, ki so jih letos prejeli: Franjo Audič, Ivan Ant-

loga, Martin Cviki, Matilda Ferlež, Milan Končnik, Silvo Marič, Janko Petriček, Franc Podbevšek, Viktorija Rehar, Zdravko Tekave, Janez Uplaznik, Jakob Vrhovšek, Rudolf Baliž in Planinsko društvo Žalec.

Ob zadnjem krajevnem prazniku je bilo tudi več športnih tekmovanj in najboljši so prejeli medalje, pokale in diplome. V namiznem tenisu je zmagal Ivan Podpečan pred Zoranom Gajškom in Urošem Heričem, v odbojki Vransko pred Žalcem, v šahu Franc Brino-

vec ml. pred Jožetom Ranzingerjem in Francem Brinovcem st., priznanja pa so dobili tudi karateisti in kosarkarji Žalca.

Vsem navzočim na slavnostni seji skupščine krajevnih skupnosti ob zaključku krajevnega praznika je spregovoril in jim čestital k doseženim uspehom ter izrekel vse dobro v letošnjem letu predsednik skupščine občine Žalec Vlado Gorišek, zatem pa so podelili še 28 priznanj tistim, ki so v lanskem letu s cvetjem in rastlinjem skrbeli za lepši videz kraja. T. VRABL

LAŠKO

ROŠADE, NOVINEC

Kdo je kdo?

Na zadnji seji občinske skupščine v laški občini so razpravljali o reorganizaciji upravnih služb in njihovih načelnikov. Tako so dosednji oddelek za gospodarstvo preimenovali v komite za planiranje in razvoj, ki ga bo odslej vodil Pavle AJDNIK, dosedanji načelnik oddelka za inšpekcijske službe. Dosedanji načelnik oddelka za gospodarstvo Hinko WIMMER je bil imenovan za člana Izvršnega sveta in načelnika oddelka za ljudsko obrambo. To mesto je dosedaj zasedal Martin KOLARIČ, ki je upokojen in bo v taistem oddelku za določen čas svetovalec načelnika.

Podpredsednik Izvršnega sveta Jože KOS je dobil še dodatno dolžnost. Imenovan je bil za načelnika oddelka za splošne upravne zadeve in občo upravo. Rudija PODBREGARJA so imenovali za člana Izvršnega sveta in načelnika oddelka za notranje zadeve. Pripominjamo, da je tudi Pavel AJDNIK še naprej ostal član Izvršnega sveta.

Ob teh rošadah v vodstvu občinske uprave pa je novo dolžnost nastopil tudi novi-

nec. Dosedanji tajnik občinskega sindikalnega sveta Jože SUMRAK je bil imenovan za načelnika oddelka za notranje zadeve.

Bilo je na seji še več imenovanj in razrešitev. Imenovani so bili delegati vseh treh zborov v komisijo za mednarodne odnose, nadalje delegat občinske skupščine v pripravljalni odbor za ureditev doma pesnika Antona Aškerc, delegat v programski svet podpisnikov samoupravnega sporazuma o razvoju kmetijstva na Kozjanskem. Med razrešnicami je bila tudi Marija PAVČIČ, ki je opravljala dolžnost sodnice za prekrške v občini Laško.

J. K.

STE ŽE
POMISLILI
NA OBJAVO
V RADIU CELJE

ČESTITKE NESTLU ŽGANKU IN MIRKU BIZJAKU OB ŽIVLJENJSKIH JUBILEJIH

Sekretar Medobčinskega sveta ZKS Celje Janez Zahraštnek je pred dnevi, v imenu vseh medobčinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij, posredoval iskrene čestitke in najlepše želje predvojnim komunistoma Nestlu Žganku ob njegovi 70-letnici in Mirku Bizjaku ob njegovi 60-letnici.

Čestitkam so se pridružili tudi vsi komiteji občinskih konferenc ZKS na širšem celjskem območju.

ANTON ŽERJAV

Če bi vse leto 1979 spravevali direktorja tozda vzdrževanje in energetika v celjski Cinkarni dipl. elektroinženirja Antona Žerjava po njegovem največjem konjičku, potem bi bil z odgovorom zelo kratak. Verjetno bi odgovoril samo z eno besedico in sicer: LURGI! To pa je znana firma iz Frankfurta

v Zvezni republiki Nemčiji, s katero se je Anton Žerjav in skupinica ožjega štaba tesno povezala, takorekoč z delom »čez dan in noč«, pa v prostih sobotah, mnogih nedeljah in praznikih.

Cilj takšnega žrtvovanja in izgovorjanja v delu je bil nadvse pomemben: uresničitev projekta elektrotrofilov v tovarni titanovega dioksida!

Anton Žerjav prav gotovo ne bi pristal na bežen pogovor za tole skico njegovega delovnega »obrazca«, če ne bi ob njem in njegovem lanskem celoletnem »hobi-ju«¹ našli vsaj še najožje-ga teama sodelavcev: Franc Slokan, odgovoren za strojna dela, Slavko Kajtna, konstruktor domače opreme za elektro-filtra, Ivan Ručigaj, odgovoren za meritve in regulacijo ter Viktor Herlah, odgovoren za elektrodela. V najširšem krogu pri tem zahtevnem ekološkem in tehničnem dosežku celjskih Cinkarnarjev pa je sodelovalo preko 90 ljudi!

Poleg prizadevnega kroga sodelavcev je takoj

OBRAZI

poudaril, da gre za pomembno usvojitev zahtevne tehnologije z domačo pametjo in zagnanostjo, pa tudi z domačo opremo in iznajdljivostjo. Če vsega tega ne bi bilo, ne bi v celjski zrak dva dimnika tovarne TiO₂ dnevno pošiljala v ozračje 1410 ton SO₂ manj že od 21. decembra starega leta 1979. Za to izvirno »novoletno darilo«¹ celjskih Cinkarnarjev so »krivi«¹ Žerjav in njegovi sodelavci, ki obljubljajo, da bodo na podoben način poskušali biti »krivi«¹ še za kakšen filter, najbrž najprej kar pri pražarni ferosulfata.

Zaradi njegove 14-letne hčere ter 12-letnega sina, pa žene, ki združuje svoje delo tudi v Cinkarni, upamo, da bo Žerjav, temu predstavniku menda zelo individualistične generacije letnikov tri ali štiri leta pred drugo svetovno vojno, uspelo presmučati nekaj dni njegovega smučarskega konjička. Pošteno ga je zaslužil!

MITJA UMNIK

MODERNIZACIJA BOLNIŠNICE

OBJEKTA ŽE NAPAJATA

Prispevek k ekologiji celjskega ozračja

Da se bi sploh lahko pristopilo k izgradnji osrednjega objekta celjske bolnišnice, so morali predhodno zgraditi TOPLARNO s kompletnim toplotnim omrežjem in sedmimi predpostajami. Toplarna je projektirana tako, da njene kapacitete zadostajo današnjim potrebam (dva kotla) in tudi bodočim. Toplarna se napaja z gospodinjstvom in zemeljskim plinom. Z izgradnjo toplarne so v tem celjskem predelu precej prispevali k ekologiji ozračja. Ko so kurili še s premogom, so ga dnevno potrošili od dva do tri vagone, danes pa toplarno napajajo z zemeljskim plinom. Če pa bo le-tega zmanjkalo, pa lahko takoj preidejo na kurilno olje.

Z gradnjo toplarne so v celjski bolnišnici rešili problem ogrevanja prostorov, tople vode. Kuhinjo so preusmerili na kuhanje na paro in brez toplarne ne bi mogli

spraviti v pogon najmodernejše pralnice v Jugoslaviji.

PRALNICA KOT LABORATORIJ

Drugi in izredno pomemben objekt, ki je bil v okviru modernizacije bolnišnice že zgrajen, je najsodobnejša pralnica. Njena zmogljivost znaša 6000 kg perila – toliko ga lahko operejo v eni izmeni. Opremljena je tako, da pranje perila poteka po tekočem traku, ki je v glavnem avtomatiziran. Poleg tekočega traku sta v pralnici montirana tudi dva večja in dva manjša pralna stroja, za primer, če pranje na tekočem traku odpove. Povsem je ločeno umazano perilo od čistega.

V samem objektu se nahajajo še skladišča bolniškega perila. Transport perila je možno po novem organizirati tako, da se iz bolniških oddelkov pripelje umazano perilo in takoj dobi v zameno

čisto perilo. Taka organizacija doslej ni bila mogoča. S centralnim skladiščem perila v pralnici bodo odpravljena vsa skladišča perila po oddelkih. Tako bo dosežena racionalizacija perila v transportu, oskrbi in uporabi.

STARO JE ZRUŠENO

Prostor, ki je bil predviden za novi objekt v okviru modernizacije, pa ni bil prazen. Na tem mestu so bili trije objekti, od katerih se je v dveh opravljal medicinska dejavnost. Predno so lahko pristopili k rušenju starih objektov, so morali najti rešitev za prestavitev medicinskih dejavnosti v druge prostore. Edina možna varianta je bila ta, da so upravno zgradbo dosedanje bolnišnice preadapirali za potrebe dermatološke in okulistične specialistične ambulante. Tudi centralni laboratorij je našel nove prostore v montažni zgradbi ob Oblakovi ulici.

LJUBLJANSKI DEDEK MRAZ V DOBJU

Ljubljansko gradbeno podjetje Bežigrad že več let sodeluje s Krajevno skupnostjo Dobje. Krajevna skupnost Ljubljana Stadion in Krajevna skupnost Dobje sta že več let pobrateni. Letošnji novoletni čas je se poglubil vezi. Predstavnik vojašnice Ljubo Šerčer iz Ljubljane, Peter Kos, je zapisal v knjigo, da jo poklanjajo osnovni šoli Dobje za uspešno sodelovanje med KS Dobje in občino Ljubljana Bežigrad.

Deset predstavnikov bogate ljubljanske občine Ljubljana Bežigrad je 26. decembra privedlo v skromno hribovsko vasio Dobje dedka Mraza, kakršnega dobojski otroci še niso videli. Bil je enkratno opravljen, njegova darila dobojskim otrokom pa nepozabno bogata, saj je sindikalna organizacija Gradbenega podjetja »Bežigrad« namenila za obdaritev dobojskih otrok kar tri stare milijone.

Krajani Dobja so se zavedali, da je za Dobje velika čast, da jih obišče deset predstavnikov in družbenopolitičnih delavcev iz industrijskega gradbenega podjetja Bežigrad, iz pobratene KS Ljubljana Stadion in vojašnice Ljube Šerčerja. Da bi jim izkazali primerno pozornost in da bi dostojno pozdravili tako lepega dedka Mraza iz Bežigrada, so pripravili v šoli svojim dragim gostom kulturni program. Po programu se je v imenu otrok in njihovih staršev go-

stom zahvalil tovariš Franci Salobir.

Nato je imel »glavno besedo« dedek Mraz.

Kdo, le kdo, bi pozabil boječe, presečne, hvaležne oči dobojskih malčkov!

Po obdaritvi je bila delegacija iz Ljubljane, ki jo je vodil direktor GP »Bežigrad«, Franc Žitnik povabljen na skromno kosilo v gostilno pri Urški, kjer je stekla beseda o novih oblikah nadaljnega sodelovanja.

Kulturnoprosvetno društvo iz Dobja bo za vojašnico Ljuba Šerčerja pripravilo kulturni program že spomladi. Orkester vojašnice pa bo sodeloval na veliki tradicionalni prireditvi »Pokaži kaj znaš«, ki jo kulturno društvo Dobje prireja vsako leto v avgustu.

V dobojski krajevni skupnosti razmišljajo, da bi dobojski otroci v poletnih počitnicah povabili k sebi otroke delavcev gradbenega podjetja Bežigrad. To bi zanje predstavljalo novo doživetje. Od blizu bi videli kmečko življenje, prijateljstvo bi se še poglobilo.

Se so načrtovali, iskali novih poti. Eno pa je bilo, kar je bilo vseskozi prisotno: Bežigrad in Dobje, navidez tako različna, sta našla drug drugega. Če bi jutri agresor ogrožal naše glavno mesto, imajo otroci Bežigrada sigurno zatočišče v odmaknjem Dobju. Kajti ne pozabite: Radi se imamo!

JURO LESJAK (OSEMDESETLETNIK) IN ŠE VEDNO AKTIVEN

Ob sedemdesetletnici smo mu čestitali in zaklicali: Še na mnoga leta! Rekel bo kdo, da o človeku pri teh letih ni po enem desetletju kaj povedati. Pa je. Juro Lesjak je še vedno aktiven, delaven in sredi družbenih dogajanj, celo precej bolj kot mnogi, ki so za polovico mlajši.

Juro Lesjak, Kozjanec iz Slivnice pri Sentjurju je kot dijak in pozneje kot študent nešteto izpričal svojo narodnostno zavest, bolj v dejanjih kot besedah, kar dokazuje njegova udeležba v bojih za severno mejo.

Kot pravnik in sodnik je služboval v Brezicah, v Šoštanju in v Celju. Ko je v drugi svetovni vojni domovina ponovno klicala na okope, je bil Jure Lesjak, čeprav star že 44 let, spet med borci za svobodo. Bil je v štabu XIV. divizije sekretar vojaškega sodišča in okrožni referent za prehrano. Ob zaključnih bojih je bil imenovan za okrožnega javnega tožilca v Celovcu, vendar zaradi nastalih okoliščin te dolžnosti v svoji ljubljani Koroški ni nastopil.

Dolga leta je bil Juro Lesjak, sicer tudi rezervni vojaški starešina, predsednik celjskega odbora borcev za severno mejo v okviru borčevske organizacije. Še vedno je v tej organizaciji odgovoren in deloven član. V občinskem odboru ZB NOV je član nadzornega odbora.

Kot pravnik se je posvečal vprašanjem mladoletnega prestopništva, precej časa pa je brezkompromisno prega-

njal vse češče pojave gospodarskega kriminala. Zato je v pravniških vrstah cenjen in ima tudi visoko priznanje svoje stanovske organizacije.

Na današnji dan mu bodo borčevski tovariši na sedežu občinske organizacije ZB NOV zaželeli zdravja, še mnogo let in uspehov.

Tem čestitkam se pridružujemo tudi po tej poti.

J. KR.

MILENA JAN, DIREKTOR VIZ ŠENTJUR

PRVI USPEHI ZDRUŽITVE

Cilji so skupni: dobri učni uspehi

»Vzgojno izobraževalni zavod Šentjur deluje in dela od septembra lanskega leta. Kako ocenjujete prehojeno pot?«

— Naš zavod sestavlja 5 osnovnih šol iz šentjurske občine, 5 podružničnih šol in vrtec z vsemi dislociranimi enotami. V drugem polletju se bomo lahko pohvalili z novo osnovno šolo v Dramljah, kjer bosta tudi 2 oddelka vrtca. Smo mlad zavod, vendar smo z dosedanjim delom zadovoljni, čeprav se zavedamo, da je treba vselej znova iskati poti za boljše delo. Vendar z gotovostjo lahko trdim, da je kvaliteta dela v šolah po združitvi močno narasla. Zavod ima skupne službe s sedežem na osnovni šoli v Šentjurju, svetovalno službo ter administrativno kadrovske službo. V tem obdobju smo zlasti izboljšali samoupravno spoznavanje in preskrbo. Z začetnim delom hitimo naproti skupno zastavljenim ciljem. Da nas čaka še veliko dela, se zavedamo, kakor se tudi zavedamo, da ga bomo skupaj najbolje in najhitreje opravili.

»Ali lahko poveste kakšen praktičen primer izboljšanja, ki se navezuje na čas po združitvi osnovnih šol in vzgojnovarstvenega zavoda?«

— Več bi jih lahko našli. A za primer naj omenim le

ORKESTER SF V CELJU

Po dolgem času bo v dvorani Narodnega doma spet simfonični koncert. Danes — v četrtek, ob 19.30 bo nastopil orkester Slovenske filharmonije pod vodstvom avstrijskega dirigenta Edgaria Seipenbuscha. Nastopil bo z deli Händla, Bacha, Mozarta in Šivica. Z orkestrom se bodo predstavili tudi nekateri solisti, med njimi zlasti oboist Drago Golob in violonist Kostadin Kirkov v skladbah Bacha in Šivica. Orkester bo dvakrat nastopil tudi za celjsko mladino.

—ed-

šolo v naravi, ki je doslej naši učenci niso poznali. Letos so učenci četrtil razredov prvič odšli v Izolo, da bi se ob morju naučili veščin plavanja. Šola se je izkazala za koristno in uspešno, česar smo zelo veseli. Med zimskimi počitnicami, če bo sneg seveda, pa bomo naše učence učili smučanja.

»Kaj ste novega napravili na samoupravnem področju?«

— Če spet vzamem primer, naj izpostavim formiranje aktivov za učitelje na razredni stopnji in na predmetni stopnji po posameznih področjih. Nekateri izmed teh aktivov živahno delajo. Kot na primer aktiv elementark in vzgojiteljic, ki pripravljajo otroke na vstop v šolo. Pomembno vlogo ima tudi aktiv vodij šolske prehrane, itd.

»Kako je s prehrano na šolah?«

— Razumljivo je, da je dobra prehrana odvisna od prostorskih zmogljivosti posameznih kuhinj. Tu, na šoli v Šentjurju je na primer zelo težko. Premajhno kuhinjo imamo, slabe instalacije, hudo prostorsko stisko. Podatki o kuhinji in jedilnici so sila slabi, na drugi strani pa kot protiutež tem pogostim govori podatek, da večina otrok prejema šolsko malico (kar 96,8%), v šoli kosi 20,3% otrok. Kuhinjo in jedilnico

moramo čimprej urediti, seveda, če bomo imeli za to potrebna finančna sredstva.

»V občini Šentjur imate dve celodnevni osnovni šoli. Kako delata in ali mislite celodnevne šole širiti?«

— V tem srednjeročnem obdobju smo naš plan o celodnevni osnovni šolah uredili. Zdaj celodnevni pouk obiskujejo učenci petih, šestih, sedmih in osmih razredov na Ponikvi in učenci nižje stopnje v Loki pri Zusmu. Ostale šole zaenkrat nimajo pogojev za prehod na to obliko šolanja in bojim se, da jih tudi v naslednjih petih letih ne bodo imele. Nekaj možnosti bo imela le šola v Dramljah in morda tudi v Šentjurju. Vse pa je seveda povezano s precejšnjimi sredstvi, ki jih ne bo moč dobiti kar čez noč. Seveda je naš cilj: organizirati čim več celodnevni šol in širiti podaljšano bivanje na šoli.

»Omenili ste cilje, ki vas usmerjajo k nadaljnjemu delu. Jih lahko še kaj navedete?«

Cilj vseh učiteljev in vzgojiteljev je nedvomno čimboljši učni uspeh. Tudi mi se bomo trudili za izboljšanje učnega uspeha. Prav tako bi radi vsem učencem zagotovili enotne pogoje šolanja in izboljšali prostorske pogoje na nekaterih šolah. Nekateri podatki iz zadanih nalog se že uresničujejo in so razveseljivi. Predvsem se zmanjšuje osip, na drugi strani pa se izboljšuje tudi materialni položaj učiteljev. Zaskrbljujoča je le težnja, da se jih večina želi zaposliti v centru.

»V sklopu zavoda dela tudi glasbena šola. Nam jo lahko na kratko predstavite?«

— Šolo vodi ravnatelj Jano Slana, ki si po svojih najboljših močeh prizadeva za čimboljše uspehe svojih učencev. Kar 121 se jih je letos vpisalo na to šolo. Šentjurska glasbena šola ima oddelke za klavir, harmoniko, kitaro, pihala, trobila, godala in oddelek, imenovan pripravnica. Res je, da šola obiskuje zelo malo otrok iz podeželja in okoliških krajev, vendar učenci, ki obiskujejo glasbeni pouk, le redkokdaj razočarajo.

MATEJA PODJED

KAM PADA DOMINA SMRTI

Stvar najbrž ne velja soditi po njenem začetku. Letošnje leto se je v mednarodnih odnosih začelo slabo. Pravzaprav je že lansko težko leto rodilo nov problem v Afganistanu, ki vzbuja veliko skrb po svetu in katere najbrž ne bo kmalu konec. Ob vnetom predlanskem novemu letu so Vietnami zasedli Kampučijo — in kampučijsko vprašanje še zdaj ni rešeno.

V Afganistanu, revni srednjeazijski deželi, so bili v 20 mesecih ubiti trije predsedniki zapored in več tisoč drugih prebivalcev. Težko je reči, kam vodi taka domina smrti in ali je nujna za družbeno preobrazbo Afganistana. Ta dežela, ki je trenutno v ospredju mednarodne javnosti, meri 649.969 kv. km in od tega je več kot 75 odstotkov ozemlja nerodovitnega. Tam živi po oceni okoli 19 milijonov ljudi, od katerih je največ Afgancev (okoli 60 odstotkov), ostali pa so Tadžiki, Hazarejci, berberi, Uzbeki in drugi. Samo okoli deset odstotkov ljudi je pismenih. Zelo je razširjen islam. Preteklost Afganistana je burna, predvsem pa njegovih poslednjih 20 mesecev.

Do aprila 1978. leta je bil Afganistan zaostala fevdalna država, ki pa je bila progresivna v svoji zunanji politiki, saj

od začetka pripada gibanju neuvrščenih. V letu 1978 pa je prišlo do revolucije, ki sta jo vodila ljudska demokratska stranka in predsednik M. N. Taraki. Po bombnem napadu na predsedniško palačo in uporabi tankov je bil stari režim strit. Cilj revolucije je bil preobraziti Afganistan na naprednejši osnovah. Pri taki usmeritvi je bilo treba rešiti številne probleme. In marsikaj so poskusili, kot na primer agrarno reformo. Vendar brez nasilja ni šlo. Ubit ni bil samo bivši predsednik Daut in večji del njegove družine, ampak po zahodnih virih vsaj še 3000 ljudi, do 20.000 pa je bilo pogrešanih. Ker omenjena stranka ni imela širše osnove v ljudstvu, je prišlo do uporov, predvsem do islamskega upora 12 plemen. Pri tem pa se je Tarakijev režim vse bolj opiral na sovjetsko pomoč. Šest mesecev po revoluciji skleneta Sovjetska zveza in Afganistan sporazum o prijateljstvu za dobo 25 let in nekaj desetletij sporazumov o pomoči.

V začetku septembra je predsednik Taraki prisostvoval 6. konferenci neuvrščenih dežel v Havani. Na poti domov se je za nekaj dni ustavil v Moskvi, kjer je bil toplo sprejet. Ko pa je prišel v Afganistan, se je položaj zapletel. Ni še po-

vsem jasno, kaj vse se je zgodilo. Vemo le to, da sta bila v vodstvu revolucije Taraki in H. Amin (ki je bil premier, vodil je zunanjo politiko, obrambo in tajno policijo) v sporu. V obračunavanjih, katerih namen je najbrž bil, da bi odstranili Amina, pa je bilo uradno objavljeno, da je Taraki nenadoma odstopil »zaradi bolezni« (kasneje je umrl), vodstvo Afganistana pa je prišlo v Amirno roko. Kaj vse je v teh mesecih storil Amin, ni znano. Tudi sovjetski tisk je o njem pisal pozitivno. Postaja pa jasno, da tudi Amin ni uspel rešiti nobenega od velikih problemov Afganistana. Tako je na primer ponudil roko pomiritve upornim muslimanom, ki pa pobude niso sprejeli. Vzporedno s tem se je krepila v Afganistanu sovjetska prisotnost. In zadnje dni lanskega leta je prišlo v Kabul do spuščanj več kot sto sovjetskih letal, v katerih so bili sovjetski vojaki. Prišlo je do novega državnega udara, v katerem je bil Amin ujet, na hitro obsojen in ubit, vodstvo Afganistana pa je prevzel bivši član Tarakijeve vlade, pozneje veleposlanik v ČSSR, potem pa emigrant v vzhodni Evropi.

Razvoj dogodkov, posebno pa sovjetski poseg v tej neuvrščeni deželi so pre-

tresli svet, ki je sicer navajen že vsega. Razen nekaterih najožjih sovjetskih zavetnikov, so dežele v svetu obsodile sovjetsko pomoč. Sovjeti to »pomoč« ute- meljujejo s povabilom afganistanske strani (čeprav ni jasno, ali jih je povabil Amin, ki je bil likvidiran, ali novi šef, ki pa takrat še ni imel pooblastil). Zahod, ZDA in vsi ostali, so reagirali blokovo. V svetovnih informacijah se sovjetski poseg vse bolj naziva: intervencija, invazija, okupacija. O tem je razpravljala varnostni svet OZN, pa mu ni uspelo skleniti karkoli zaradi sovjetskega veta.

Tisto, kar je že zdaj zelo jasno, pa je naslednje. Vsak narod naj ima pravico, da odloča o sebi. In dalje: ni razlogov, ki bi lahko opravičili vojne posege iz ene države v drugo. To je v nasprotju s politiko neuvrščenih in z osnovami, na katerih temelji OZN. Rešitev torej ni v razširjanju blokov, ne v blokovskem udrihanju nazaj, ampak v neuvrščenosti sveta in reševanju njegovih številnih večerašnjih, današnjih in prihodnjih vprašanj.

SVET IN MI

PIŠE IVAN SENIČAR

1/50

NE BLOKOVSTVO — NEUVRŠČENOST JE POT

EKOLOŠKA IN EKONOMSKA SANACIJA CINKARNE CELJE

BREZ IZGUB, FILTRA PA DELATA

Pobudo imajo v rokah, za denar se še ne ve!

Pred koncem starega leta 1979 so v celjski Cinkarni pripravili tiskovno konferenco, s katero so želeli pospremiti v obratovanje oba elektrofilitra, ki sta začela delovati v noči med 21. in 22. decembrom v tovarni – tozdu titanovega dioksida. Najbolj preprosto povedano, pomeni učinkovitost obeh velikih filtrov, da od prejšnje dnevne porcije 1440 kilogramov SO_2 dobi celjski zrak vsaj iz tovarne TiO_2 sedaj »le« 30 kilogramov. To je nesporno imeniten dosežek celjske Cinkarne na ekološkem področju in v okviru dogovorjene ekološke sanacije!

Pomembno je še poudariti, da gre pri vsem projektu elektrofilitrov, ki ga je v sodelovanju z nemško firmo Lurgi vodila skupina domačih strokovnjakov pod vodstvom dipl. ing. Antona Žerjava, za skoraj tri četrtine domačega znanja in tehničnih rešitev ter za izredno kratke roke izdelave in uresničitve tega projekta.

Čeprav gre pri omenjenih elektrofilitrih za del, čeprav pomemben, iz vsega sveznja ekološko-sanacijskih problemov in nalog, tudi najtesneje povezanih z ekonomsko sanacijo, kaže omeniti znatne težave, ki jih je imela in še ima Cinkarna pri zagotovitvi sredstev za ekološki del programa sanacije. Tako so bila sredstva v celoti zagotovljena na podlagi garancij oziroma pogodbe šele 14. decembra 1979; doslej je Cinkarna lahko koristila od skupnega zneska 151.000.000 dinarjev le 10.000.000 dinarjev in sicer iz zneska 36.437.000 dinarjev za ostale tozde izven tozda TiO_2 . Iz zneska 58.629.000 dinarjev je bilo mogoče do konca prejšnjega leta na podlagi garancije republike Slovenije in občine Celje refundirati 32.761.000 dinarjev, ostanek bo na razpolago letos. Prav tako bo šele letos na razpolago tudi znesek poslovnega partnerja iz Nemške demokratične republike v višini 56.329.000 dinarjev. Cinkarna Celje je kljub tem finančnim težavam in zakašnjam uporabila sredstva

iz tekočega poslovanja v višini 78 milijonov dinarjev, s čimer je zagotovila uresničitev znatnega dela svojega ekološkega programa. V ta del so dala nedvomno oba nova elektrofilitra pri tovarni TiO_2 .

V Cinkarni trdijo, da kljub dobro zastavljenemu programu celotne sanacije, zlasti pri tistem delu, kjer bi lahko najbolj korenito zmanjšali žveplov dioksid v celjskem ozračju, še vedno ostajajo več ali manj praznih rok. To je vprašanje »nove žveplene kisline«. Zaradi lanskega »vročega ekološkega poletja« in stališč celjske družbenopolitične skupnosti o vseh ekoloških pogojih pri gradnji »nove žveplene kisline«.

sedaj vso novo naložbo bremeniti nova teža zadnjih podražitev za – reci in piši – 54,32 odstotkov oziroma od prejšnjih 311 milijonov na sedanjih 480 milijonov dinarjev po zadnjem investicijskem elaboratu!

Izvršni svet celjske občinske skupščine po izjavah glavnega direktorja Cinkarne Bernarda Krivca zagotavlja skorajšnjo izdajo lokacijskega in nato še gradbenega dovoljenja za gradnjo »nove žveplene kisline«, saj so vsi zahtevani ekološki pogoji že izpolnjeni. Kljub zagotovitvi izvajalcev, da bi »kislin« lahko začela obratovati z letošnjim prvim oktobrom, je datum močno vprašljiv,

saj je v vsem cinkarniškem kislinsko-naložbenem začaranem krogu sedaj še popolnoma v zraku zadnji podražitveni finančni krog iskanja in dogovarjanja novega denarja, novih 170 milijonov dinarjev.

Dejstvo je, da Cinkarna Celje stopa v leto 1980 brez izgub kateregakoli svojih tozdov, da elektrofilitra v TiO_2 močno zmanjšujeta količine SO_2 v zraku in da se postopno uresničuje ves sveženj ekoloških sanacijskih nalog. Vsekakor ima sedaj Cinkarna pobudo v svojih rokah in tega ne kaže prezreti!

MITJA UMNİK

CELJE

NERAZLOŽENI VAGONI

Primer, ki se ne sem več ponoviti

Dejstva govori, da so ponekod in nekateri ljudje vzeli novoletno praznovanje kar preveč zares, tako zares, da je zaradi nerazloženih vagonov prišlo v dneh po novoletnih praznikih do zastojev v železniškem prometu. Od okrog 7000 tovornih vagonov, s katerimi razpolaga železniško gospodarstvo v Sloveniji, jih je 3. januarja letos na železniških postajah in industrijskih tirih čakalo na raztovarjanje kar 5659. Dan za tem se je to število zmanjšalo na 4501 vagon.

Takšno negospodarno obnašanje pomeni ne le veliko škodo, pač pa ogroža tudi založenost industrije z reprodukcijskim materialom in prav tako preskrbo prebivalcev v mestih.

Kako je bilo z nerazloženimi vagoni v Celju? Po informacijah predstav-

nikov železnice je bilo stanje v Celju manj zaskrbljujoče. Celjsko gospodarstvo je imelo več posluha za težave železnice ter je hitreje reagiralo na poziv, da je treba vagone čimprej raztovoriti. Tako je bilo v petek, 3. januarja letos, v Celju neraztovorjenih 326 vagonov, v soboto, 4. januarja pa 309. Dne 7. januarja so imeli največ neraztovorjenih vagonov: Javna skladišča 38, Železniški avtoprevoz 43, LK Savinja 36 in Carinarnica 134 vagonov.

Zagotovo obstajajo tudi objektivni razlogi za nepravčasno razkladanje vagonov. Carinarnica, na primer, ni mogla blaga cariniti zaradi pomanjkljive dokumentacije. Banke zaradi določenih sprememb v uvoznem režimu niso potrjevale akreditivov. Poslovni partnerji Železniškega avtoprevoza niso

imeli organiziranega prevzema blaga, itd., itd.

Vsekakor drži dejstvo, da je ostalo tudi v Celju preveč nerazloženih vagonov. Ne gre zdaj samo za to, da bodo tisti, ki vagonov niso pravočasno razložili plačali vozovno zamudnino, kar pomeni nepotreben strošek na račun delavcev, marveč tudi za to, da je zaradi pomanjkanja razpoložljivih vagonov nastala velika gospodarska škoda, katere posledice bo moč čutili vsi.

Bilo bi prav, če bi v delovnih organizacijah ugotovili, kdo je kriv, da vagoni niso bili pravočasno razloženi in krivce poklicali na odgovornost, svoje delo pa v bodoče organizirali tako, da do podobnih zastojev ne bo več prihajalo.

AVGUST RIBIČ

ČESTITKE OB 60-LETNICI MIRKA BIZJAKA

Ob 60-letnici Mirka Bizjaka so uglednemu družbenopolitičnemu delavcu in revolucionarju, zdaj pa generalnemu direktorju Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje ob jubileju čestitali član predsedstva SFRJ Sergej Kraigher in Lidija Sentjurs, predsednik Predsedstva SRS Viktor Avbelj, predsednik CK ZKS France Popit, predsednik skupščine SRS Milan Kučan in predsednik IS skupščine SRS dr. Anton Vrtaša.

T. V.

ŠENTJUR: »TOLO« V SVET

Kolektiv Tovarne lahke obutve »Tolo« je lani ponovno našel pot v svet. Sklenil je prve izvozne pogodbe s Švedi in Nizozemci. S tem si je kolektiv zagotovil dober del deviz za nakup prepotrebne materiala v tujini.

Kolektiv, ki šteje 350 članov, po večini žensk, je lanski letni proizvodni in finančni načrt kljub nekaterim objektivnim težavam dosegel in presegel.

E. REČNIK

NOVO GLASILO – SAVINJA

V organizaciji združenega dela LK Savinja Celje je koncem decembra izšla prva številka novega glasila Savinja. Kot so zapisali v uvodniku novega glasila, je bila obveščenost delavcev v tej delovni organizaciji doslej skromna, z novim glasilom pa jo želijo razmahniti in popestriti. Prva številka obeta kakovostno glasilo, saj prinaša mnogo zanimivega branja tako o problemih kombinata, kot tudi o vprašanih samoupravnih organiziranosti, izobraževanja in drugem. Glavni urednik glasila je Jože Dolenc, glasilo pa bo izhajalo enkrat mesečno.

DS

Veliko sreče, zdravja, osebnega zadovoljstva ter prijetne vožnje vam želi v novem letu 1980 –

ZDRUŽENJE PRIVATNIH AVTOTAXIJEV OBČINE CELJE.

NON STOP

izvršujejo naslednje usluge:

- prevozi oseb doma in v tujino,
- prevoz kosovnega blaga do 750 kg
- prevoz kamp prikolic in čolnov
- spremstvo prevoza večjih tovorov
- vlečna služba.

Priporočamo se na naslednje tel. štev.:

taxi centrala (063) 23-750; radio taxi (063) 23-328, (063) 25-340.

PITNA VODA IN PROBLEMI

Živimo v deželi, ki je sorazmerno bogata z vodo, toda živimo tudi v času, ko postaja čista, pitna voda vse bolj cenjena in iskana. V Celju smo se tega dejstva zavedali zlasti pred leti, ko je vode primanjkovalo. Lani je bilo v tem pogledu dosti boljše. Toda, kakšni so vidiki? Na vsak način silijo v iskanje rešitev, kajti tudi poraba vode se veča iz dneva v dan, iz leta v leto.

Da, v Celju smo imeli lani dovolj pitne vode. Zasluge za to ima vsekakor novi vir, to je zajem Hudinje s čistilno napravo v Vitanju, ki dodaja v omrežje od 60 do 80 litrov na sekundo. Razen tega so bile lani tudi meteoro-

loške razmere s stališča vodooskrbe dokaj ugodne.

Lani je bilo iz mestnega vodovoda porabljenih okoli šest milijonov kuhičnih metrov vode. Največji potrošnik so gospodinjstva, ki so od te količine porabila okoli 42%, zatem je 25% odpadlo na ostalo javno porabo, 32% na industrijo ter le 1% na obrt.

Raziskave so pokazale, da imamo v bližnji okolici Celja, predvsem v Medlogu, zadostne količine vode za povečane potrebe vse do 1985. leta. Do tedaj bo torej vse v redu. Kaj pa potem? Po tem obdobju bo treba poseči po bolj oddaljenih vodnih virih in seveda to vodo po ceveh pripeljati v Celje. Za rešitev te izredno zahtevne naloge, imajo pri TOZD Vodovod celjske Komunale pripravljenih pet različnih variant. To so tudi variante, katerih uresničitev bi krila potrebe po pitni vodi do leta 2000. Štiri možnosti obdelujejo zajem oziroma infiltracijo Savinje na območju Spodnje Savinjske doline, peta pa zajem izvir v Gornji Savinjski dolini. (O njih prihodnjič nekaj več.)

ZAPOSLOVANJE V GOSPODARSTVU

UOKVIRJENO

Režijo bo treba zmanjšati

V gospodarskih ukrepih znotraj temeljnih organizacij združenega dela zasluži več razmišljanj in akcij problematika zaposlenosti. Za lani so v Celju z resolucijo predvidevali 3% rast števila zaposlenih. Ob koncu lanskega septembra pa so ugotavljali že močno presegeganje resolucijskih okvirov.

Tako je v Celju zaposlenih že skoraj 40.000 tisoč delavcev in nič ne kaže, da bi si v kolektivih bolj prizadevali za umirjeno rast zaposlovanja. Med drugim tudi zato, ker delavcev primanjkuje. Izredno zanimivo pa je, da celjska industrija, ki ima največ zaposlenih, izkazuje celo padec v zaposlovanju. Največ novih moči so zaposlili v obrti in storitvenih dejavnostih, v stanovanjsko-komunalnem gospodarstvu, na področju finančno tehničnih in poslovnih storitev in v vodnem

gospodarstvu. Najmanj so na novo zaposlovali v gradbeništvu in v družbenopolitičnih organizacijah ter interesnih skupnostih.

Za lansko gibanje zaposlovanja v Celju torej velja, da so v interesnih skupnostih upoštevali priporočilo in sklepe ter niso namestili novih delavcev. Zelo značilno pa je, da med kadrovskimi potrebami še vedno prevladujejo iskanja delavcev ozkega profila. Zmanjševale so se potrebe po delavcih s poklicno, srednjo, višjo in visoko izobrazbo.

Takšni kazalci ne kažejo na ugodna gibanja v celjskem gospodarstvu oziroma na njegove razvojne usmeritve. Še en podatek je zelo zanimiv – v lanskem prvih devetih mesecih so v celjski občini zaposlili čez šest sto delavcev iz drugih republik in deset zdomcev.

GRADITELJI POZOR!

Vsi, ki gradimo vemo, s kakšnim težavam se srečujemo pri nabavi zidakov, apna, cementa in drugega materiala v poletnih mesecih, ko jih najbolj potrebujemo. DO EFE Šoštanj vas želi opozoriti, da je sedaj pravi čas, ko se boste lahko brez težav oskrbeli z našimi kvalitetnimi proizvodi, ki imajo 20 letno tradicijo.

Iz našega proizvodnega programa vam po zelo konkurenčnih cenah nudimo:

- EFE – zidaki, trdnosti 150 in 200 kp/cm²
- EFE malte, trdnosti 100 in 150 kp/cm²

ki vsebujejo že vsa veziva, zato ne potrebujete apna in cementa, temveč samo pesek.

Vse informacije zahtevajte v prodajni službi DO EFE Šoštanj, Družmirje 20, tel. (063) 852 – 442 in 881 – 053.

SE PRIPOROČAMO!

SOZD Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje
DO EFE
Elektrofiliterski elementi
p. o., Družmirje
p. Šoštanj
63325 Šoštanj

**DO EFE
ŠOŠTANJ**

PROČ S STARO OBLEKO!

V temeljnih organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih je še mnogo osnovnih organizacij zveze komunistov, za katere lahko rečemo, da delujejo izven političnega sistema. Da delujejo na star način, tako, da se v okviru osnovne organizacije člani dogovorijo o vseh vprašanjih, ki sicer žulijo njihovo sredino in sprejmejo stališča in sklepe, ki so za komuniste obvezujoči. Uresničevati jih morajo v delavskem svetu, v sindikatu, socialistični zvezi, v krajevni skupnosti...

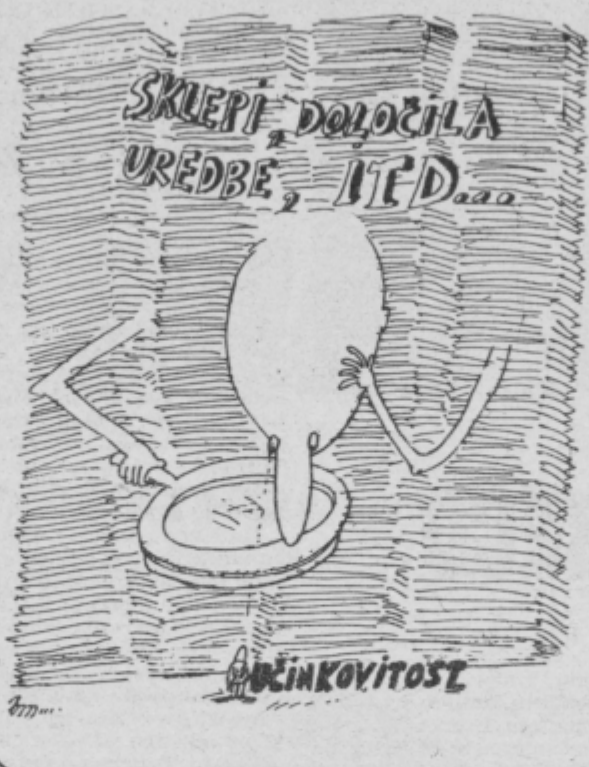
Seveda tudi takšna pot delovanja osnovnih organizacij zveze komunistov ni zgrešena. Vendar je preživela, oblečena v obleko starih odnosov. Res je, da se morajo komunisti dogovoriti o osnovnih usmeritvah, da morajo sprejeti stališča o posameznih vprašanjih vsakodnevne družbene prakse. Toda takšni aktivnosti manjka še drugi del. Tisti del, ko komunisti iz najrazličnejših delegatskih teles, iz delavskih svetov, konferenc sindi-

kata, iz skupščin, samoupravnih delovnih skupin prinašajo pestro in raznovrstno problematiko v osnovno organizacijo zveze komunistov, se v njej dogovorijo o konkretnih in skupnih stališčih ter šele nato ta stališča tudi uresničujejo v okvirih posameznih subjektov političnega sistema. Ni dosti osnovnih organizacij, ki delujejo na ta način in verjetno bi veljalo delež »krivde« za to iskati tudi v premajhni usposobljenosti komunistov. Prav zato pa bodo morali komunisti v prihodnje nameniti prav iskanju ustrezne vloge osnovnih organizacij večjo pozornost. S tem v zvezi zato ni odveč omeniti tudi zahtevo Medobčinskega sveta ZKS Celje, da bi morala sleherna osnovna organizacija zveze komunistov pripraviti pregled aktivnosti in neposredne prisotnosti svojih članov v političnem življenju, v okolju, kjer živijo, v samoupravnih organih, organizacijah in drugih subjektih političnega sistema.

DAMJANA STAMEJČIČ

ZRCALO

RIŠE: BORI ZUPANČIČ

SKUPŠČINI KSC NA ROB

Že na robu starega leta je bila skupščina kulturne skupnosti v Celju. Tudi na robu sklepčnosti, tako kot približno zadnji dve. Nehote se seveda človek vpraša, kje so delegati, kajti njihovo kronično pomanjkanje se vedno kaže v zborih porabnikov, manj v zborih izvajalcev.

Ko poslušas potem razpravo, se kmalu izkristalizira slika, ki govori tole: delegacije delajo slabo ali sploh ne delajo. Delegati niso medsebojno obveščeni, kaj počnejo na skupščinskih sejah in se zato zgodi, da delegat na tej skupščini vprašuje skupščino o stvareh, ki jih je razrešila na prejšnjem zasedanju, pa mu kolega delegat tega ni povedal.

Kako potem dela delegacija: kako pristopa k gradivu, ki ga tiskamo na tone in tone in to stane v enem letu težke milijone.

Delegatska informacija šepa. Brez dvoma, pa kljub temu, da tiskanega gradiva ne manjka. Nič ne bi bilo boljše, če bi tega gradiva bilo manj, in nič boljše ne bi bilo, če bi ga bilo še več. Zdi se, da je delegatom to gradivo prišlo prav za prenekateri izgovor. Enkrat ga je preveč, kdo bi se videl iz te solate, drugič ga je premalo, kdo bi razumel stvar, če je preskopo predstavljena!

Ko je šlo na zadnji skupščini za povečano stopnjo, ki naj bi jo odmerjali za kulturne potrebe občanov v celjski občini, si dobil vtis, da delegati ne glasujejo za program,

ampak za stopnjo. Saj to je vseeno, bo kdo rekel. Na videz že, sicer pa je med tema dvema postavkama velika razlika. In tu tiči zajec.

Nepoznavanje gradiva, nepoznavanje problematike je kriva odnosu do vsega: kaj bomo brali, kaj bomo gledali v gledališču, kaj v kinu, kakšne bomo imeli likovne razstave, koncerte, kakšne bodo hiše v mestu, kako bomo skrbeli za kulturno dedščino v arhivih ali objektih, spomenikih, itd. Kaj niso to temeljna vprašanja našega kulturnega razvoja? Kakšni ljudje pa smo, da si upamo reči, da nas to zanima?

In koliko to zanima komuniste v delovnih organizacijah in v krajevnih skupnostih? Pa mladinsko organizacijo, pa sindikalne delavce? Kako ti ocenjujejo delo svojih delegatov in delegacij, ali pogrešajo kakšno informacijo (tudi povratno, seveda), ali so samo zadovoljni s tem, da so delegate določili, pa bo mir za štiri leta? Kaj nikogar več ne zanima, kam gre denar iz delavčevega, pa tudi iz direktorjevega žepa?

Tu je temeljno vprašanje delovanja delegatov, gradivo ne more biti izgovor. Če si kdo gradi hišo, je pripravljen predelati gore gradiva, da ja ne bo kaj narobe, četudi ni strokovno usposobljen za gradnjo, še manj za nadzor, ampak je pri stvari zraven. Z vsem svojim bistvom.

Razmislimo! Celo leto nas čaka.

DRAGO MEDVED

ZA TKS NAMESTO 0,69% SAMO 0,67%!

Nekaj dni pred koncem lanskega leta je bilo tudi več sej skupščin samoupravnih interesnih skupnosti, med njimi tudi 8. seja Telesnokulturne skupnosti. Skupščina je bila, kljub dokaj neugodni uri (ob dvanajstih) in neugodnemu dnevu (tik pred prazniki) dobro obiskana, proti pričakovanju pa je kljub izredno zahtevnemu dnevnemu redu trajala samo nekaj več kot dobro uro. Verjetno gre v prejšnjih dveh postavkah iskati vzrok za takšno stanje. Med najpomembnejšimi točkami sta bili brez dvoma sprejetje programa in finančnega načrta za letošnje leto. Nekoliko se je zataknilo pri pripevni stopnji, katero so predlagali v višini 0,69% od bruto osebnih dohodkov, po krajši razpravi pa so po glasovanju sprejeli 0,67%. Proti takšnemu predlogu oz. za prvega so bili samo delegati Metke, Ema, Lik Savinja, Ingrada in Cinkarne, medtem ko se je delegat Železarne Štore vzdržal. Prav gotovo pa bo znižana prispevna stopnja še otežila že tako otežen program telesne kulture v celjski občini.

Delegati so se strinjali s pristopom k samoupravnemu sporazumu o združitvi v LB Splošno banko Celje ter razrešili dosedanjega člana IO TKS Boruta Alujeviča in na njegovo mesto izvolili Jureta Klanjska iz Slovenija avta Celje.

T. VRABL

ZAVRNJEN ODLOK O PRISPEVNIH STOPNJAH

Zadnji četrtek v decembru lani so na ločenih sejah zasedali vsi trije zbori celjske občinske skupščine. Navzlic že novoletnemu razpoloženju, so bile seje več kot delavne. Sicer pa je tudi predlog dnevnega reda zahteval odgovorno delo. In takšno je tudi bilo.

Razprava o uresničevanju delegatskih odnosov v občini je potrdila ne le velik korak naprej, marveč tudi nekatere pomanjkljivosti in zato naloge pri nadaljnjem utrjevanju delegatskega sistema.

Tudi poročilo o izvrševanju sklepov občinske skupščine za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v občini je naletelo na velik odmev. Značilno je, da so bili delegati zbora krajevnih skupnosti pri tem bolj odločni in so terjali od izvršnega sveta tudi odgovore na nekatera vprašanja, tako glede urejevanja novih lokalov za storitveno obrt, glede pokojninskih vprašanj zasebnih obrtnikov itd.

Vtem, ko sta zbor krajevnih skupnosti in družbenopolitični zbor sprejela predlog odloka o prispevkih za posamezne družbene dejavnosti, ki jih plačujejo zavzanci, ki niso sklenili samoupravnih sporazumov za leto 1980 za kulturo, socialno skrbstvo, otroško varstvo, izobraževanje, telesno

kulturo, zdravstveno varstvo, zaposlovanje in za požarno varnost, se delegati zbora združenega dela niso strinjali ne samo z odlokom, marveč tudi ne s predlogom, da bi ga obravnavali in sprejeli po hitrem postopku. Tako seveda odlok ni bil sprejet. Razprava o tem vprašanju pa je opozorila na nujno varčevanje tudi v družbenih dejavnostih, nadalje na dejstvo, da naj tudi na tem področju uveljavijo selekcijo in prioriteto v financiranju novih naložb. Prav tako niso bila odveč vprašanja, katere stopnje sploh veljajo, saj so se pojavljale zelo različne v času priprav na sejo ne glede na to, da so delegati šele pred začetkom seje dobili končni predlog. Prevladovalo je torej mnenje, da je treba stabilizacijske ukrepe uveljaviti s polno močjo tudi v negospodarstvu.

Glede na to, da je zbor združenega dela zavrnil predlog odloka oziroma odlokov za sleherni področje posebej, je bil odlok v celoti zavrnjen, kar pomeni, da bodo delegati vseh zborov o prispevnih stopnjah za družbene dejavnosti še razpravljali in odločali.

V končnem delu zasedanja so zbori sprejeli še nekaj odlokov finančnega in urbanističnega značaja.

M. BOŽIČ

KAJ JE S POTROŠNIŠKIM SVETOM V TRNOVLJAH?

Na pobudo Krajevne konference SZDL v Trnovljah so se pred kratkim zbrali predsedniki delegacij, podborov, komisij in sekcij ter ocenili delo in nekatere probleme. Ugotovili so, da potrošniški svet ne dela. Zato so znova opozorili na njegovo dejavnost in tudi na problem Merxove trgovine. Pričakujejo, da bodo v naslednjih letih rešili to vprašanje.

Veliko so govorili tudi o kanalizaciji, vrh tega bodo predlagali Izletniku, da uvede lokalno avtobusno progo tudi v Začet, in to ob sobotah in nedeljah.

Ko so ocenili delegatske odnose, so potrdili, da je nekaj delegatov nedelavnih. Zato se bodo z njimi pogovorili. Sicer pa so ugotovili, da se je delo krajevnih družbenopolitičnih organizacij razmahnilo, odkar so dobile nove prostore.

VIKTOR DOBRIŠEK

KOMENTAR O KULTURNIH DROBTINICAH IZ DELEGATSKE KLOPI

Zavedam se, da se podajam na pot, ki mi bo navrgla herezijo. A ne morem drugače, čeprav sem sam kriv, da sem zajadril v vode kulturne politike.

Bil sem delegat na zadnji seji skupščine kulturne skupnosti Slovenije. Delegat nisem bil prvič in edinokrat. Zato sem tudi na to sejo odhajal z vozom v želodcu. Razmere, v katerih se je našla kulturna skupnost laške občine na pragu novega in hkrati zadnjega leta minevajčega srednjeročnega obdobja, so porazne. Občinska koordinacija je glede na ustvarjeni presežek znižala stopnjo s ciljem, da razbremeni gospodarstvo v občini, ki mu tudi ne cvetejo rožice. Kljub dejstvu, da je po problemski konferenci ZK o kulturi v tej občini v stališčih, priporočilih in sklepih marsikaj povedanega, do pričakovanega povišanja stopnje, glede na razmah kulturne dejavnosti ni prišlo. V skrbi za uresničitev sicer skromnega programa smo trepetajoče čakali, kako bo s stopnjo za skupni slovenski program. Presenečenja ni bilo, predložena je bila valorizacija. Navzgor seveda in to v času, ko je večina občin, tudi laška, svojo stopnjo že objavila. Skupščina kulturne skupnosti laške občine se je odločila na-

sprotovati tako občinski in v njej zapodeni republiški stopnji s pridodano valorizacijo. S temi stališči sva delegata rajžala v Ljubljani.

Ko se je na seji sprožil plaz nasprotovanja povečani stopnji za skupni slovenski program, ko je 20 »desidentov« v komajda sklepnem sestavu delegatske skupščine postavilo glasovalni izid pod vprašaj, je sledila, rekel bi, žolčna protireakcija.

Rečeno je bilo, da se opričniško obnašamo do odločitve samoupravno organiziranih delavcev v združenem delu, da smo poštarji občinskih koordinacij brez lastne presoje in da je itak vsaka razprava odveč, ker je stopnja že objavljena v Uradnem listu in da se bo Služba družbenega knjigovodstva po tem ravnala. Ne bi našteval vseh oblik »dokazovanja«, da ne more biti drugače, kot predlagatelj sklepa predlaga. Zahteva, da je bilo treba pri glasovanju za in proti celo vstajati in se razkazovati (za fuj in bravo), je najmanj metoda psihičnega pritiska.

Seveda so argumenti vnetih zagovornikov finančne realizacije skupnega programa bili tehtni, tehtni pa so bili tudi argumenti delegacij iz številnih občin, ki niso

bile pripravljene dvigati roke kar tjavdan. Resnica je bila eno, resnica tudi drugo. In ker je skupni program vrsto let sem vedno sfinanciran do tisočinke, je jasno, katere od resnic ostaja bolj ali manj praznih rok.

Razprava v tem sloju je potekala nekaj tednov, potem ko je na slovenskem aktivu »komunistov kulturnih delavcev vel čisto drugačen veter, ko je bilo nezadovoljstvo nad dosedanje prakso dovolj jasno in glasno izpričano.

Razmišljal sem v delegatski klopi o tem, kako prelepo bi bilo, če bi se v njej na neokrnjenost skupnega programa razširila tudi v celokupno skrb za kulturo na Slovenskem, ko že tako vneto zatrujemo, da je kultura ena sama, da se ne deli na republiško in občinsko ali celo krajevno, da se deli na dobro in slabšo kulturo. Se morda ta slednja različica pokriva s hierarhično lestvico?

Razmišljal sem tudi o besedah o nujnosti povezovanja v regijah, ki so bliže kulture žejnim delovnim ljudem, ki so ostale le besede. Zato pa sem z grenkobo opazoval regijsko razglašeno »telovadbo« v glaso-

valnem postopku. Že morajo imeti stari Rimljani prav: Divide et impera!

In še nekaj sem razmišljal. So nas pretečena leta česa naučila. Vem, da se nenehno trenje na skupščini kulturne skupnosti Slovenije »post festum« demonstracije. Bomo na pragu novega srednjeročnega načrta ustvarili tako materialno delitveno razmerje, da bi tudi samoupravno vzdušje v tej sferi pristnejše.

Dobro zdravilo za boljše odnose in razmere bi bila ločitev stopenj za skupne in občinske programe, kot to že dolgo imajo nekatere druge samoupravne interesne skupnosti.

In ker je bilo že toliko besed o odločitvi združenega dela, bi bilo prav, da bi sestavljali skupnega programa kdaj prisluhnili mnenju neposrednih proizvajalcev, ko jim predočimo delitveno razmerje za skupni in občinski program in nas, delegate, napotujejo naj se, za božjo voljo, uskladimo na ravni republike. To isto poslušamo na sejah v Ljubljani, vendar v obratno smer.

Čisti obup!

JURE KRAŠOVEC

OBISK V CELJSKI PORODNIŠNICI

ŠAMPANJEC ZA SREČO

Med sedmimi deklicami na čelu fantič!

Takrat, ko smo si nazdravljali, poljubljali in stiskali roke z najboljšimi željami po zdravju in vsem samo dobrem v letošnjem letu ter so nebo parale čarobno svetleče ter otroško pisane rakete, so v porodni sobi celjske porodnišnice delali... Pravzaprav so delali že pred tem, vendar tokrat je šlo zares...

Za njih takrat, ko sta se oba kazalca poljubila, ni bilo počitka in veselja, ampak delo z eno samo željo, da pomagajo na svet prvega letošnjemu državljanu rojenemu v celjski porodnišnici. Dobre tri minute po komaj rojenem Novem letu je pogumno zajokal v ta naš mili svet 3360 gramov težak, predvsem pa zdrav fantič, za katerega sta že prej mati, devetnajstletna Cvetka Bobik in mož Zdenko določila ime Boštjan!

Srečen začetek Novega leta!

Tako kot že nekaj let nazaj smo se tudi tokrat v jutru 2. januarja napotili v celjsko porodnišnico, da v imenu uredništva Novega tednika in Radia Celje ter ob sodelovanju Trgovskega podjetja MODE čestitamo srečni mami. Sprejel nas je dežurni zdravnik dr. Milan Bekčič, ki ni skrihal veselja nad srečnim dogodkom, kakršnih je sicer navajen, vendar tisti v novoletni noči so le nekaj posebnega, svečanejšega in prijetnejšega.

»Porod je bil povsem spontan brez vsakršnih motenj ali naših pripomočkov. Mati Cvetka Bobik je prišla v bolnico na Silvestrovo zvečer ob 20. uri. Do 21. ure smo jo pripravili in tri minute po

slovesu od starega leta je že rodila. Ob tem naj povem zanimivost, da je že po predhodnih pregledih imela za porod določen točno 1. januar.»

Ob tem je naš Drago Medved takoj pripomnil, da bi se po takšnem planskem delu morali vzgledovati tudi naši gospodarstveniki, pa bi potem bili njihovi porodi lažji in koristnejši, predvsem pa brez nepotrebnih zamud...

V dežurni ekipi so bili: dr. Milan Bekčič, dr. Vladimir Veber, babici Rezka Mulej in Jožica Vran ter otroške sestre Olga Herič, Tinca Oblak in Sonja Sovič. Nočna dežurna na oddelku je bila Jožica Kukovič.

Zadnja v lanskem letu je ob 19,20 rodila punčko Elizabeta Kolar iz Homc 8 pri Nazarju, prva za Cvetko Bobik pa ob 3,30 Marija Strašek, kuharica v Atomskih toplih, sicer pa iz Kristan vrha 77, p. Podplat in to deklico. Do 2. januarja dopoldne je bilo osem porodov, od tega samo prvi deček, vse ostalo pa deklice! Vodja je rojen... Sicer pa se je v lanskem letu v celjski porodnišnici rodilo 2991 otrok, kar je nekaj manj kot leta 1978, ko jih je bilo preko 3000.

Ob obisku je bila Cvetka Bobik živahna, kot le malo-katera, ki podari življenje otroku. Povedala je, da z možem stanujeta pri starših in da zaenkrat problemov s stanovanjem nimata. Skoraj celotna družina pa je »abonirana« na delo v zreškem Unioru, saj tam dela Cvetkin oče pa mož, Cvetka sama in njen brat, do nedavnega pa tudi njena sestra. Doma je sama mama! Klana družina, kot je

kleno Uniorjevo orodje... Cvetka in Zdenko sta se poročila lani 1. decembra. Na vprašanje, če bo še rodila, pa je kot iz topa odgovorila:

»Se, še! Brez skrbi!«

Poslovili smo se do 2. januarja 1981 ter si zaželeli zdravja in miru. Kajti če bo to, potem se bomo zagotovo spet srečali. Z enim ali drugim, kot vsako leto. Kolo življenja se vrtilo dalje!

Tekst: TONE VRABL

Foto: DRAGO MEDVED

NOVI ORGANIZATORJI OBVEŠČANJA

V oktobru in novembru lani sta Delavska univerza in INDOK center Celje skupaj s Svetom za informiranje pri Občinski konferenci SZDL organizirala in izvedla 40-urni seminar za organizatorje obveščanja in komuniciranja v delovnih organizacijah ter skupnostih.

Cepprav je od 80 udeležencev seminar zaključilo le 25 kandidatov, moramo govoriti o dokajšnji uspešnosti akcije, saj je bil to prvi seminar, ki je posegel na področje usposabljanja delavcev, samoupravljalcev in delegatov, ki imajo v temeljnih organizacijah in skupnostih posebne dolžnosti in odgovornosti pri informiranju in uresničevanju informacijsko-komunikacijskih odnosov.

Prvi uspeh je hkrati izziv in obveznost vsem drugim, da bodo v prihodnje z večjo mero odgovornosti kadrovali delavce za takšno delo in zato tudi za takšno ali podobno obliko usposabljanja.

Vsem, ki so seminar uspešno zaključili, sta Delavska univerza in Indok center izročila ustrezna potrdila. MB

CELJE: »EVROPA« ZAPRTA

Dela pri adaptaciji in graditvi novega dela hotela Evrope v Celju so prišla v tisto fazo, da je bilo treba hotel ob koncu lanskega leta povsem zapreti. Kot kaže, bo prekinitev poslovanja trajala do maja letos, torej do dneva, ko bodo začeli delati v novih in preurejenih prostorih.

Zčasno ustavitvijo poslovanja so dobro rešili tudi kadrovske vprašanje. Interna banka Sestavljene organizacije združenega dela Emona v Ljubljani, katere del je tudi celjska Evropa, je zagotovila stodoletne mesečne osebnostne dohodke vsem zaposlenim. Sicer pa so bili člani kolektiva sporazumno razporejeni v druge delovne organizacije na celjskem območju pa tudi v hotele Emona. Vsi tisti, ki bodo prevzeli odgovornejša delovna mesta v novem hotelu, pa so oziroma bodo odšli na specializacije.

LAŠKO: NOVO LETO VSEH OTROK

V laški občini so bili letošnjega novoletnega veselja deležni vsi otroci. Iz sredstev zbranih po sporazumu je bilo storjenega veliko. Darilni paketi so bili bogatejši že zato, ker so jih prizadevni ljubitelji otrok sami pripravljali. Bilo je razdeljenih že 2800 paketov, po vseh šolah so bile za otroke višje stopnje čajanke. Po vseh treh centralnih in podružničnih šolah in tudi vrtcih so bile prireditve z lutkovnimi predstavami, predvajanje risanih filmov, celjski gledališčniki pa so otrokom laške občine sedemkrat zaigrali »Pavliho in malo čez les«. Dedek Mraz pa je pri tem imel ob strani nenapovedanega »škrata«. Vožnje z avtobusi v Celje na obisk gledališča je grdo zapletel do mučnih zamud.

Tudi letos je v tej občini organizacijo novoletnega veselja vodil poseben odbor pri občinski konferenci SZDL, konkretno pa vodja skupnih služb SIS Jure Jan s svojimi ekipami. Novoletno veselje mladine najbolj sodi v pristojnost Zveze društev prijateljev mladine, ki pa je v tej občini ni. Društvo je samo v Rimskih Toplicah, medtem ko ga v Radečah in Laškem nimajo. Bila so, pa jim zaradi nedelavnosti raste Matjaževa brada. Bo drugo leto Dedek Mraz pooblastil za svoje praznične dni v krčih porojajočo zvezo DPM? Otrokom je sicer vseeno, ne bi pa smelo biti vseeno družbi, ki si je dolžnosti navajena razporediti v ustaljenih organiziranih oblikah. J. KR.

V BESEDI IN SLIKI

DRAGOCENA KURJAVA

Drva bodo ob pomanjkanju premoga in drugih kuriv vedno bolj iskana. Sedaj je pravi čas za pripravo, saj je zima pred durmi in, ko nastopi je prav, da jih je dovolj pripravljenih.

T. TAVČAR

VELENJE: ŠALEŠKA RAZGLEDNICA

Lastnik avtomobila na fotografiji, ki je nastala na križišču pred avtobusno postajo v Velenju, je demonstrativno parkiral svojega konjička skoraj pokonci, da bi dopovedal urbanistom, gradbincem in še komu, da je ob stanovanjskih »skulpturah« potrebno urediti tudi prostore za parkiranje avtomobilov, če že ni mogoče nuditi lastnikom oziroma stanovalcem v blokih tudi garaže.

Ob fotografiji se ponuja misel, da bi bilo smotno namestiti na balkone blokov in po stenah poslovnih zgradb v Velenju posebna dvigala, ki bi prinesla rešitev parkiranja. Do takrat pa bo seveda velik prostor za parkiranje pred Rdečo dvorano, ostal prazen.

JOŽE MIKLAVC

VELENJE: POL STOLETJA ČEBELARSKE DRUŽINE

Člani Čebelarske družine »Mlinšek« v Velenju slavijo 50-letnico družinskega dela. S pionirskimi deli na čebelarstvu na področju je pričel zdaj že pokojni učitelj Mlinšek, po katerem nosi družina tudi ime. Zdaj ima 52 članov, ki gospodarijo s 504 panji.

Letos nameravajo povečati število čebeljih družin za tri do štirikrat. Urediti morajo pašne katastre, določiti nove lokacije za čebelnjake itd. Prav tako jih čaka še nadaljnje delo med mladimi. Začetek te poti je na podružnični osnovni šoli Plešivec, kjer imajo že drugo leto čebelarski krožek.

V sredini februarja bodo pol stoletja dela počastili tudi z razvitjem družinske zastave.

LOJZE OJSTERSEK

DOBRNA: DELAVNI BORCI

Pred kratkim so se na redni letni konferenci sešli člani Zveze združenj borcev NOV Dobrna, ki so ocenili minulo delo in sprejeli načrt za novo obdobje.

Ugotovili so, da je bilo njihovo delo zelo plodno. Organizacija je lani zaradi smrti izgubila šest članov. Zdaj jih šteje 94. Borci so zelo aktivni v krajevni samoupravi, v raznih odborih, posebno še v SLO. Lani so pripravili uspešen izlet v Umag, za dan republike vsako leto povabijo na srečanje vdove in matere padlih borcev, lani pa so prvič pripravili tudi silvestrovanje, ki je prav tako več kot uspelo.

MIHAEL ŠVENT

VELENJE: TEČAJI NA SNEGU

V organizaciji službe za šport in rekreacijo v TGO Gorenje v Velenju so že decembra stekli prvi smučarski tečaji na zimsko rekreacijskem kompleksu slovenjegraškega Pohorja. Organizirano smučanje bo vse do marca. V šestih tečajih bo na smučanju kar 800 delavcev Gorenja. V Gorenju si prizadevajo pritegniti v to delo čim več začetnikov, organizirati oblike zimskega oddiha, gojiti tekaški šport in igre na snegu.

JOŽE MIKLAVC

DARE ULAGA MED DELAVCI GORENJA

V prednovoletnih dneh, še pred Dedkom Mrazom je obiskal delavce TOZD Orodjarna v TGO Gorenje, umetnik, član Mestnega gledališča iz Ljubljane. Na delovnih mestih v orodjarni je postavil improvizirano gledališko sceno, med vrtnalnimi, brusilnimi strgarskimi in drugimi stroji, prav nenavadno poživilo vsakodnevne reda. Predstavil se je s Partljičevim monodramo »Nekoč in danes«, ki je v bistvu domaća naloga za enega igralca. S to predstavitevjo, ki je ena izmed štiridesetkrat uprizorjenih v delovnih in šolskih kolektivih, je navdušil Gorenjčane, da bodo zgledu sledili še v drugih tozidih.

JOŽE MIKLAVC

SPOZNAVAMO NAŠE KRAJE

IMENO

Imeno je kraj, oddaljen od Šmarja pri Jelšah 18 km in leži na nadmorski višini 250 m. Je tipična dolga obcestna vas, ki je šele pred leti dobila asfalt v povezavi z Bistrico ob Sotli. Skozi vas pelje tudi železnica (Kumrovec). V Imenem se cesta odcepi tudi preko Sotle v hrvaško Miljano. Zaselek Zgornje Imeno je na severu bližje Podčetrtku, Spodnje Imeno pa je južneje od tod. Večji del hiš leži na terasi Sotle, druge so v sami dolini ali na pobočju sosednje Straže. Razen Straže se na severovzhodu dvigajo tudi Trebeže.

V Imenem je danes precej novih hiš, saj se je kraj precej razvil. Posebno so novogradnje vzkile po potresu, ta hitra obnova pa je kraju prinesla prenekatero zmalicešno stavbno postavitev. Imeno se namreč ponaša z nekaj primerki lepih starih kmečkih hiš, pravih biserov kmečke arhitekture. Nove hiše, mnoge med njimi montažne, so z neustrezno lokacijo ali dozdavo povsem pokvarile videz tega zanimivega kraja.

Kmetje se precej ukvarjajo z živinorejo, posebno pa še z mlekarstvom, bili pa so tudi poskusi piščančjereje. V kmetijstvu je sicer precej drobne mehanizacije, vendar je vse več kmetij usmerjenih,

čeprav je težko z mladimi, ki so se že močno odselili, oziroma zaposlili v industriji v Celju, Štoreh, Rogaški Slatini in drugje. V Imenem je kovačija, mizarska delavnica, močna je kmetijska zadruga, trgovina je bolj skromna, potrebovali bi večjo. Pred dvajsetimi leti so si postavili gasilni dom. Vodovod imajo v Imenem od leta 1969, precej domačinov pa se ukvarja tudi z oddajanjem sob, saj je Podčetrtek z atomskimi topliaci v neposredni bližini.

V Imenem so najbolj razširjeni priimki Šelekar, Drofenik, Turk, Počivavšek.

Arheologi domnevajo, da so v Imenem prazgodovinske gomile.

NA NOVOLETNEM LOVU Z ŽALSKIMI LOVCI

PA MORAL JE ZAJČEK DOL PAST

»Če streljaš kozle ne potrebuješ vedno puške,« pravijo lovci, mi pa dodajamo, da če bi vsi, ki streljajo kozle, bili tudi lovci, bi bila to verjetno najštevilnejša organizacija!

Bila je zadnja nedelja v lanskem letu, 30. decembra torej. Malo predtem je zapadlo ravno toliko snega, da je pokrajina dobila tisto potrebno novoletno dekoracijo, ki daje prehod iz starega v novo leto posebno lepoto. Pa mrzlo je bilo, da je stiskalo za nohti ter drselo pod podplati! In sonce se je pokazalo z vsemi svojimi strupeno ostrimi žarki, ki so kot reflektor osvetljevali veliko prizorišče!

Že pred osmo uro zjutraj je bilo na ploščadi pod starim lovskim domom na Rinki prijetno živahno, kot se pač za zbor lovcev spodobi. Spodobi vedno, še posebej pa ob iztekajočem letu. Nekaj metrov visok kreslo, da se je že sneg topil.

Stane Lesjak (levo) in Štefan Pečolar, predsednik LD Žalec so nam kasneje zatrčili, da v tem pogovoru niso »prodajali« lovskih laži...

Ko je predsednik LD Žalec Štefan Pečolar zahteval zbor jih je bilo več kot petdeset. In če ob tem dodamo, da ima družina trenutno nekaj več kot 60 aktivnih članov, lahko vidimo, da se je večina zbrala na zaključnem letnem lovu.

Lovska družina Žalec je bila ustanovljena že leta 1945. Takrat je obstajala tudi LD Pirešica. Obeta bili premajhni in se tako leta 1949 združili v enotno LD Žalec, katere prvi predsednik je bil Pepi Lorber. Takrat je bilo 24 članov! Med ustanoviteli so bili Vinko Novak, Pepi Lorber, Vinko Senica, Janko Petriček (je bil tudi na novoletnem lovu!), Franc Kočevar, Ivan Rojc (tudi bil prisoten in je zdaj častni predsednik LD Žalec) in Ivan Ferlež.

Velikost lovišča žalske lovske družine je 5310 ha, od tega pa je 4850 ha lovnih površin in 460 ha ne-lovnih. Zdaj v njihovem lovišču v različnih časih največ lovijo zajca (žal ga bo verjetno treba kmalu zaščititi, ker ga je vedno

Pred začetkom lova (zadnjega v lanskem letu) je predsednik lovske družine Žalec dal zadnja navodila, da bo akcija uspeša. Končni rezultat je bil vsaj po organizacijski strani, če že ne po »odstreli« dober.

prostor, med drugim tudi za ocenjevanje psov. Urediti moramo še okolje doma in postaviti več miz s klopmi.

Danes vodijo društvo: starešina je Štefan Pečolar, tajnik Valter Vrhovšek, gospodar Janez Stebernak, blagajnik Anton Kač, računovodja Karel Cehner, strelski referent Marjan Krašovic, gospodar koče in častni predsednik Ivan Rojc in častni član Franc Verdel-Stok.

Sicer pa so najstarejši aktivni člani: Valentin Prnovšek (85 let) iz Ponikve, Janez Petriček (79) iz Žalca, Franc Žnidaršič (77) iz Ljubljane, Franc Verdel (71) iz Zavrha, Janez Pretnar (71) iz Bleda in Jakob Vrhovšek (70) iz Žalca. Najmlajši člani pa so Štefan Painkret (23) iz Gotovelj, Tomo Klančnik (26) iz Gotovelj in Vlado Gmajner (26) iz Galicije.

Toliko o lovskem društvu.

Zdaj pa še nekaj besed o nedeljskem novoletnem lovu. Več je bilo lovcev, kot divjadi. Tudi zajci so se pametno poskrili, le štirje niso ušli ostremu lovskemu očesu, dobremu pogledu in ravni cevi. Béra je bila skromna, preskromna za tako svečano jago! Sam se brez puške zlasti spomladi in poleti velikokrat v svežih jutrih sprehajam po tistih predelih in vidim veliko več, kot sem zdaj. Še ptičev ni bilo, samo drevje in sneg pa žuborenje skoraj osahlega potočka v grapi, kjer se naj bi sprehajala

»zvita zver« lisička... O zajcih, ki jih je bilo tam naokoli večjih veliko, pa je najbolje povedal Franc Verdel, ki je lovec že od leta 1945: »Včasih je bilo zajcev kot mravelj, potem kot ptičev, danes pa že kot slonov... Zajca bo treba zaščititi!«

Skozi mrzel zrak je zavrel proti gozdu pisk lovskega roka. Zadnje jage v lanskem letu je bilo konec. Če bi bila uspešna po odstreli pa je bila po čem drugem. Saj navsezadnje so lovci tudi in predvsem skrbniki gozda in življa v njem, teh pljuč našega življenja...

Odložil sem puško in strelivo, kajti »streljal« sem samo s fotoaparatom. Tudi tako je bilo nadvse prijetno!

Tekst in foto: TONE VRABL

Bolj žalosten je bil pogled na štiri padle zajčke... To pa je bilo tudi vse... Za mislo v novem delu lovskega doma na Rinki so bili obrabi lovcev in gostov mnogo, mnogo veselejši. In prav je tako!

»Naj« lovec zadnje »jage« je bil Tone Pečnik, ki je upihnil kar dva dolgouhca. Hitrejši od zajčjega teka je bil Tonetov strel...

NAJ Z NOVOLETNEGA LOVA

Najstarejši udeleženci lova so bili: Janko Petriček (79 let) iz Žalca, Franc Verdel (70 let) iz Zavrha pri Galiciji, Jaka Vrhovšek (70 let) iz Žalca, Jože Sitar (64 let) iz Galicije in Rado Kovač (60 let) iz Žalca.

Najmlajši aktivni udeleženec: Štefan Painkret (27 let) iz Gotovelj (pa še zajčka je ustrelil – op.p.).

Najsrečnejši lovec tega lova: Anton Pečnik, ki je v »bogati jagi« razkošno ustrelil kar dva dolgouhca!

Najbolj pohvaljene (po lovu): Tilka Ferlež, Helena Bitenc in Marjana Pečolar za čudovito pripravljeno kosilo – srnin hrbet v omaki (pa tudi pečen!) in kruhove cmoke (to pojedino bi morali za svoje boljše počutje degustirati ta pravi kuharji, morda bi se pa kaj koristnega naučili! – op.p.).

Na »naj« lovu so bili tudi štirje psi – trije mali, a glasni in prebrisani terierci (lastniki Ladislav Gor, Jože Žgank in Henrik Kranjc) ter eden večji, bolj »salonski«, vsaj na zunanji pogled (saj se ni kaj dosti zmenil za »ta male«) istrijanec (lastnik Jože Jazbec).

Najbolj prijetno je bilo zjutraj pred uradnim začetkom lova ob vročem čaju z rahlimi dodatki ter ob toplo gorečem kresu, ob katerem se je še sneg topil!

Najbolj vesel je bil pisec te reportaže, ker mu ni bilo treba streljati, saj razen drevca in srne v ozadje ter Valterja Vrhovška, ki mu je posodil puško, ni videl prav ničesar, kar bi bilo za dol spraviti... Češnje v tem času pač ne zorijo, lisica je pa zvita zver...

Aktivnost na terenu je nekaj čez opoldansko uro s trikratnim piskom lovanskega roga zaključil Marjan Krašovic, celoten lov pa ob povratku pred lovsko kočo na Rinki še Ivan Rojc, častni predsednik LD Žalec.

GORIŠKO SREČANJE MALIH ODROV 80

To je že deveta zaporedna kulturna manifestacija, ki vse od leta 1972 združuje »male in eksperimentalne« predstave slovenskega, jugoslovanskega in v zadnjih letih tudi evropskega gledališkega prostora.

Letos bo festival prvič potekal strnjeno. Programski vodja gledališki režiser Janez Povše je s programskima svetovalecema Andrejem Inkretom in Jernejem Novakom izbral 7 predstav, ki se tematsko združujejo okoli mitske razsežnosti slovenskega gledališča (Lepa Vida, celjski ciklus), oziroma obravnavanje revolucije (Afera, Najemniki, Tango).

Goriško srečanje malih odrov prvič letos uvaja nočni program. V njem bodo nastopili prominentni gledališki umetniki predvsem slovenskega gledališkega prostora. Organizatorji bodo skušali zagotoviti tudi kar največ predstav v drugih krajih goriškega območja. V času festivala bodo tudi pomembna delovna srečanja. Tako bo skupnost slovenskih dramskih gledališč z Društvom arhitektov Slovenije obravnavalo temo z delovnim naslovom Arhitektura kulturnega doma in arhitektura gledališča, sestal se bo tudi medfestivalski odbor dramskih festivalov Jugoslavije, društvo gledaliških kritikov in teatrologov pa bosta imela posvet Mitski motivi v sodobnem slovenskem gledališču.

19. januarja bo ob 21. uri na sporedu Lepa Vida v izvedbi Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja. To je obenem tudi zaključna predstava letošnjega goriškega srečanja.

D. M.

NOVI VIDIKI

KULTURA V OČEH PARTIJE

Novi knjigi Jožeta Volfanda na pot

Svojemu knjižnemu prvencu Odmevi je Jože Volfand (sicer predsednik OK SZDL Celje) pridružil v so razmerno kratkem času drugo publicistično delo in sicer pri Zavodu za šolstvo v zbirki Novi vidiki. Učbenik s številko 27 nosi naslov O kulturni politiki in kulturni vzgoji.

Že bežno branje razkriva bralcu hotenje avtorja: v prvem delu, ki nosi naslov Zveza komunistov in kultura, zvemo temeljne poglede sedanjih Zveze komunistov Jugoslavije in Slovenije na pomembnost razvoja kulturnega vprašanja pri nas. To je pomembno zaradi tega, ker ZK uvršča v svoje najbolj strateške dele programa vidno skrb kulturnemu razvoju, kar je tudi značilna podoba na drugih področjih našega družbenega delovanja. Branje postaja vse zanimivejše od poglavja do poglavja, kjer nam avtor razkriva vzporednice Cankarjevih misli in njegovega socialnega programa do časov v NOB, kjer se nam v posebni luči odkrivajo vsi svetli in temni trenutki, tako bistveno pomembni za nadaljnji razvoj kulturne tvornosti na Slovenskem. Posebno mlajše bralce in tiste, ki niso bili v partizanih, bo zanimalo obdobje »partizanskih brez«, pa tudi druge zanimivosti.

Na tovrstno pisanje (v krajši in strnjeni obliki) smo pravzaprav že dolgo čakali, si ga želeli. Pomembno je namreč, da zvemo čimveč o temeljih, na katerih stojijo idejna, sporočilna stebrišča nadaljnega kulturnega razvoja. Ta se razlikujejo od naroda do naroda.

Ne po naključju avtor nadaljuje s poglavjem, ki v naslovu pravi, da je »samoupravljanje podlaga in oblika združevanja kulture, znanosti, izobraževanja s celotnim družbenim delom.« Temu vprašanju je posvečenih preko 30 strani teksta, kjer Volfand navaja razmišljanja, vezana iz kontinuitete programa kulturne politike ZK in jih veže na konkretno samoupravno prakso. Posebej izpostavlja misli Edvarda Kardelja, Borisa Zihlerla in drugih naših marksistov.

Tretje poglavje nosi naslov Nekatere marksistične misli o kulturi in umetnosti. Prvo besedo je dal Marxu in Engelsu, sledijo jima Lenin,

György Lukács, Veljko Vlahović, Antonio Gramsci, Roger Garaudy, Boris Kidrič, in Miroslav Krleža. Jože Volfand osvetljuje vsakega od omenjenih marksističnih mislecev z najbolj tipičnega zornega kota, da tako bralcu na neposreden način razkrije mnogoštevilnost pa tudi tehtnost pogledov ljudi, ki so imeli s svojim delom in mišljenjem velik vpliv na razvoj kulturnega vprašanja bodisi v svoji domovini ali preko njenih meja.

Predzadnje poglavje se imenuje Smeri v marksističnih interpretacijah umetnosti. To je pravzaprav poglavje, ki nas iz dneva v dan bolj zanima. Tudi najrazličnejši šolski programi vključujejo ta naslov v svoje delo. Ne po naključju, saj to so bile tudi vedno najmanj dorečene misli, če pa so bile, so bile preveč ozko didaktične, na prvi pogled se je poznalo, da za razlagami na to temo ni širšega izkustvenega zaledja, morda nekaj več teoretičnega, vsekakor pa mnogo premalo praktičnega. Sicer pa tudi v omenjenem delu avtor ne piše mnogo o tem (slabe 3 strani) in bi kazalo ta naslov podrobneje in obširneje obdelati.

V zadnjem poglavju, ki nosi naslov Kulturna politika šole Jože Volfand razkriva tudi mnoge osebne izkušnje iz prakse, ki je ne manjka. Venomer opozarja na pomembno vlogo šole pri razvijanju in krepitevi kulturnega življenja, pri oblikovanju kulturne osebnosti in naveda mnoge konkretne primere za delo.

Tudi drugo Volfandovo publicistično delo je tesno povezano s kulturo. To ni naključje. Od čisto osebne avtorjeve afinitete do tega vidika družbenega delovanja je značilno še nekaj: celjska frontna organizacija posveča kulturnemu življenju v občini nemalo pozornosti. In če njen predsednik piše knjige o kulturi, bo gotovo imela največ od tega kultura sama in to je dobro. Njegovo zadnje pisanje pa nam razkriva zanimivo vsebino. Nas vedno v družbi zanima, kaj partija reče, do vseh stvari. Kako ne bi bila potem kultura izpostavljena kot eden najmočnejših ideoloških orožij nekega naroda. V Volfandovi knjigi pa odkrivamo neka-

tere stavke, ki nam na novo osvetljujejo vlogo zveze komunistov do kulture in prav je tako. Zdaj šele pravzaprav vidimo, kako malo vemo o tem in kako bo morala partija nadalje vztrajati pri izvajanju svojega programa s področja kulture.

Kot priročnik je knjiga brez dvoma dragoceno delo, saj v celoti postavlja pred bralca vse vidike družbene razsežnosti in tudi odgovornosti do vprašanja razvoja kulture, obenem pa mu razkriva nejasnosti in daje možne odgovore na številna zapletena vprašanja v vsakdanji samoupravni praksi.

Kakšen bo naslov tretje knjige?

DRAGO MEDVED

LIKOVNI SALON

PREPLET ZNAKA, SIMBOLA

Peter Krivec razstavlja grafike

Razstava grafičnih listov celjskega rojaka Petra Krivca pomeni prvo večje soočanje tega skromnega likovnega ustvarjalca s celjsko publiko in nasploh enega prvih večjih samostojnih prikazov njegovega zrelega dela. Zanimiva je zaradi razstavljenih del samih kot tudi zaradi pričevanja o vpetosti v specifični tok slovenskih likovnih dogajanj. Grafik Peter Krivec je avtor, pri katerem ni sledu o likovni negotovosti ali iskanjih, hkrati pa tudi avtor, od katerega bi v bodoče morali pričakovati odločilnejši korak v smeri individualnejšega ustvarjalnega preoblikovanja uveljavljenih načel, ki ga je nekoliko morda zavrl tudi nedavno dokončan študij pri Marjanu Pogačniku in Bogdanu Borčiču na grafični specialki ljubljanske likovne akademije.

43-letni grafik se nam s to razstavo v Likovnem salonu v Celju predstavlja v ugodni luči. Razstavil je cikel grafičnih listov pod skupnim naslovom Kronika, v katerem razvija likovni jezik, v slovenski likovni umetnosti dobro poznan kot inačica novo-

realističnih teženj s specifično ikonografijo ter simbolično in prav tako posebnim načinom grafičnega izražanja, ki kot tak sicer ne predstavlja radikalnejšega posega, je pa solidno izpeljana oblika določenega tipa likovnega izražanja.

Kronika Krivčevega dela je kronika človekovega problematiziranega vsakdana. Nastala je kot sočasna afirmacija, potrjevanje predmetov samih po sebi, njihovih vizuelnih vrednot in zanimivosti, ki prihajajo najbolj do izraza v osamitvi in spremenjenih razmerjih grafičnega polja, in želje, da se le-ti kot označevalci prostora in časa z izbrane glediščne točke sprevračajo v večpomenske vsebinske zasnove simbolnih vrednosti na način, ki realistični pristop s čisto likovnimi sredstvi spreminja v iracionalne razsežnosti. Njegova ikonografija je, kot rečeno, poznana in že večkrat uporabljena v podobne namene. Obrabljeno obvalo, zaprašen kavni mlinček, zanimivo zdetajlirana draperija, odslužena ključavnica, zaščitna preobleka in podobni predmeti, ki sočasno ne-

čemu služijo in pravzaprav ničemur ne služijo, so uporabni in hkrati ne več uporabni.

Enako kot zaradi njih vsebinskega pomena jih Peter Krivec uporablja iz čistega veselja nad njihovim likovnim učinkovanjem, zato, ker mu nudijo lep maneverski prostor za izkazovanje risarske veščine, za demonstriranje grafičnega jezika, ki ga pozna v vseh njegovih skrivnostih.

Grafika, ki se ji je posvetil Peter Krivec, ga zanima njenih klasičnih, pravih grafičnemu oblikovanju imanentnih značilnosti, katerem celo barva predstavlja tuje v homogenem grafičnem polju. To je grafika, v kateri ni prostora za piskus ali iskanje, temveč j potrjevanje tistega jezika, ki ima že zdavnaj zakoličen meje in možnosti grafičnega dogajanja kot celovite strukture do potankosti izdelane ga polja.

Risba, eksaktna in prepričljiva, jasna in umetelna, j osnova Krivčeve grafike. N njenem temelju nastajajo osrednji likovni motivi, i zaradi zdetajliranosti sprminjajo v jedru preprost predmete v zapletene strukture, kar avtor še potencira razporeditvijo v nivoju, svetlo ali temno ploskvijo, skrbno in z mislijo na maksimalne grafične učinke oblikovano, mehko ali strogo geometrično, osprejje ozirna ozadje celotnega lista. Skratka, če bi Petru Krivcu že lahko kaj očitali, m vsekakor ne moremo krati priznanja, da se svojega grafičnega dela loteva z velik veščino in znanjem, s temljitim poznavanjem grafičnega medija in spretnim korščenjem uveljavljenih grafičnih zakonitosti. Pri svojem delu ne ostaja na pol pot nedvomno pa bo napravil korak dalje.

MARLEN PREMSA

MED ODROM IN EKRANOM

NEKAJ MISLI O ZDRUŽEVANJU DELA IN SREDSTEV MED SLOVENSKIMI GLEDALIŠČI, RTV IN FILMOM

Reševanje materialno ekonomskih vprašanj in preobrazba temeljev združevanja, sta, če si ponovimo, DVE NELOČLJIVI, med seboj dialektično povezani in odvisni sestavini skupnega razvoja slovenskega igranega programa...

Vsi, ki smo kakorkoli vpleteni v reševanje teh problemov, ki nastajajo v zvezi s sodelovanjem, se strinjamo v opredelitvi, da je treba gledališčem in igralcem postaviti »spodobne« oziroma »ustrezne« odškodnine; po drugi strani pa se nam vsaka debata hitro sprevrže v žolčno: nečedna preteklost medsebojnih odnosov, inflacija in hlastni apetiti, nam vseskozi preprečujejo, da bi določili OBLIKO te spodobnosti

in VSEBINO te ustreznosti.

Kupoprodajni odnosi so porušili precej elementov za izvajanje skupnega igranega programa: dopustili smo, da so nam ponudbe honorarjev začele nevarno korumpirati medsebojne odnose, znotraj samih OZD. Nastala je miselnost, da je mogoče slehernega gledališkega igralca KUPITI, oziroma, kar je še nevarnejše: da je sleherni gledališki početje (od skušnje do predstave in programa) NAPRODAJ za teve in film!

Vendar se vsi tisti, ki vidijo v medsebojnih odnosih zgolj problem odškodnin, motijo: ker sploh ne gre za denar, ampak za dejstvo, da je premalo izgralcev. Žadela

nas je, tudi na tem področju, nekakšna energetska kriza. Ni čisto tako. Ne gre za to, da bi omejeno rabili igralce, ampak predvsem za to, da je treba povečati skrb za njihovo enostavno in razširjeno reprodukcijo.

PIŠE: 5
IGOR LAMPRET

Dopustili smo, da so osebni dohodki igralcev – ne glede na količino dela – ostali zvečine na 80% poprečja iz gospodarstva; na tej ravni smo jih zadrževali vse preteklo, iztekaajoče se srednjeročno

obdobje, tako, da so počasi postali izgovor, ALIBI za zaslužkarstvo.

Alternativa, da je treba igralca obsojati in kaznovati, oziroma razumeti in preplačati – je lažna. Gre preprosto za to, da je treba objektivno preprečiti njegovo zaslužkarstvo in nagraditi njegovo delo. Povsod, kjer ga opravi. Na filmu, televiziji, radiu in v gledališču...

Nič več ne odgovarjamo na vprašanje: kaj bo skupaj naredili, ampak predvsem: koliko bo mo zaslužili!

Odškodninske improvizacije utegnejo zaslužkarstvo razširiti v odškodninsko politiko: malo tebi, malo meni, malo igralcu, malo kulturni skupnosti, največ transporterjem in gostinstvu. (Recimo, da so podatki vzeti iz še nenaročene analize: »Posredni stroški igranih programov, kot posledica neusklajenega dogovarjanja...«)

Ne da bi zanikali napo-

re, ki so bili vloženi v oblikovanje sporazumov za posamezne projekte, gre vendarle tudi za načelen razmislek o tem, kolikšen delež skrbi za igralca bosta morala v bodoče prevzeti nase Viba film in RTV, poleg gledališča, ki že zdaj skrbi zanj. Pri trajnem vzpostavljanju vzajemne odgovornosti za igralca, pa se bo slejkoprej tudi pokazalo, da ni bistveno vprašanje, kolikšno odškodnino izplačati za kakšno škodo, ampak, ali je sploh nujno vstopati v medsebojne odnose na način škode?

Večkrat je bila doslej glasno izrečena misel, da bo treba medsebojne odnose urejati preko igralčevega OD v gledališču; manj glasno pa je bila povedana misel, ki jo je treba reči še glasneje: ne takšnega osebnega dohodka, kakršen je sedaj, in ne tako, da igralcu za sodelovanje pri filmu, radiu in televiziji enostavno pripišemo nadure.

STUDIO
RADIA CELJE
TELEFON
22-009

Uspešnice v letu, ki je za nami. Koliko jih je in kdo jih lahko sešteje? Katere so?

Veliko jih je. O tem dejstvu ni dvoma. Spremljajo skoraj vsak trenutek človekovega življenja. To je tudi sreča, če niste stopili na pločniku ali celjski ulici v luknjo in si zlomili ali izvinili nogo. Velika uspešnica bi bil dan v preteklem letu, ko bi vam mesar sam ponudil kilogram telečjega mesa. Razveselili bi se in govorili o veliki uspešnici, če bi ugotovili, da so proizvajalci in trgovci znižali cene določenemu blagu.

Skratka, uspešnic in razočaranj ni konca. Tu ni mej in pregrad. To je tudi naše življenje.

In vendar smo nekatere zbrali in napisali, da bi nanje opozorili, da bi tudi skupaj spoznali, kako velik in neizčrpen je ta vir.

Ustavimo se najprej pri izletih. V Celjski poslovalnici Kompas so najdaljšega, ki je meril 4300 km, organizirali po Evropi. Nekoliko daljšo pot, sicer pa 5500 km, so si privoščili maturanti Tehniške srednje šole. Tudi po Evropi.

Dlje je šel Izletnik z avtobusno potjo v Španijo in na Portugalsko. Merila je 7000 km. To je bil izlet 52 članov Hortikulturnega društva in drugih.

Pri TTG v Celju so z avtobusom najdlje krenili v Prago in seveda nazaj. Prevozili so 1460 km. Bilo je 45 potnikov, članov kolektiva Osnovne šole Laško. Po železnici pa je bil najdaljši izlet v Pariz. Sem in tja 2980 km. Bilo je 31 potnikov, članov kolektiva Osnovne šole Vojnik.

Ste bili tudi vi med gledalci najbolj obiskane filmske predstave v Celju v 1979. letu? To je bila nemška erotična komedija »Grške smokvice«. Na 46. predstavah je imela 14.017 gledalcev. In nasprotje te uspešnice, seveda na filmskem področju: italijanski film »Mali, mali človek« si je ogledalo 86 ljudi. V mladinskem kinu pa je imel največ obiskovalcev film o Sneguljici – 6000.

NAJ IN ŠE ENKRAT NAJ V 1979. LETU

Na železnico in vlake nismo pozabili. Pa smo prišli v zadrego. Ko smo iskali vlak, ki je imel lani največjo zamudo, smo ugotovili, da je v tej »uspešnici« stalen gost brzi vlak iz Beograda, ki skoraj vsak dan zamuja od ure do pol-druge ure. Zato pa ekspresni vlak iz Hamburga, ki mora premagati večjo razdaljo, pripelje na celjsko postajo skoraj vedno točno. Brez zamud.

In najdaljši vlaki? Tekmovanje ni več aktualno, kajti tovarni vlaki so lahko dolgi le po 600 metrov. V večini primerov to dolžino dosežejo.

Klobuk z glave. Rekord, da malo takih. V celjski enoti Službe družbenega knjigovodstva so na dan 14. decembra 1979. leta sprejeli 65.779 plačilnih dokumentov. Zaradi primerjave še to, da se normalni promet suče pri številki 30.000.

Z ribiči so po navadi težave. Saj veste, ujel sem tolikšno ribo... No, zdaj gre za točne podatke, brez pretiravanj in šal. Seveda pa podatka veljata za člane celjske Ribiške družine. Če je kdo ujel večji, oziroma težji ribi, naj nam prosim sporoči. Marija Hladin je na Šmartinskem jezeru ujela 16 kg težkega soma. Bilo je to na nočnem ribolovu. Med moškimi pa se je najbolj izkazal inž. Ervin Zeme, ki je prav tam ujel 19,6 kg težkega soma. Čisto zares!

Žeja pa takšna. Da, v poletni vročini. V laški pivovarni so 25. avgusta lani pripravili 7200 hektolitrov piva! Na zdravje!

Kdo je zlezal najbolj visoko? Po nogah, ne kako drugače. To sta bila člana celjskega alpinističnega odseka, člana jugoslovanske himalajske odprave. Jože Zupan je dosegel višino 7900, Franc Knez pa 7600 metrov. In to po nekajkrat!

Po lestvi pa so se med drugimi, sicer pa prvi, najvišje povzpeli (37 metrov) Venčeslav Zalezina, Jože Volfand, Ivan Zelenšek... Bilo je to ob koncu oktobra na prevzemu avtohidravlične gasilske lestve.

Podatki, ki so zdaj na vrsti, govorijo, da smo člani velike potrošniške družbe. Kolikšen je bil največji promet v treh znanih veleblagovnicah? In katere dni? V celjski Tkanini so na dan 28. decembra lani imeli za 1,62 milijona dinarjev prometa, v žalski Na-mi zadnji dan lanskega leta 1,72 milijona ter v celjski veleblagovnici »T« v Gubčevi ulici pa 25. decembra 3,70 milijona dinarjev. Pa naj še kdo reče, da smo majhni!

Velenjski rudarji so se najbolj izkazali 22. novembra lani, ko so nakopali 21.500 ton lignita in tako dosegli nov dnevni rekord. Sicer pa je uspešnica tudi letna proizvodnja, ki je za 15.000 ton preseгла planirano in dosegla skupaj 4.515.000 ton! Še več takšnih uspehov, zlasti zdaj v energetske krizi!

V Celjski poročni dvorani je bila največja gneča zadnjo soboto pred dnem republike. Tedaj se je kar 36 parov odločilo za skupno življenje. Ta dan pa so imeli še dve zlati ter eno biserno poroko.

V Tovarni nogavic na Polzeli so svojo največjo uspešnico v proizvodnji, oziroma izdelavi nogavic, dosegli 23. aprila. Ta dan so spletli 31.655 parov moških in 157.460 parov ženskih nogavic. Ta dan pa je bila rekordna tudi dnevna proizvodnja – 189.115 parov nogavic skupaj!

Na celjskem Starem gradu, najbolj obiskani celjski izletniški točki, je bilo največ ljudi za prvi maj – 3052.

Največ košev na košarkarski tekmi. Bilo je to srečanje Libela: Jug in rezultat 142:103. Torej skupaj kar 245 košev. Največji poraz pa so člani Libele doživeli v srečanju s Cibono 90:123, torej negativna razlika 33 košev.

Rokometaši bodo še dolgo pomnili tekmo Aero: Minerva. Veliko, veliko golov. Skupaj kar 59, sicer pa zmaga Aera z rezultatom 38:21.

Celjski hokejisti so najvišjo zmago v dosedanjem poteku borbe za točke dosegli proti Kranjski gori 8:1. Najvišji poraz pa so doživeli v prijateljski tekmi proti Kapfenbergu 1:17.

Uspešnica svoje vrste v športnem dogajanju pa je bilo tudi 48 urno neprekinjeno plavanje na celjskem bazenu. V njem je sodelovalo 6 plavalcev (3 ženske, 3 moški).

MILAN BOŽIČ

RAZVOJ REVOLUCIONARNEGA DELAVSKEGA GIBANJA NA CELJSKEM OBMOČJU OD ZAČETKOV DO LETA 1941

JOŠTOV MLIN, KJER JE BILA PRED 40 LETI POMEMBNA AKCIJSKA KONFERENCA SLOVENSКИH KOMUNISTOV

Joštov mlin v Medlogu pri Celju je bil zelo primerno in varno zbirališče komunistov celjsko-savinjskega področja. Čeprav zelo obiskan po najrazličnejših poslovnih ljudeh, je prostor v hiši, kjer so se zbirali člani partije, ostal neodkrit za vse nepoklicane. Tudi policija ni nikdar posumila o mnogih akcijah, sestankih, večjih ali manjših konferencah, ki so bile vodene od tu vse do prihoda okupatorja leta 1941.

Joštov mlin se je zapisal v zgodovino revolucionarnega gibanja na prelomu leta 1937–38. To je bilo povezano s komunistično borbo, ki so tukaj ustanovili tkalnico imenovano »Rdeča tovarna«. Ob letošnjih jubilejih so o njej že mnogi pisali, zato ob tej priložnosti ne bom ponavljal zgodovine te znamenite tkalnice. Nas zanima predvsem konferenca v Joštovem mlinu.

Kakor je bila za zlet Svobod in za obe delegatski zborovanji odločilna lega Celja v osrčju Slovenije, tako je bila za ilegalno partijsko konferenco na Silvestrovo 1939 v Joštovem mlinu predvsem odločilna okoliščina, da je imelo Celje močno in sposobno partijsko organizacijo.

Za pripravo II. konference KPS je centralni komite zadolžil sekretarja celjskega okrožja Franja Vrnčca. Nadvse dobro poznavanje razmer, trdna partijska postojanka v Joštovem mlinu in skrbno izbran čas za novoletno praznovanje, ko je tudi sicer mnogi ljudi na poti, so omogočili nemoten potek konference v neposredni bližini Celja.

Joštovi so poslali vse v mlinu zaposleno delavstvo na dopust. V izpraznjeni mlin so delegati prihajali na Silvestrovo zvečer in pozno v noč. Okrog samotnega mlina in vse do ceste je bilo tedaj še precej drevja, glavna cesta pa tudi ni bila razsvetljena. V kuhinji so vsakemu delegatu ob prihodu postregli z vročim čajem, občasno pa tudi domačim komunistom, ki so vso noč stražili, skrivaje se za grmovjem ob poteh in ob vodi. Delegati so bili zastopniki CK KPS, CK KPJ, sekretarji okrožnih komitejev in predstavnik kominterne.

Podatki, koliko je bilo udeležencev na konferenci, si močno nasprotujejo. Partijsko glasilo Proleter v številki 1–2 feta 1940 poroča, da se je poleg predstavnikov CK KPJ (Milovana Djilasa) in kominterne (Čeha Jana Sverme) udeležilo 44 zastopnikov Komunistične partije Slovenije. Tudi nekateri udeleženci in lastnica Joštova potrjujejo to številko, ker bi po njihovem mnenju

soba komaj sprejela kaj več ljudi. Edvard Kardelj, Boris Kraigher in Vida Tomšičeva pa pravijo, da je bilo odposlancev 101, ker je bila to najštevilnejša slovenska strankina konferenca pred vojno, medtem ko govori Milan Apih v knjigi »Sredi pušk in bajnetov« o 120 udeležencih, enako Ivan Kreft v »Spominih ljudskega agitatorja«.

Zal se ni ohranilo gradivo II. konference KPS, ki se je sestala prav v tem neverjetno zapletenem času konec decembra 1939. Vsekakor so morali na njej zavzeti stališča do teh vprašanj in usmeriti nadaljnjo partijsko politiko. Poročilo o konferenci v Proleterju pravi, da so enoglasno odobrili politično linijo CK KPJ po spremembah v zvezi z vojno in proučili možnosti za realizacijo te politike v Sloveniji. Konferenca je razčistila mnogo vprašanj, ki so bila povezana z novim položajem, kakršen je nastal v Evropi po sklenitvi pakta med Sovjetsko zvezo in Nemčijo. Ta pakta je namreč prinesel veliko omahovanj, nerazumevanja in celo obsojanja ne le med protifašisti, ampak tudi

predvsem vključevanje novih, mlajših kadrov in žensk, ki bi morale, če bi prišlo do vpoklica v vojsko, zamenjati moške v strankinih vodstvih in tako zagotoviti nepretrgano delo. Režim je, da bi obglavil komunistično stranko in zaustavil protifašistično gibanje, začel po fašističnem vzorcu ustanavljati koncentracijska taborišča. Seveda so bila taborišča namenjena komunistom in tudi drugim naprednjakom in so o tem govorili na drugi konferenci Komunistične partije Slovenije. Centralni komite je pravilno ocenil, da je ta možnost zelo prisotna in opozoril vse člane nanjo, tistim, ki so se najbolj onemogočili, pa naročil, da odidejo v strogo ilegalo.

Ker je bila potreba po tiskani besedi vedno večja, čim bolj se je širilo ljudskofrontno gibanje, tudi vedno več je bilo dogodkov in akcij za katere so bili potrebni številni letaki, brošure, še posebej pa glasilo, ki ga partija že nekaj časa ni imela. Zato so na konferenci sklenili uvesti ilegalno tiskarno, kjer bi lahko tiskali v večjih nakladah. Na

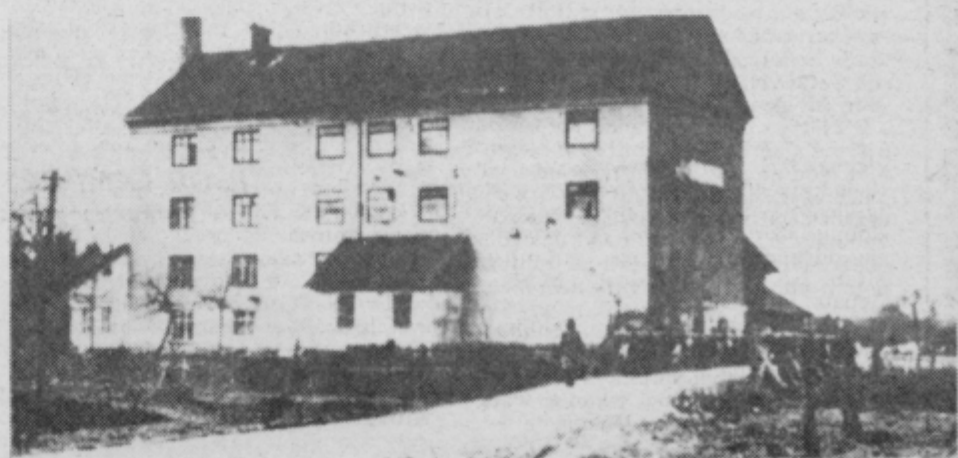
pobudo Franca Leskoška so jo namestili v hiši Albina Novaka v Tacnu pri Ljubljani, stekla pa je konec februarja 1940. Majhen tiskarski stroček so po zamisli Edvarda Kardelja izdelali celjski komunisti. Iz Celja so ga pripeljali s tovornjakom do Ježice pri Ljubljani in od tam v Novakovo hišo. Tukaj je najprej delal Tomo Brejc, a za njim Dušan Kraigher in Ivan Plaskan, ko sta se iz Savinjske doline umaknila semkaj v ilegalo.

Trdimo lahko, da je konferenca v Joštovem mlinu dala komunistom predvsem akcijske naloge, ki so bile še kako potrebne, da bi se ljudskofrontno gibanje čim bolj razširilo in utrdilo, da bi bil slovenski narod čim bolj pripravljen za boj proti morebitni fašistični agresiji in domačemu reakcionarnemu režimu, ki se je vse bolj zapletal v mreže italijanske in nemške imperialistične politike.

Delegati so morali ostati v mlinu še ves dan 1. januarja 1940, da so se lahko razšli naslednjo noč. Ko so odšli zadnji udeleženci druge konference KPS, je v mlinu pri Milanu Apihu in Franju Vrnčcu ostal čez praznike še Miloš Zidanšek, da so skupaj z Joštom proslavili srečen zaključek konference in si nazdravili za novo leto, pri čemer je Vrnčca dejal Joštu: »Tvoj mlin bo prišel še v zgodovino!« Zidanšek pa ga je dopolnil z besedami: »Boš videl, kak kruh bomo spekli, ki smo ga sejali iz tvoje moke!«

PIŠE: EMIL LAJH

17

V Joštovem mlinu je bila v noči na 1. januar 1940 II. konferenca KP Slovenije

NA ZAČETKU POTI

SKICA ZA PIANISTA

ali poskus predstavitve Hinka Haasa

plomiral in to z odliko. Danes je Hinko star triindvajset let.

»Na akademiji smo študirali bolj program, vsak naj bi si izoblikoval svoj repertoar. Manj je bilo tistega tehničnega piljenja, čeprav seveda tudi tega ni manjkalo. Na akademiji pač smatrajo, da z določenim znanjem tehnike tja že prideš. Tako na akademiji začnemo s kakšno začetno Beethovnovno sonato in postopoma so dela vedno zahtevnejša. Gre nam tudi za stilsko pravilno interpretacijo.«

– Kakšna je potem vloga vas reproduktivcev v glasbi?

»Pomembna, ker mi smo tisti, ki lahko avtorja povzdignemo, ga prikažemo v njegovi polni veljavi, ali pa ga uničimo, torej ne pokažemo in ne damo poslušalcem tistega, kar je avtor sam želel. Mi smo torej tista vez med glasbo, ki je z avtorjem skladbe zapisana na notnem papirju in med poslušalci, za katere je glasba pisana. Študij glasbe ti na visoki stopnji odpira nove razsežnosti, ki jih je v glasbi neizmerno število. Tako obstajajo precejšnje razlike med absolutno glasbo in programsko glasbo.«

– Kakšna je razlika, kaj je to absolutna in kaj programska glasba?

»Absolutna glasba je na primer Bach. Ni pisana na neko temo. Je obenem tudi zelo urejena, ali bolje rečeno, opremljena z določenimi zakonitostmi, ki pa vendar znotraj svojih meja omogočajo širok izpovedni, interpretacijski, izvedbeni, tudi sporočilni način. To je nekaj po-

dobnega kot matematika. Bolj je urejena, bolj je svobodna (aksiomi na primer), bolj je popolna. Programska glasba pa je nekaj drugega. To so na primer Slike z razstave Musorgskega, ki je napisal skladbo za klavir, Ravel je to pripravil za orkester, ob popolnem spoštovanju kompozicijske prvobitnosti samega Musorgskega, pozneje se je omenjena skladba znašla med nami v rock izvedbi z nekaterimi spremembami, ki jih je opravil Emerson Lake and Palmer in zdaj je na trgu že elektronska izvedba Isaa Tomite, ki je tudi dosledno spoštoval prvotnega avtorja, le da je delo izvedel s pomočjo elektronike in ne klavirja.«

– Kaj je potem kakšen glasbeni celota?

»Spet bom navedel primer: grška arhitektura je kot celota ena sama močnost. A če pozorneje pogledamo tudi podrobnosti, ki jo sestavljajo, vidimo, da so tudi te podrobnosti vsaka zase mojstrovina. Tako je tudi z glasbo. Glasbenik mora s svojo interpretacijo in seveda z razumevanjem glasbe, avtorja, pa tudi s svojo intuicijo ustvariti to celoto.

V tem je tudi čar interpretacije. Če igram na primer Mozarta na treh koncertih, ga nikoli ne bom mogel zaigrati povsem enako, pa vendar je to v vseh treh primerih Mozart. Zato mora »reproduktivci« dati delu svoj osebni pečat. Nekdo bo na primer odigral stavek, ki je označen z allegro furioso z vso vehe- mencem, nekdo drug bo to opravil bolj

odmerjeno, pa vendar korektno do oznake, ki jo je narekoval skladatelj. Imamo torej opravi s temperamentom in akademsko izvedbo. V Sovjetski zvezi na primer izvajajo Bacha bolj romantično, pogosto se pri klavirju poslužujejo pedala (podaljševanje tona, dajanja barve). Nemci se ga bolj strogo držijo, rekel bi, čembalistični, itd...«

– Kako kot mlad pianist gledaš na svojo prihodnost v naši družbi?

»Ta je bolj negotova kot pri kakšnem drugem poklicu. Ne morem mimo našega sistema izobraževanja, ki vedno manj časa odmerja estetski, torej tudi glasbeni vzgoji. Z današnjim stanjem ne morem biti zadovoljen, ker so ljudje o glasbi informirani preveč enostransko. Klasi- ske sploh niso navajeni poslušati. A ne gre za to, da bi morali poslušati samo klasiko. Daleč od tega, a to je že posebno poglavje.«

– Načrti po diplomu... hitro si doštudiraj!

»Pri študiju glasbe ne sme biti pavziranja. Moraš biti v kondiciji. Trenutno se potegujem za stipendijo, da bi odšel za približno eno leto v Moskvo na izpopolnjevanje v znani glasbeni konservatorij, kjer je prav študij klavirja izpostavljen. Če mi to ne bi uspelo, bom seveda oblekel vojaško suknjo, potem pa bi rad nadaljeval podiplomski študij pri profesorici Dubravki Tomšič-Srebotnjakovi.«

DRAGO MEDVED

GALERIJA PREKORJE

TRDI OREH, ČUDEŽNI SADEŽ

Prostor novega snovanja kiparja Vaska Četkoviča

Vsa svetovna gibanja v umetnosti in druge temeljijo na zamisli. Zamisel pa je tista, ki ustvarjalca pelje k cilju, pa čeprav je ta še tako daleč. Vasko celo pravi, da mu, ko prične s potjo iskanja, cilj niti ni več tako pomemben. Mnogo bolj ga vznemirjajo zgolj poti, za katere sluti, da k cilju vodijo, da so tiste, ki mu bodo odpirale nove svetove. To pa je v kiparstvu še kako vznemirljivo, saj se kaže podoba med razmerjem forme in prostora še kako nedodelana. Vsako novo iskanje sicer potrjuje nekaj tistega od večeraj, vsaka dognanost ima svoj prav, pa vendar sama po sebi že odpira tudi nova vprašanja. Zato umetnik ne more biti nikoli v zadregi s ciljem, različnost poti pa mu daje svojo zasebnost in značilnost.

Kdo od ustvarjalcev še ni težil k svojebitnosti? Saj to je obenem tudi osebna izkaznica vsakega posameznika, najbolj seveda njegovega dela. Vasko je že v osnovi zavrnil vsakršen kompromis z ležernostjo. Zato tudi ni nobeno naključje, da se je mlad odpravil od domačega ognjišča »v svet«. Njegova elementarnost, ki jo nosi v svojem tkivu in ki mu polje po žilah, je bila še kako pripravna pri premagovanju mnogoterih težav. A resnici na ljubo, nekaj si jih je tudi z njeno pomočjo nakopal. Namreč, bolj je postal samosvoj, kot si je to vsakdanja konvencija predstavljala (in doslej dovoljevala). Zato je mnogim bil ob prihodu v Celje zelo všeč s svojo neposrednostjo in bil je »mladi kipar, ki išče svoj izraz«. Vsi časopisi so pisali tako. Nihče seveda ni zapisal, da je hotel ob svečanem odkritju gotske kapele leči na tla in si tako ogledati srednjeveško mojstrovino na stropu, medtem, ko so si vsi

drugi lomili vratove, zroč v višavo sakralnega objekta. Morda je kdo tudi pričakoval ob obisku v kiparjevem ateljeju francoski konjak, pa je dobil krompir v oblikah ali obratno. V vseh teh letih so se nakopičile v velikih mapah številne risbe, skice, delovni kroki, ki so vsak zase svoja zgodba. Vsaka črta, vsak gib je strgan iz miselne celote, vsaka poteza je opredmetena na papirju, ali modelu v kamnu, lesu, železu, jeklu, steklu, aluminiju, mavcu, brusnem kamnu. Delovni prostor v Skofji vasi je postajal vse manjši, misel je hitela v nove možnosti. Ob razstavah v Sloveniji in Jugoslaviji pa tudi izven njenih meja so nastajale številne javne plastike, ki so v sorazmernem kratkem času napolnile delno urejene urbane površine na celjskem območju. To je seveda vzbudilo tudi dvomljiva gledanja na »mladega kiparja, ki išče svoj izraz«, kar se je počasi ponekod preoblikovalo v salamsko ugotovitev, da si je prevzel prestiž. S svojim delom je pripeljal družbeno skupnost do razmišljanja o potrebnosti javnih natečajev, pa razen tistega (ponesrečenega) o spomeniku Slavku Slandru v desetih letih ni bilo nobenega, vključno s Hortikulturo 80, ki je že na pragu. Medtem je nastajala na Prekorju nova hiša, kjer zavzemata levji delež atele in razstavnici prostor. Vse seveda brez kredita, tudi najmanjše soudeležbe Kulturne skupnosti, ki že lepo število let načrtuje pomoč kiparjem in slikarjem pri izgradnji njim življenjsko pomembnih objektov.

Zdaj galerija Prekorje stoji. V njej so leta garanja, tistega, ki je za Vaska značilno. En dan v rokah svinčnik, en dan varilni aparat, en dan žaga in kladivo, en dan knjiga, en dan misel na Henrija

Moora, en dan, pa še en dan za Črno goro, en dan za zidarje, en dan za tesarje, en dan za družino, en dan zase, en dan za prijatelje, en dan za žiro račun, en dan za Španijo, en dan za pleskarje, en dan za nič in en dan za vse.

Razporeditev plastik v novem prostoru pa v bistvu le še bolj oživlja pred leti nastale skice in realizacije. Tako marmornatega goloba in spomin na Meštovičovo šolo v Splitu, v fotografijah ohranjen, sicer pa v spominu in zemlji zakopan ciklus plesalk pred starim ateljejem v Skofji vasi, skico za pohod Slandrove brigade, spomin na Franja Vrnčiča, na ročno bombo kragujevčanko, na osi in Đura Salaja, na črno nuno v hrastovini in staro idrijsko graščino, na »Podobo sveta« iz pariške razstave, na formo vivo v Zrečah, njihove talce, frankolovske žrtve, na ciklus Ominozen, na Frana Roša, ki mu je prav te dni domislil plastiko iz najnovejšega ciklusa – a to je že druga zgodba.

Preveč besed za to, kar ni literatura. Boj z mlino na veter je z besedami dobro delati stvari, ki sama zase govori bodisi s črto, tvarino, zvokom, vizualno danostjo. Pa vendar, beseda hoče na dan, beseda je poravnalno sredstvo dolga do časa in prostora, v katerem živimo. Do tistega, ki nam ta čas in ta prostor napolnjuje z življenjem...

Oni dan so lovci prišli v bližino galerije. Vasko je imel psa z vrvice. Mrnja se je veselo podil po še ne zasneženi trati. Pa je stopil lovec k Vasku in dejal: »Psa pa le privežite, jaz ga sicer poznam, pa ga drugi ne, lahko počí!«

Vasko pa mu je odvrnil: »Fantje, vstopite noter, bomo kaj popili.«

DRAGO MEDVED

Besede v naslovu so zgolj simbolične, kot je to obenem tudi zelo simboličen prevod znanih Njegoševih besed: »Orah tvrdi, vočka čudnovata...« Pa vendar sta ta dva pojma: trdi oreh in čudežni sadež nenehno v domeni snovanja in dela akademskega kiparja Vaska Četkoviča, ki več kot desetletje živi in deluje v celjski občini.

V njegovi naravi je nekaj takega kot trdi oreh, ali trdota oreha. Tudi njegove zelo zgodnje plastike segajo v les, v najrazličnejše opredelitve do tega toplaga, organskega in vedno živega materiala. In če sežemo z mislijo še dalje, do čudežnosti, čudnosti, čutečnosti ali čutnosti, potem smo še korak bližje k delovnemu bistvu kiparja, ki je sklenil napovedati neumorno bitko neznanemu, ustaljenemu, vsakdanjemu. Vse to je namreč združljivo z ustvarjalnimi silnicami, ki ženejo avtorja na pota iskanja, trdega dela in nenehnega razmišljanja.

VAŠA STRAN

PISMA

PRVOROJENCI POZDRAVLJAJO

V kopici čestitk z najboljšimi željami za Novo leto, smo sprejeli tudi dve, ki zaslužita posebno pozornost. Poslala sta jih prvorojenca v letih 1977. in 1979. Seveda, napisali so ju njuni starši. Pa vendar, pozornost navzlic temu velika, saj nista pozabljeni dneva, ko je tudi naše uredništvo skupaj s tradicionalnim pokroviteljstvom obiskov in obdaritev prvorojencev v novem letu, kolektivom trgovskega podjetja Moda Celje, zaželelo tudi tema prvorojencema veliko sreče in uspehov v življenju.

PETER SUHOLEŽNIK, prvorojenec v letu 1977 je skupaj z domačimi »napisali« naslednjo čestitko: Srečno, zdravo, zadovoljno ter mnogo delovnih uspehov, tudi v osebnem življenju, vam želimo v Novem letu 1980.

MATEJ MARINČEK, prvorojenec v letu 1979 pa je poslal naslednjo čestitko: Srečno in uspešno novo leto 1980 vam želi Matej Marinček.

Obema hvala za čestitke. Tudi vama kot vsem domačim naše iskrene in najboljše želje.

UREDNIŠTVO

POŠTARJA ŽE NISEM VIDELA DVA MESECA

Na vaš članek v Novem tedniku dne 13. decembra letos pod naslovom »Rakova pot pošte« lahko napišem, da poštnega raznašalca nisem videla več kot dva meseca, čeprav sem naročena na Večer in Novi tednik. Res smo malo v hribih, toda navzlic vsemu pelje do nas asfaltna cesta in mimo vozi vsak dan veliko motorjev in avtomobilov, saj smo ob cesti za planinsko kočjo na Gori Oljki.

In še to: že dve leti nisem bila nikjer od hiše. Odpovedali so mi živci, možja pa je zadela možganska kap, in tako dostikrat še po kruh ne moreva. Na srečo so v bližini dobri ljudje. Moja je invalidski upokojenec z 2657 din pokojnine, jaz pa sem socialna podpiranka s 100 din podpore. Lahko živiva, kajne?

Ce morete, pošljite katero dobro srce k nama, da no bova vedno tako sama. Bojite se osamelosti.

Veliko bi se rada napisala, pa ne morem več.

Bodite lepo pozdravljeni in veliko uspehov vam želi osamela

REZIKA RIBIČ,
Podvin 27, Polzela

UREDNIŠTVO: Očitno tudi v tem primeru ne gre za »privatizacijo« mnenja na račun poštne dostave. Sicer pa naj dodamo še stavek, ki ga je v prispisu zapisala Ribičeva: Če je mogoče, naj pride patronažna sestra Olga Erzenšek iz Celja.

KRAJANI MORAJO BITI OBVEŠČENI!

Veliko govorimo o pomembnosti obveščanja v združenem delu. Kaj pa v krajevnih skupnostih?

V naši Krajevni skupnosti Šempeter v Savinjski dolini nimamo zborov krajanov, niti obveščanja. Imamo pa samoprispevek.

V kraju so dlje časa gradili mrliško vežo. Dogovorjen je bil samoprispevek v višini 100 dinarjev na člana družine. Krajanji so bili pripravljeni prispevati ta delež, toda ljudje, ki bi morali ta denar zbrati, so zatajili. Denarja niso pobrali pri vseh, zato je seveda na skupnem računu manjkalo.

Zdaj krajanji čakamo tudi na cenik za pokopališke storitve oziroma za najemnino grobov.

Krajevna skupnost je 5. oktobra 1971. leta sporočila, da znaša pristojbina za vsak kvadratni centimeter (ali je to res, opomba uredništva) 1,00 dinar in to za dobo 1970 do 1980. Dne 27. novembra letos pa je Krajevna skupnost izstavila račun samo za 1980. leto, po katerem je očitno, da stane najemnina za vsak kvadratni centimeter 37,80 dinarja.

Krajanji Šempetra prosimo in želimo, da dobimo pravi odgovor od pristojnega organa za upravljanje pokopališča, kako je s to zadevo. Ali smo dolžni poravnati račune brez kakršne koli odločbe? Kdaj je bil sprejet odlok o povišanju najemnine za grobove?

Že v naprej hvala za odgovor!

SLAVKA HRUŠOVAR,
Šempeter
v Sav. dolini 27

UREDNIŠTVO: Če krajanji sprašujejo, smo jim odgovor dolžni dati. Tako tudi Krajevna skupnost Šempeter. Zato prosimo za odgovor. In hvala zanj že vnaprej!

NOVO LETO IN IZLET NA POHORJE

»Mnogo sreče, zdravja in delovnih uspehov v Novem letu 1980 vsem skupaj želita udeleženci izleta na Pohorje – Anica Peganc in Olga Krajnc.«

UREDNIŠTVO: Hvala za pozdrav in želje, hvala tembolj, ker sta vezani na prijeten izlet na Pohorje. Morda tudi letos kaj podobnega, čeprav je seveda srebrni jubilej Radia Celje že za nami.

HVALA MLADIM IN DEDKU MRAZU

Tik pred koncem lanskega leta je dedek Mraz prišel tudi v celjski sektor velenjske ERE. Tu je na pobudo mladinske organizacije v kolektivu in velikim razumevanjem staršev otrok, ki so prispevali sredstva za darila, dedek Mraz obdaril otroke v tej enoti zaposlenih staršev.

Srečanje je bilo lepo in je bilo del skrbi v mednarodnem letu otroka. Ni naključje, če so se otroci težko ločili od dedka. Zato njemu in mladim v celjskem sektorju ERE iskrena hvala za velik dogodek.

PETER PREGRAD

POROKE

CELJE

GOREČNIK MARIJAN iz Maribora in KOLAR VIKICA iz Črešnjic pri Celju, FELICIJAN IVAN iz Zavrha nad Dobro in VIHER MARTA iz Kidričevega, GODEC BOJAN iz Petrovc in ČREPINŠEK MILENA iz Ljubecne, ERJAVEC SILVESTER iz Celja in SALOBIR ANICA iz Skarnice Šentjur pri Celju.

SLOVENSKE KONJICE

HORVATIN MIRKO iz Ilirske Bistrice in OPREŠNIK ŠTEFKA iz Velenja, LAMPREHT VIKTOR iz Škalce in KOLAR DANICA iz Škalce, PADEŽNIK PETER iz Sl. Konjic in HIŽAK TATJANA iz Škalce, PETRIČ VENČESLAV iz Škalce in FURMAN ALBINA iz Dobrave pri Konjicah, ŠLOSER BORIS iz Nove Dobrave in KOTNIK MARJANCA iz Zg. Zreč, ŠTEFANČIČ ANTON iz Mlač in OBROVNIK JOŽICA iz Padeškega vrha, PODKRAJSEK JOŽEFA iz Škedenja in REPČIČ ANA iz Žiž, OPERČIČ MARIJAN iz Sl. Konjic in KLANČNIK DRAGICA iz Vešenika, MATAVŽ ROMAN iz Sp. Zreč in BEZENŠEK KSENJA iz Zg. Pristave, LEVART JOŽEF iz Dobrneža in SOLAR VANDA iz Oplotnice, DRAKSLE MARJAN iz Luške vasi in KUHAH MIHELCA iz Luške vasi, PLIBERŠEK FRANC iz Koblja in ŠTRIBL ANA iz Črešnovce.

ŠMARJE PRI JELŠAH
Poročilo se je 20 parov.

ŽALEC

ŠPERNJAK STJEPAN iz Donje Voče in PAVČNIK SILVA iz Preboda, ŠUSTER DRAGO iz Pongrace in VIDENIČ ANICA iz Polzele, KLINC MARJAN iz

ŠE EN DOKAZ!

Spopustovani!

Spodaj podpisana KOVAČ KATICA iz LAHOMŠEKA 2/a, p. Laško, nepreklicno ODPOVEDUJEM 1 izvod vašega lista "Novi tednik" zaradi neredne dostave pošte. Časopis odpovedujem s 1.1.1980. Po tem datumu mi časopisa ne pošiljajte več, ker ne bom poravnala naročnine. Tovariško vas pozdravljam!

KOVAČ KATICA
Kovač Katica

UREDNIŠTVO: No, tudi tale dopisnica govori o »redni« dostavi pošte. Kaj naj bi še rekli?

ŽALEC

Rojstev ni bilo.

MOZIRJE

Rojstev ni bilo.

SMRTI

CELJE

VODUSEK FANI, 63, Lopatnik, MALEC KATARIANA, 67, Sl. Konjice, JANIČ FERDINAND, 48, Šoštanj, BASLE JOŽE, 71, Ojstriška vas, OCVRK PAVEL, 59, Celje, JANIČ ANTON, 72, Laško, FIŠER MARIJA, 75, Podplat, CENTRIH JOŽE, 72, Lesično, ČREPINŠEK JOŽEFA, 74, Celje, MEDVED KAROLINA, 73, Dobro pri Laškem, VOLC PIA, 75, Celje, LORBEK JOŽE, 53, Radlje ob Dravi, ZUPANC MARIJA, 83, Migojnica, GROBOVŠEK MAKŠ, 48, Ponikva, MIHAJLOV JORDAN, 23, Vransko, KOVAČ NEŽA, 69, Breze, FAIN MARIJA, 69, Celje, SMAGUR SLAVA, 68, Celje, SELES FILIP, 22, Celje, POZEB TEREZIJA, 75, Dobrova pri Sl. Konjicah, KOŠEC HELENA, 86, Ljubecna, OREŠKOVIČ MATILDA, 63, Sevnica.

SLOVENSKE KONJICE

HREN FRANC, 88, Zeče, JELENKO MARTIN, 53, Polene, POZEB TEREZIJA, 76, Dobrava pri Konjicah, JAKOB PAVEL, 73, Stenica.

ŠMARJE PRI JELŠAH

ČRENOŠA JOZEFINA, 82, Kamence, PLANINŠEK ALOJZ, 66, Brecljevo, GOBEC JULIJANA, 80, Zg. Sečovo, MRAMOR ALOJZIJA, 50, Drensko rebro, REČKO SILVESTR, 53, Bukovje v Babni gori, TURNIŠKI MARIJA, 67, Rog. Slatina, JOSCHOP VIKTOR, 71, Šmarje pri Jelšah, RAJHER ZOFIJA, 82, Stojno selo, KIDRIČ NEŽA, 68, Stojno selo, ZAKOŠEK MARIJA, 73, Drensko rebro.

ŽALEC

ZOTTEL ANTONIJA, 87, Žalec, OSREDKAR ANGELE, 74, Vransko, PEČEK TREZA, 77, Dobriša vas, KUDER MARIJA, 71, Levec, MASTNAK VERA, 57, Celje, PERGER KAROL, 32, Preserje, GLUŠIČ JOŽEFA, 77, Andraž nad Polzelo, DOBRIŠEK ANA, 63, Male Braslavce, JELEN JOŽEF, 79, Polzela 18, GOBEC HELENA, 91, Dobriša vas, BAŠKOVIČ KATARINA, 47, Pernovo, LUKAČ MILAN, 62, Čeplje, GOROGRANC MARIJA, 80, Polzela, DREV ANA, 43, Studence, KOKOVNIK FRANČIŠEK, 58, Dobrovlje.

MOZIRJE

SKORNŠEK MARIJA, 87, Mozirje, MAZEJ FRANC, 58, Ljubija, BRITOVŠEK ANA, 77, Brezje pri Mozirju, ROSENSTEIN ANGELA, 78, Šmartno ob Dreti.

IZ ZAKONSKE SVETOVALNICE

SPRAVNI POSKUS V POSTOPKU ZA RAZVEZO ZAKONSKE ZVEZE

Po 1. 1. 1980 se pravni poskusi v postopku za razvezo zakonske zveze ne bodo več opravljali na sodišču. Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih prenaša to nalogo iz pristojnosti sodišča na občinske skupnosti socialnega skrbstva. Osnovne določbe o postopku v zvezi s pravnim poskusom so opredeljene v zakonu, podrobnejše določbe se pa določijo s samoupravnim splošnim aktom občinske skupnosti socialnega skrbstva (pravilnikom o pravnem poskusu v postopku za razvezo zakonske zveze).

Sodišče po sprejemu predloga za sporazumno razvezo ali tožbo za razvezo zakonske zveze pred njeno vročitvijo tožencu pošlje predlog oziroma tožbo pristojnemu organu občinske skupnosti socialnega skrbstva, da ta opravi pravni poskus.

Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva za opravljanje pravnega poskusa je svet za opravljanje pravnega poskusa (v nadaljnjem besedilu: svet). Svet kot kolektivni organ pri posameznih pravnih poskusih nikoli ne nastopa, ampak pravni poskus vedno opravi – tako kot je to doslej potekalo pri sodišču – posameznik, to je posamezni član sveta. Pristojnosti sveta kot kolektivnega organa so predvsem: obravnavanje izkušenj in problematike v zvezi z opravljanjem pravnih poskusov, skrb za poenotenje prakse, spremljanje in proučevanje problematike na področju razvez in v občini in na širšem območju, predlaganje ukrepov za izboljšanje stanja in za preventivno delovanje za preprečevanje vzrokov razvez in okoliščin, ki te vzroke porajajo ipd.

Člani sveta so praviloma izbrani izmed strokovnih delavcev – svetoval-

cev, ki izvajajo zakonsko in predzakonsko svetovanje in ki izpolnjujejo določene pogoje. V celjski občini so člani sveta imenovani izmed strokovnih delavcev, ki so redno zaposleni v Zakonski svetovalnici pri Centru za socialno delo Celje. Tako Zakonska svetovalnica torej opravlja tudi pravne poskuse.

Kdaj se opravi pravni poskus? Pravni poskus se opravi tako v primeru, ko je en zakonec vložil tožbo za razvezo zakonske zveze, kot tudi v primeru, če sta zakonca vložila predlog za sporazumno razvezo zakonske zveze. Zakon natančno določa primere, ko se pravni poskus ne opravi (če je eden od zakoncev duševno bolan ali nesposoben za razsojanje, če živi en zakonec ali če živita oba zakonca v tujini, ali pa če se zahteva razveza zakonske zveze zato, ker je en zakonec pogrešan). Spravih poskusov v teh primerih namreč sploh ni mogoče razumno izvesti.

Na pravni poskus morata priti oba zakonca osebno in brez pooblaščenec. Na pravnem poskusu pooblaščenca ne morejo zastopati zakoncev in tudi ne morejo biti navzoči, navzoča ne more biti tudi nobena druga oseba razen člana sveta, ki vodi pravni poskus, in obeh zakoncev.

Če sta zakonca sporazumno predlagala razvezo zakonske zveze, pa nista prišla na pravni poskus, se praviloma šteje, da je predlog za sporazumno razvezo umaknjen. Prav tako se praviloma šteje, da je tožba za razvezo umaknjena, če tožnik ni prišel na pravni poskus.

Prihodnjič: še nekaj o pravnem poskusu.

BRANKO BUT
dipl. psih.

ŠENTJUR: DOBRA BILANCA

Bilanca TOZD Lastna proizvodnja Kmetijskega kombinata Sentjur je za 1979. leto pozitivna. V enotah Gorica pri Slivnici ter v Sentjurju so proizvedli 13.700.000 konsumnih jajc ali za milijon več, kot so predvidevali.

Govejih pancev so imeli kar 1450 komadov. Njihova povprečna teža je bila 520 kg, kar pomeni, da so dali na trg približno 750 ton klavne živine. Ta uspeh so dosegli tudi po zaslugi znatne razširitve površine, posejane s silažno koruzo. Razen tega so pridelali več travne silaže in sena.

Plana niso dosegli le v sadjarstvu, saj je katastrofalna toča v juniju uničila domala ves pridelek. Sicer so večino sadja predelali v sokove.

E. REČNIK

CELJE

NOV KORAK NAPREJ

Kmalu interesna skupnost za pospeševanje kmetijstva

Javna razprava o predlogu samoupravnega sporazuma za ustanovitev in delovanje interesne skupnosti za pospeševanje kmetijstva v občini Celje je končana. Trajala je dlje, kot so predvidevali, dlje tudi zaradi pomembnosti akcije, saj gre še za nalogo, ki izhaja iz tekočega srednjeročnega obdobja in je temeljnega pomena ter materialna osnova za nadaljnji razvoj samoupravne preobrazbe kmetijstva v občini. Tudi z ustanovitvijo te samoupravne interesne skupnosti bodo ustvarjeni pogoji za uspešno uresničevanje programov pospeševanja kmetijske proizvodnje, predvsem še s stalnim naraščanjem proizvodnje mesa, mleka in zelenjave, kar je za pretežno industrijsko občino, kot je celjska, izrednega pomena. Sicer pa se tudi v tej pobudi za ustanovitev interesne skupnosti za pospeševanje kmetijstva kaže inter-

es, da stopa tudi ta panoga vzporedno z gospodarskim razvojem v občini. Zahteva po večji in boljši pridelavi hrane, zatorej po boljšem in donosnejšem kmetijstvu, je na dlani.

Samoupravni sporazum o ustanovitvi interesne skupnosti za pospeševanje kmetijstva v celjski občini predvideva združevanje sredstev občinskega proračuna, sredstev iz dohodka temeljnih in delovnih organizacij, sredstev kmetovalcev od katastrskega dohodka ter sredstev zavarovalnice Triglav. Odveč je beseda, da bodo zbrana sredstva trošili strogo namensko v skladu s sprejetim programom skupnosti.

Zato bodo tudi združena sredstva predvsem namenjala za pospeševanje intenzivne reje goved, prašičev, perutnine, vse to zaradi večje prireje mleka, mesa ter pri-

dobivanje drugih kmetijskih pridelkov. Ta naloga zajema tudi pospeševanje večje proizvodnosti osnovne črede, seveda s pomočjo sodobnejših postopkov prehrane, zdravstvene zaščite, s selekcijo živali ter s pospeševanjem večje produktivnosti dejavnosti na kmetijskih površinah. Posebna skrb in sredstva bodo namenjena za uvajanje ustreznih novih pasem v živinoreji in prav tako novih sort v poljedelstvu, sadjarstvu in vinogradništvu. Združena sredstva bodo porabili še za povečano proizvodnjo osnovne krme, za smotrnost novih naložb, za raziskovalna dela v skladu s cilji razvojnega programa, za spodbujanje kooperacijskih odnosov v kmetijstvu, za združevanje kmetov v proizvodne skupnosti, za tesno sodelovanje med primarno proizvodnjo, predelavo in trgovino itd. Pomembno mesto ima naloga, da bo hriboviti svet naseljen in da bodo kmetje na teh območjih sposobni pridelati čim več hrane tudi za primere vojne. Ustrezen del sredstev, v skladu s programom, bo določen za usposabljanje novih zemljišč z melioracijami in še in še.

Nalog torej dovolj, vse pa imajo skupni imenovalec v skrbi za pospeševanje kmetijstva.

Takoj po zaključku javne razprave bo steklo nadaljnje delo za ustanovitev skupnosti za pospeševanje kmetijstva v celjski občini, samoupravni sporazum pa bo začel veljati, ko ga bo sprejela vsaj polovica predvidenih članov in ko bo z njim soglašala tudi Občinska skupščina.

M. BOŽIČ

CELJE

ODLOČITEV BREZ ZADRŽKA

Program razvoja hribovitih kmetij

Odločitev ni bila vprašljiva. Izvršni svet celjske občinske skupščine je namreč brez zadržkov sprejel predlog o izdelavi programa razvoja hribovitih kmetij v občini. To nalogo je s posebno pogodbo zaupal Živinorejsko veterinarskemu zavodu Celje. Gre za nalogo, ki mora biti končana do konca letošnjega julija, sicer pa za nalogo, ki odgovarja na vprašanje, kaj s hribovitimi kmetijami in kaj z neobdelano zemljo.

Naloga je odgovorna in pomembna. Izdelovalec programa bo v njej najprej osvetlil in prikazal sedanje stanje, zatem tendence razvoja, na koncu pa bodoči razvoj kmetijstva v hribovitih predelih v celjski občini in seveda utemeljitev gospodarnosti vlaganj sredstev za intenziviranje proizvodnje na posamezni kmetiji.

Gre torej za konkretno nalogo in povsem razumljive prikaze poti. Zato bo program opozoril na optimalne možnosti proizvodnje na teh

površinah, na strukturo stalaž živine v bodoče, na organizacijo posvetovalne in strokovne službe, na ukrepe za zaščito hribovitih kmetij in na usmeritev proizvodnje. V tej zvezi tudi na možnosti odločitve in stimulacije za proizvodnjo mleka, mesa, plemenske živine ali vina in sadja. Možnosti torej dovolj, programska naloga pa naj pokaže, katera smer bi bila za določeno kmetijo najbolj primerna in gospodarno utemeljena.

Seveda bo program razvoja hribovitih kmetij zajel tudi ukrepe za intenziviranje proizvodnje, nadalje nove naložbe v živino, mehanizacijo ter gradnjo gospodarskih poslopij. Pomembna je tudi odkupna mreža.

Posebej bodo osvetlili naložbe v vinogradništvu in sadjarstvu, tudi razvoj kmečkega turizma, ki ima na hribovitih predelih okoli Celja prav gotovo lepe možnosti. V tej splošni skrbi za hribovite kmetije ne kaže prezreti gospodarjenja z gozdovi,

prav tako ne organizacije narodne obrambe in še kaj.

V izračunu gospodarnosti vlaganj bodo predvsem osvetlili usmeritev v mlečno proizvodnjo, nadalje v pitanje ter v kombinirano proizvodnjo. V tem poglavju bo tudi prostor za utemeljitev potrebnih sredstev za opremo kmetij.

M. BOŽIČ

ČEBELARJI ČD »MLINŠEK« SO MEDILI

Potem, ko je leta 1928 učitelj Mlinšek iz Velenja (po njem je pozneje čebelarstva družina dobila ime) ustanovil čebelarsko družino, je v lanskem letu minilo že petdeset let, plodnih in manj delovnih, vendar se je vseskozi čutila prisotnost kolektivnega dela in uspehov, ki niso izostajali. Zapostavljanju urbanizacije in spodrinjanju industrije so namenili napraviti konec, zato so izkoristili prav častno obletnico »pol stoletja organiziranega delovanja« in sklenili utrditi organizacijo v smislu boljše, samoupravne povezanosti v širšo družbeno skupnost z reorganizacijo obstoječega vođenja ter z oplemenitenjem v smislu strokovnega razvoja čebelarskega zdravstva, vzgoje podmladka, SLO in varstva okolja.

Družina Mlinšek je štela doslej petdeset članov (Od Plešivca do Sentilja in Pake) in deluje v petnajstih KS Velenjske občine v okviru občinske čebelarstva zveze.

Na občnem zboru, ki je bil v nedeljo, so začrtali smernice za doseganje omenjenih ciljev, dogovorili pa so se tudi, da bodo sredi februarja proslavili petdeseto obletnico obstoja. S primernim kulturnim programom, podelitvijo priznanj in Janševih odlikovanj bodo člani čebelarstva družine Mlinšek gotovo sklenili lepo bero uspehov (lani so izdelali lične značke, v tisku je bilten, ob novem letu pa so natisnili priložnostni koledar, zbrali pa so tudi znatna sredstva za nabavo novega prapora). Tako kaže, da bodo tudi čebele boljše medile!

JOŽE MIKLAVC

SODOBNA HRIBOVSKA KMETIJA

Kaj storiti z okrog 250.000 ha neobdelane kmetijske zemlje v Sloveniji? Nekateri svetujejo, da bi jo pogozdili, saj nam lesa primanjkuje. Pogosto pa imamo tudi premalo mesa in raznih kmetijskih pridelkov. Na dohodek iz novih gozdov bo treba čakati tudi več desetletij, iz tistih, ki se bodo pogozdovale sami, ker za to ni denarja, pa tudi 100 ali še več let.

Gospodarnost kaže, da bo od kmetijske zemlje več koristi, če jo bomo še obdelovali povsod, kjer je le možno. Seveda ne brez kmetijskih strojev le z motiko in koso. Premalo je delovnih rok. Marsikje, kjer ni moč orati s traktorjem, ne spravljati krme s kmetijskimi stroji, pa je moč pasti goveda ali drobnico. Paša je celo najcenejša krma, zadržujejo kmetijski strokovnjaki.

Zakaj kmetje ne upoštevajo takih, strokovnih navodil in puščajo travnike in pašnike nepokošene in nepopasene? Zakaj kmečki mladinci ne marajo takega kmetovanja in puščajo ostarele starše same?

Največ je kriva razdrobljenost našega zasebnega kmetijstva – manj cene, čeprav jih skoraj vsi omenjajo na prvem mestu. To priznavajo tudi kmetje, ki so si ogledali v drugih državah sodobne kmetije. Tiste dajejo veliko dohodka, čeprav kmetje prodajo nekatere pridelke celo po nižji ceni kot naši.

Naša usmeritev, združevanje dela, sredstev in zemlje, kaže v isto smer. Sprejeta je bila že pred leti, iskati pa je treba ustrezne oblike za uresničevanje.

Kmečki sin je zapustil očeta, z delom v tovarni pa tudi ni zadovoljen. Saj bi ostal na kmetiji, pravi, če ne bi bilo treba prositi očeta za vsak dinar, celo za obleko zase, ženo in otroke. Oče pa misli, da mora hraniti denar za slabše čase ali ga dajati tudi drugim otrokom. Kmetija ni dovolj velika, da bi si lahko s sinom, če bi ostal doma, delila del dohodka. Zato mu je ušel. Ko bo gospodar ostarel, pa kmetije ne bo obdeloval nihče.

Tako se je godilo doslej in enako se bo poslej, dokler stvari ne bomo znali spremeniti. Našega kmetijstva ne ogroža odmiranje preštevilnih malih kmetij. Mnogih težav je krivo prav to, da jih je preveč. Imamo najbolj razdrobljeno kmetijstvo v Evropi. Zemlja, ki je lastniki ne obdelujejo ali le še zelo površno, pa ne bi smela ostati zanemarjena.

Izoblikovani so predlogi za ustanavljanje večjih kmetij oziroma delovnih enot, na katerih bi bilo polno zaposlenih več družinskih članov. Poleg očeta in matere bi bilo delo še za sina z ženo ali hčerko z možem. Pri polni zaposlitvi in strojni obdelavi bi moralo biti tudi dovolj dohodka, da bi bili vsi družinski člani tudi pokojninsko in invalidsko zavarovani, enako kot delavci.

Največ možnosti za urejanje takih »kmetij« je tam, kjer je največ neobdelane zemlje. Kmetje pa nimajo sredstev, da bi si jih uredili brez sodelovanja kmetijske zadruge in kmetijske zemljiške skupnosti. Pobude pa lahko dajejo, saj krajevne razmere najbolj poznajo.

JOŽE PETEK

KONJICE: SPORAZUM PRED TOČO!

Včeraj je konjiški izvršni svet na svoji prvi seji v letošnjem letu razpravljal tudi o samoupravnem sporazumu o ustanovitvi območne samoupravne skupnosti severovzhodne Slovenije za obrambo pred točo.

Konjičani si obetajo s tem sporazumom pred točo predvsem bolj uskladi obrambo pred to ujmjo, ki je v občini zlasti kmetovalcem znala velikokrat pošteno oklestiti pridelke, še največkrat v vinogradništvu. Sedež skupnosti, ki jo sedaj poskuša oblikovati deset občin severovzhodne Slovenije bo predvidoma v Mariboru, na Vinarski 14. Udeleženci sporazuma bodo združevali sredstva za pokrivanje materialnih in funkcionalnih stroškov za delovanje tistega dela sistema obrambe pred točo, ki ga predstavljajo strelna mesta. V območno skupnost se vključujejo tudi zavarovalne skupnosti, s katerimi se sklene poseben samoupravni sporazum, sicer pa bo strokovne naloge in opravila za bodočo območno skupnost za obrambo pred točo opravljal Kmetijski zavod Maribor.

In kar je najvažnejše! Finančni prispevek bo določen s samoupravnim sporazumom o temeljnih plana, plačeval se bo iz dohodka organizacij združenega dela kmetijske in gozdarske dejavnosti, delavcev in kmetov v organizacijah združenih kmetov in »avezancev za davek od dohodka iz kmetijske dejavnosti po krajevnih skupnostih.

MITJA UMNIK

PRI ROŽANČEVH V VINSKEM VRHU

DOMAČA JEDAČA, PIJAČA

Radi bi odprli gostilno

Pred dnevi, ko smo se mudili v Vinskem vrhu, smo se ustavili tudi pri Francu Rožancu. Beseda je dala besedo in kmalu smo s Francem kramljali kot dobri znanci. Marsikaj zanimivega smo izvedeli o življenju na klanecu med šentjursko in šmarsko krajevno skupnostjo. Resda se Franc Rožanc že 14 let zapored vsak dan vozi na delo v šentjurski Alpos, a zato z nič manjšo ljubeznijo ne opravlja dela na domači kmetiji, v hlevu, v vinogradu. Težak in dolg je njegov delovni dan, ki ga mora porazdeliti tako, da je koristen

doma in na delovnem mestu. V zadnjih letih, ko si je s pomočjo kreditov popravil domačijo, veliko misli na gostilno, ki bi jo odprl. Možnosti so v Vinskem vrhu namreč idealne, saj si popotnik ali čez čas tudi turist, ne more nikjer oddahniti ob dobri domači jedači in pijači. Franc se tega še kako zaveda in kot domačin tudi ve, da je Vinski vrh s svojo slikovito okolico čudovita izletniška točka. No, to so odkrili tudi »vikendaši«, ki so s svojimi zidanicami in krpami vinogradov prekrili klanec Vinskega vrha.

Tudi Franc Rožanc si je pred leti z velikim trudom na enem izmed teh kozjanskih gričev postavil majhno zidnico, ki jo obdajajo žlahtni trsi. Na Martinovo je zato pri Rožančevih praznik. Prav tako je veselo, kadar kakšne mu pujsku iz domače ograde odrejo kožo. Enega so letos že zaklali; drugi je na vrsti v teh dneh. Praznik torej, ki bi ga bili še kako veseli mestni mesarji, da bi v prednovoletnih dneh s svežim svinjskim mesom napolnili mesnice.

MATEJA PODJED

HORTIKULTURA 80

DEJSTVA PRED VRATI

Celje v letu hortikulture – še mnogo dela

Stopili smo v novo in hkrati hortikulturno leto. To velja zlasti za Celje, čeprav bi bilo prav, če bi prizadevanja za hortikulturno in drugačno ureditev okolja veljala za vse in za vse dni v vseh letih. Le tako bi se lahko spoprijemali bolj odločno z velikim sovražnikom današnjega časa – z zanemarjenim, neurejenim, onesnaženim okoljem.

Celje se loteva svoje naloge z veliko zavzetostjo, čeprav se zdi, da so bila hotelnja večja, kot bi uresničitev. Pa navzlic temu. Hortikultura 80 je postala dejstvo. S svojim načrtom je posegla v vse oblike družbenega dogajanja, čeprav so jo seveda različno sprejeli. Toda, na koncu koncev ne gre samo za akcijo, marveč za človekov odnos do okolja. V tem je bistvo. Človek mora spreme-

niti svoj pogled na okolje, posvetiti mu mora več pozornosti, nanj paziti in ohranjati, če bo hotel v njem živeti. In v tem je tudi glavna naloga letošnje republiške hortikulture acije v Celju, ki bo imela seveda dosti drugih zunanjih obeležij, prireditev in podobno.

Prva skrb v tem programu je bila posvečena staremu mestnemu parku na desnem bregu Savinje. Gre tudi za naključje, da poteka letošnja pomlad šestdeset let, odkar je tedanji, zdaj že pokojni, mestni vrtnar Martin Jelovšek, začel v njem prva sistematična dela. V parku bo treba še marsikaj narediti. Na vsak način pa je že jesenska podoba pokazala, da smo veliko dobili.

Sončni park je šele na začetku svoje poti. Sprva je ka-

zalo, da bo do letošnjega leta napravljenega v njem več kot je, čeprav je bilo na dlan, da bodo dela za njegovo ureditev trajala nekaj let.

Dosti nalog čaka delovne organizacije, da uredijo svoja okolja. Sicer pa to velja za vse. Tudi ali zlasti za hišne svete, za lastnike individualnih hišic itd. Ne samo v mestu, akcija poteka na celotnem občinskem območju.

Poziv Hortikulturenega društva, da bi v akciji sodelovala tudi šolska mladina, je naletel na dokaj ugoden sprejem, čeprav bi delež mladih moral biti velik tudi brez vabila.

Stopili smo torej v leto hortikulture. To je tudi obveznost, ne samo do republiške akcije, marveč še zlasti do namena, ki jo Hortikultura 80 ima! M. BOŽIČ

To je samo del novega motela Merx v Šentjurju

ŠENTJUR

MOTEL KOT DRAMILO

Edini družbeni objekt v občini z nočitvami

Novemu hotelu na Dobrni konec novembra se je ob zaključku lanskega leta pridružila še ena pomembna naložba na gostinskem, oziroma turističnem področju – novi Merxov motel v Šentjurju.

Gre za naložbo, ki so jo v Šentjurju in občini že dolgo težko pričakovali, saj je to hkrati tudi prvi in edini družbeni objekt v občini, ki ima nočitvene zmogljivosti. Zato pomeni novi motel tudi korak naprej v turističnem življenju tega predela celjskega območja.

Celotna površina motela,

ki stoji na levi strani pred vhodom v Šentjur, je 1700 kv. metrov. Ima 29 ležišč, 120 sedežev v restavracijskem prostoru, ki pa se lahko s posebnimi vrati loči na tri samostojne manjše dele. V snack baru je 50 sedežev, v letnem vrtu, ki ga bodo uredili, pa bo prostora za 200 gostov. Pomembno je štiristezno avtomatsko kegljišče. Velik je parkirni prostor. V kuhinji lahko pripravijo do 200 obrokov hrane po naročilu in tisoč obrokov za potrebe družbene prehrane.

Celotna naložba je veljala okoli 45 milijonov dinarjev.

Pričakujejo, da se bo že v kratkem pojavila potreba po povečanju števila ležišč. Pripravljeno so tudi na to. Prostore za novih 40 postelj bodo lahko brez tehničnih težav zgradili nad kegljiščem.

Sicer pa je treba povedati, da se novo poslovno središče Šentjurja kaj hitro širi. Tu je že novo poslopje občine. Novi Merxov market bodo odprli čez nekaj mesecev. V to okolje sodi tudi novo poslopje ekspoziture Ljubljanske banke Splošne banke Celje itd.

MB

KOLEDARČEK IN INFORMATOR

Kot že pet let nazaj, tako je Celjska turistična zveza tudi za letošnje leto izdala Turistični koledarček in informator. Gre za lično izdajo žepnega formata, ki poleg koledarskih podatkov posreduje tudi zelo zanimive turistične informacije celotnega celjskega območja.

Tako med drugim predstavlja celjsko turistično območje, kulturne in zgodovinske spomenike, spomenike NOB, planinske postojanke in planinske krožne poti. Posebej je predstavljena Savinjska planinska pot. Tu so še zapisi o lovu, ribolovu, o zdraviliščih na celjskem območju, kopalnih baze-

nih, smučarskih vlečnicah itd. Zanimivi so tudi podatki o turističnih krajih in še kaj. Tudi kuharskih receptov ne manjka.

Skratka, zanimiva in privlačna publikacija, ki jo je, kot vse dosedanje s pomočjo številnih sodelavcev, uredil prof. Zoran Vudler.

MB

RADIO TAXI IN ŠE KAJ

Ob koncu decembra lani je celjski Izletnik izpolnil eno od svojih nalog – uvedel je taxi službo.

Zaenkrat na cestah križari pet Izletnikovih taxi-jev, ki imajo, kot kaže, veliko dela. Tudi zaradi ce-

ne, ki jo odmerjajo po prevoženih kilometrih in tudi zaradi prednosti, ki jo ima radijska zveza med vozili.

To službo bo Izletnik v prihodnje močno razširil, saj predvidevajo, da bodo imeli ob koncu naslednjega srednjeročnega obdobja že petdeset taxi vozil. Svoj domicil pa bodo Izletnikovi taxi-ji imeli tudi v krajih, kjer kolektiv upravlja z avtobusnimi postajami, torej tudi v Žalcu, Velenju in Slovenskih Konjicah.

Da, tudi v Velenju, kajti pred zaključkom starega leta je Izletnik kupil velenjsko avtobusno postajo in tako prevzel še večjo odgovornost za dober prevoz potnikov.

MB

POHORJE

ZADREGA NA KOPAH

Drsanje na cesti, gneča pred vlečnicami

Potem, ko je teden dni pred novoletnimi prazniki vsak dan obiskalo Kope na slovenjegraškem Pohorju več kot 200 smučarjev – tečajnikov iz TGO Gorenje, so se za upravljalca centra začele pravcate zagonetke. Kaj šele za številne rekreacije, svežine in snega željne smučarje!

Na poledeneli cesti, ki je ni nihče posipal, so se osebni avtomobili brez verig drsali, da je bilo veselje. Bolj srhljivo je bilo zanašanje avtobusov celjskega Izletnika, ki so se prebijali k postojanki

prav tako brez verig.

Štirje avtobusi so ubogljivo čakali med 12. in 14. uro pri Grmovškem domu, da so zvozili lačne delavce na Partizanko in nazaj. O presečenju gostincev, odkod naenkrat dve sto lačnih ust, bi lahko napisal posebno gloslo. Reši se, kdor se more, je bilo poslej novo geslo, ki je veljalo tudi čez novoletne praznike. Ah, pa saj smo že navajeni...

Prišlo je tudi do resne nesreče. Na 1100 m dolgi vlečnici na Pungart se je iz neznanega vzroka zadnji petek v

lanskem letu snela vlečna vrv in padla po tleh kot strela. Trije smučarji so bili poškodovani dovolj resno, da je bila potrebna hitra zdravniška pomoč. Marsikatega začetnika je minila zimska in smučarska vnema.

Na Partizanki se je trlo gostov tudi drugi dan novega leta. Preštel sem okoli 300 avtomobilov. Dolge so bile vrste pri žičnicah. Prava zadrega. Zato nikar ne karajte obupanih, zimske idile željnih občanov, če bodo kaj skočili onkraj...

JOŽE MIKLAVC

CELJE: DEDEK MRAZ V GABERJU

Dedek Mraz je ob koncu lanskega leta obiskal tudi najmlajše v Krajevni skupnosti Gaberje. Z darili in v spremstvu pionirjev iz I. osnovne šole je prišel v Krajevno skupnost že 27. decembra.

Dedek Mraz se je razen najmlajših spomnil tudi tistih krajanov, ki sprejemajo družbeno denarno pomoč. Tudi nje je obdaril s praktičnimi darili.

V petek, 28. decembra, pa je dedek povabil na srečanje tudi vse nad 65 let stare Gaberčane. S kulturnim programom, ansambлом »Celjski kvintet« in skromno pogostitvijo je razvedril več kot 250 povablencev. In tako se

je dedek Mraz in KS Gaberje zahvaljujeta kolektivom EMO, Klime, LIK Savinje, Libele, Merx, Surovine, Mesnina, Cinkarne in Ere za pomoč, s katero so lahko pripravili sprejem za starejše krajanje.

ŠENTJUR: »KRESNIČEK« NA ODRU

Šentjurska glasbena šola »Skladatelj Ipavec«, ki ima povsem novo vodstvo in pomlajen kader, je dala k nedavnemu praznovanju dedka Mraza lep prispevek. S svojimi gojenci je naštudiral spevoigro Radovana Gobca »Kresniček« in jo predvajala za šolske otroke na šentjurskem odru.

E. REČNIK

V PLESNEM KORAKU

Zimski čas je tudi čas družabnih prireditev, plesov, vesellic in podobnega.

V Celju že tečejo priprave na nekatere tradicionalne družabne prireditve. Tako je Društvo inženirjev in tehnikov že napovedalo, da bo v soboto, 9. februarja, družabno srečanje s tradicionalnim Ditovim plesom. Zabava bo v telovadnici Tehniške srednje šole. Torej, vse v skladu s tehniko.

Trinajsti Valčkov večer Turističnega društva bo v soboto, 1. marca, v Narodnem domu. Vmes pa bodo seveda neštete zabave v počastitev kralja norčij Pusta, ki ima letos svoj praznik na dan 19. februarja.

Tako je Jože Zelinka-Očka (na levi v srajci) odkril 9. junija 1979, leta na Lebičevi domačiji v Šmartnem v Rožni dolini, oziroma v Slatini, spominsko ploščo

JOŽE ZELINKA – OČKA

Nekaj dni pred zaključkom lanskega leta je na celjskem mestnem pokopališču zrasla nova gomila. Pod njo so k zadnjemu počitku položili Jožeta Zelinka-Očka, enega izmed sedmih aktivnih udeležencev znanega napada na Stari pisker, 15. decembra 1944. leta, sicer pa človeka, ki je z vsem

srcem in skupaj s svojo družino živel in delal za današnji dan.

Maja letos bi slavil osemdeseti življenjski jubilej. Ni mu bilo dano, da bi mu stisnili roko za ta praznik. Zadnje slovo je prišlo prej, in v njem so mu izrekli besede hvaležnosti zlasti tisti, ki so ga

poznali in cenili, z njim delali in se bojevali za svobodo. In tako mu je ob odprtem grobu spregovoril vodja akcije na Stari pisker, Riko Presinger-Zarko:

»Ko smo se poleti ob krajevnem prazniku Šmartna v Rožni dolini dogovorili, da ti odkriješ spominsko ploščo na domačiji Lebičevih, od koder smo pred 35 leti organizirali akcijo na Stari pisker, si nismo mislili, da se bo tvoja življenjska pot tako kmalu končala. Vse nas je boleče prizadela vest, da si umrl.

Mnogo starejši si bil od nas vseh. Tudi Nande, ki je umrl pred petimi leti (Nande Klančičar, tudi udeleženec napada na Stari pisker, opomba uredništva), je bil precej mlajši od tebe. Vsakemu od nas bi lahko bil očka. Bil si zgleden tovariš, nič ti ni bilo pretežko, pa čeprav je to mnogokrat bilo. Zgledna je bila tvoja pripadnost borbi in revoluciji. To si dokazal tudi tedaj, ko si kmalu, ko so te izpustili iz gestapovskih zaporov Starega piskra, odšel v partizane in s teboj tudi žena Olga, mladoleten sin Jaro, medtem ko je hčerka Boža-Živka že bila med partizani.

In ko se mu je Riko Presinger še enkrat zahvalil za iskreno tovarštvo in prijateljstvo, je posul krsto pokojnega s prgiščem zemlje s terena Šmartna v Rožni dolini, torej s kraja, kjer se je tako zvesto bojeval.

BM

MLADI PIŠEJO

BISTRICA OB
SOTLI: NAŠA VAS

Vas, v kateri sem doma, se imenuje Črešnjevci in se razteza po delno hribovitem in ravnem slemenu okoli tri kilometre.

Posebno sem vesela, ker smo pred leti dobili asfaltirano cesto. Veseli so jo bili vsi vaščani, posebno še mladi, ki obiskujemo šolo Marije Broz v Bistrici ob Sotli. Kajti, dokler ni bilo asfaltirane ceste, smo hodili v šolo peš. Nekateri tudi do 4 km in celo več. Zdaj teh težav ni več, razen v zimskem času, če je poledica. Takrat avtobus ne vozi in hodimo peš v dolino, približno poldrug kilometer. Naj vam povem, da imamo svoj šolski avtobus.

Tudi drugače je življenje v naši vasi zdaj bolj veselo. Skozi vas vozi veliko avtomobilov. Vesela sem, ker prihajajo k nam ljudje, sosedje, ki so v službah drugod. Prihajajo na obiske k svojim sorodnikom. Veselim se jih tako kot njihovi sorodniki. Nekateri so zelo dobri z nami, mlajšimi.

Omenila bi enega, ki je naš bližnji sosed. To je Peter Pregrad iz Celja. Rad obišče svojo 80-letno mamo, ne pozabi pa tudi name in na moja dva brata.

Rada imam vse ljudi, posebno še tiste, ki so iz naše vasi in živijo drugod.

MARINKA URŠIČ,
6. razred

STRANICE:
NOVOLETNE ŽELJE

– da bi naši vrstniki po svetu imeli tudi tako lepo otroštvo, kot ga imamo mi
– da bi v novem letu, ko ne bo več mednarodno leto otroka, odrasli nadaljevali s prizadevanjem za lepše otroštvo vseh nas

– da bi letos zares začeli pri nas graditi telovadnico ter kulturni dom

– želimo si več petk
– manj prometnih nesreč
– da bi bilo dovolj snega
– da bi dobili smuči
– da bi svoboda bila za vse na svetu
– da bi dobil fotografski aparat
– da bi bila dolga, snežena zima
– da bi bili zdravi.

DOPIŠNIKI OS. ŠOLE
Stranice

LAŠKO: PRVO
SMUČANJE

V Laškem smo letos prvič organizirali smučarski klub Zlatorog. Tudi midva z bratom sva člana tega kluba. Še preden je zapadel sneg, smo imeli treninge v telovadnici. Odločili smo se, da praznike preživimo na snegu. Zgodaj jutraj smo se zbrali pred Humom.

Z avtobusom, ki je bil nabit poln, smo se odpeljali na Kopo. Tam sta nas že čakala trenerja Sandi in Andrej.

Po vlečnici sem se vozila s Karmen. Večkrat smo se spuščali po strminah. Opoldne smo odšli v koč, da smo se spočili in nekaj pojedli. Bili smo zelo lačni. Jedli smo fižol in pili čaj.

Potem smo se zopet odpeljali na smučanje. Trener Andrej je postavil palice, da smo vozili med njimi in tako vadili vijuganje.

Ker je bilo veliko smučarjev, je bila vrsta pri vlečnici kar dolga.

Ob štirih popoldne smo se zopet zbrali pred avtobusom in se veselili, dobre volje pa tudi utrujeni vrnili proti domu.

DARJA TURNŠEK,
5. d razred

ŠENTJUR:
PIONIRSKI KINO

Učenci osnovne šole Šentjur imamo že drugo leto pionirski kino. Omogočili sta nam ga osnovna šola in domače prosvetno društvo. Filme je izbrala komisija.

Denar za predvajanje filmov prispeva Kulturna skupnost in učenci sami. Ogled predstav je obvezen za vse učence in je v okviru rednega pouka.

Ogledali si bomo sedem filmov.

Hvaležni smo Kulturni skupnosti za razumevanje in pomoč, in upamo, da nam bo pomagala tudi pri ogledu drugih kulturnih prireditev.

LUČKA GABRŠČEK,
4. c razred

VITANJE:
NOVOLETNO
PRAZNOVANJE

Tako kot vsako leto smo tudi letos na šoli počastili prihod novega leta. Na praznovanje smo se dobro pripravili. Pri likovnem pouku smo napravili razne okraske za jelko ter novoletne vizitke.

Na dan, ki je bil določen za praznovanje, smo prišli v šolo kot po navadi. Najprej smo okrasili svoje razrede in nato še jelko v šolski avli. Kupili smo tudi nekaj slaščic in sokov. Ko smo se posladkali, smo tudi zaplesali. Najprej v razredu, potem v avli.

Pripravili smo zabavni program. Vsak razred je pripravil smešno igrice, skeč ali pesem. Najboljše točke smo nagradili.

Obiskal nas je tudi dedek Mraz, ki je obdaril vse otroke do četrtega razreda.

BREDA JESENIČNIK,
8. a razred

RADEČE: SAVA MI
JE
PRIPOVEDOVALA

Dežuje že nekaj dni. Gledam skozi okno in opazujem Savo, ki že nekaj dni ježno in ošabno drvi po svoji strugi.

Ne vem zakaj, toda zazdelo se mi je, da je tudi reka zagledala mene in me ogovorila: "Le glej in se mi čudi, zakaj tako ježno drvim po svoji strugi in vaših bregovih. Hočem se maščevati, ker me nalašč uničujete in zastrupljate. Še bom koristna, kot sem bila nekoč. Ne veš, zakaj ti to pripovedujem? Povedala ti bom. Nekoč sem bila najlepša reka in zelo koristna. Po meni so vozili tovar, lovili so ribe, danes pa komaj, da me še kdo pogleda..."

Nenadoma je Sava utihnila in se srdito pogladila naprej.

MATJAŽ HAN,
3. a razred

STRANICE:
STAREJŠI SO SE
ZBRALI

Ob koncu decembra so se v osnovni šoli zbrali starejši krajan. Povabile so jih krajevne družbenopolitične organizacije. Celotno nalogo pa je izpeljal Krajevni odbor Rdečega križa.

Pionirji, podmladkarji RK in mladinci so za to priložnost pripravili program iz ritmičnih, pevskih točk, prizorov in deklamacij. Druge glasbene točke je prispevala glasbena šola.

Vabilu se je odzvalo več kot trideset nad 70 let starih krajanov.

Vsi so bili zadovoljni in si takih srečanj še želijo.

JASMINA BORNŠEK,
3. razred

Začetek je več kot obetaven. Spet cela stran. V času prehoda starega v novo leto se je namreč nabralo toliko vaših prispevkov, da je bila izbira zares težka. In kot vselej doslej, smo se tudi tokrat držali pravila – vsaj en prispevek iz vsake šole, oziroma novinarskega ali podobnega krožka na osnovni šoli.

Toda, najprej hvala za vse čestitke ob novem letu. Bilo jih je veliko. Dosti ste jih narisali sami. Te so nam bile še posebej dragocene. Hvala za vse želje, lepe in spodbudne. Želimo, da bi tudi v novem letu dobro sodelovali, da bi bil vaš kotic v Novem tedniku še v naprej verno zrcalo vašega dela. In ne samo to. Želimo si tudi več srečanj z vami. V našem naertu je, da bomo delegate vaših krožkov ob priložnosti povabili v uredništvo, da boste spoznali naše časopisno in radijsko delo, da se bomo videli in pogovarjali o delu, načrtih in vsem drugem. Od tega srečanja veliko pričakujemo.

In ker stopamo v novo delovno obdobje, se moramo zahvaliti za veliko prizadevanje tudi vašim mentorjem. Hvala za delo, ki ga vlagate v vzgojo mladih dopisnikov, morda tudi bodočih časnikarjev. Da bi bilo tudi v prihodnje uspešno!

Na koncu tega uvoda pa danes samo ena želja. Tu in tam imamo občutek, da dobivamo v uredništvo tudi takšne prispevke, ki so napisani v več izvodih. Menimo, da je velika škoda, če se en zapis mladega dopisnika pojavi v več časopisih. Gradiva je namreč toliko, da takšno »delo« nima opravila. Zato vas prosimo, da opravite prvo izbiro že v krožku samem in se sami med seboj pogovorite, kaj boste poslali nam in kaj drugim časopisom. Tako boste zagotovili večjo širino dela pa tudi večje zadovoljstvo vseh mladih novinarjev. Hvala za razumevanje!

UREDNIŠTVO

LESIČNO:
PIONIRSKA
HRANILNICA

Na naši šoli že več let uspešno deluje pionirska hranilnica. Posluje vsak dan. Ima 15 uslužbencev. Vsak dan delajo po trije učenci. Njihovo delo je zelo pestro, pa tudi naporno.

Precej prostega časa porabimo v banki. Seveda pa na ves napor ob dobri volji in navalu varčevalcev hitro pozabimo. Veseli nas, da učenci pridno vlagajo. Zato delamo še z večjim veseljem, saj varčujejo vsi učenci od prvega do osmega razreda.

Vsako leto ob dnevu varčevanja sprejmemo v krog varčevalcev učence iz prvega razreda. Tako je bilo tudi lani.

Vsi se zavedamo, da je varčevanje zelo pomembno v našem življenju.

MARILJA HOSTNIK,
8. razred

DOBRNA: VEČ
ALKOHOLA KOT
MLEKA

V mesecu boja proti alkoholizmu sem veliko brala in poslušala po radiu, koliko ljudi pije alkoholne pijače in kakšne so posledice uživanja alkohola. Mislim, da so za to veliko krive gostilne, ki so bogato založene z alkoholnimi pijačami. Tako seveda privabijo ljudi, da pijejo alkohol, ki je tako nevaren za življenje.

Cepprav sem premajhna, da bi lahko razumela, se mi zdi, da sem prikrajšana. Vozim se

v Celje z avtobusom, kjer obiskujem glasbeno šolo. Od prihoda avtobusa do začetka pouka na glasbeni šoli imam še precej časa. To so jutranje ure. Zelo rada bi kam stopila, da bi popila skodelico toplega mleka.

Kam naj se obrnem?

DARJA TIMPRAN
4. b razred

NAŠA IGRA

Kadar igre si želim
kar k mamici pohitim,
ona z mano veselje ima,
večkrat skupaj kaj zapojeva.

Kadar mati delo ima,
moram zapustiti jo,
takrat k otrokom pohitim,
da se tudi z njimi veselim.

Žoga, punčka in kolo,
to za naše je oko.

Fantje žogo brcajo,
me dekleta kuhamo.
Včasih se tudi sporečemo,
hitro k mamici stečemo.

NATALIJA VIDIČ,
6. b r. os. šola Laško

MRTVI SRNICI

Srnica mala
zaprla je lepe
črne oči.

Oj, ti uboga
živalca,
zakaj si pritekla čez
cesto belo,
da ti je življenje vzelo?

MARINKA PUNGARTNIK,
3. r. os. šola Stranice

LAŠKO: MESTO SE PREBUJA

Stanujem v Laškem. Zato me veseli vsaka pridobitev, ki smo je deležni v našem sicer majhnem mestu.

Te dni so porušili nekaj starih hiš in tako pripravili prostor za novo veleblagovnico, ki jo že nestrpno čakamo.

V zadnjem času je naše mesto obogatelo za nekaj novih objektov. Zelo smo ponosni na nov zdravstveni dom. Tudi osnovna šola že kaže svojo novo podobo. Veselimo se velikih svetlih učilnic. Posebno mlajši, kajti osmošolci odhajajo, vendar mlajšim želimo boljše počutje. V prizidku doma upokojecev je dobilo zatočišče veliko starejših občanov. Debro, nekoč vasica, je postalo že skoraj mesto v malem.

Kakor v večini mest tudi v Laškem število prebivalcev hitro narašča. Zato bo treba misliti tudi na tržnico.

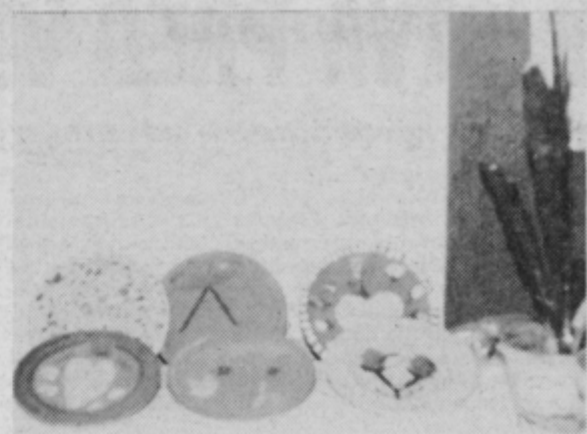
BERNARDA FLANDER,
8. d razred

KONJICE: GLEDALI SMO FILM

Nekaj dni pred koncem lanskega leta smo si ogledali slovenski film »Kekec«. Film so predvajali v vseh osnovnih šolah v občini, pa tudi v vrtcih.

Film nam je bil zelo všeč. Najbolj smo se nasmejali Rožetu, ki ga je bilo vedno strah. Želimo si več takšnih predstav.

SABINA REBERNAK 3. a raz. II. os. šola

STRANICE: MAMICAM ZA NOVO LETO

Tovarišica je prinesla krožnike. Mi smo jih pobarvali. Ko so se posušili, je vsak še nakaj narisal, potem jih je tovarišica polakirala. Prišel je tovariš Beno in vanje naredil luknje. Krožnike smo nesli mamicam za novo leto.

ANDREJA ROTOVNIK,
1. r os. šole Stranice

LAŠKO: V
PAPIRNICI RADEČE

Zdaj hodimo že v osmi razred in pred vrati je važna življenjska odločitev – izbira poklica.

Zato je Skupnost za zaposlovanje organizirala ekskurzijo v Papirnico Radeče, kjer so nam predstavili poklic papirničarja, papirnega tehnika in kemijskega tehnika.

Zjutraj smo se zbrali na železniški postaji. V Rimskih Toplicah so se nam pridružili še temkajšnji pionirji.

Z železniške postaje v Radečah smo se peš odpravili proti Papirnici. Tovarna leži v ozki soteski, zato je bila skrita našim očem vse do zadnjega ovinka.

Najprej so nas odpeljali v sejno sobo, kjer smo počakali še pionirje iz Radeč. Potem nam je nekaj tovarišev iz Papirnice razložilo, kakšne stipendije nudijo, koliko kadrov z določeno izobrazbo še potrebujejo, kako poteka šolanje za te poklice itd.

Potem smo si ogledali tovarno. Veliki stroji so nas prevzeli. V Papirnici imajo dva papirna stroja, vendar je bil takrat v pogonu samo eden. Ogledali smo si tudi embalažni oddelek.

Po ogledu so nas pogostili z malico in nas obdarili s polami papirja.

Polni vtisov smo se odpravili v Radeče, kjer smo še komaj ujeli vlak.

Po tem obisku se je verjetno marsikdo med nami odločil za poklic.

Takšni in podobni ogledi raznih tovarn se mi zdijo zelo koristni, še bolj pa bi bilo, če bi si delo še bolj od blizu ogledali in ga spoznali, da bi na primer nekaj časa v tovarni delali. Samo tako bi lahko okusili delo takšno, kot je.

ALENKA BARTOL
8. d razred

CELJE: V OPERI

Ura je bila pol dveh, ko smo se izpred šole odpeljali z avtobusom v Ljubljano. Čakal nas je ogled opere »Ero z onega sveta«.

V avtobusu je bilo zelo živahno. Spočetka je bilo sicer pustno, toda, kmalu smo zapeli pesem za boljše razpoloženje. Bili smo razdeljeni na dva tabora: na tiste, ki smo sedeli zadaj in na one, ki so sedeli spredaj. Priznati pa moram, da smo se mi, ki smo sedeli zadaj, imeli bolje kot se je imel sprednji tabor.

Humoristi so kmalu začeli pripovedovati šale. Sledile so salve smeha. Tako nam je pot do Ljubljane hitro minila.

Avtobus je zapeljal na parkirišče, mi pa smo se peš odpravili do opere. Preden smo posedli, je minilo nekaj minut. Kmalu je zavladala tišina. Začela se je predstava.

Opera je hitro minila. Najbolj mi je bilo všeč tretje dejanje, saj so v njem tudi plesali.

Potem so se dogodki odvijali, kakor na filmu. Prerivanje pri vratih, čakanje pri železnici, hoja do avtobusa in že smo se peljali proti domu.

V avtobusu smo si nekaj časa pripovedovali vtise o operi, a kmalu je razmišljanje o operi zamenjala pesem iz naših gri.

Pripeljali smo se do šole. Izstopili smo in vsak se je napotil proti svojemu domu.

POLONA ŽNUDERL,
8. c I. os. šola Celje

Barbara Klančnik, 2. razred os. šole Stranice: Pomoč pticam

JUBILEJ PD ŠOŠTANJ

V drugi polovici novembra je bila v Šoštanju slovesnost ob 75 letnici planinske organizacije v tem mestu, ki so se udeležili Marjan Oblak podpredsednik PZS, Adi Vidmajer predsednik MDO »Savinjska«, Andrej Kuzman predsednik PD Velenje, predstavnik KK SZDL in OO ZK Šoštanj, Ivč Kotnik udeleženec odprave na Mount Everest in vrsta drugih zaslužnih planinskih delavcev in planincev.

O prehojeni poti društva je spregovoril predsednik Viktor Kojc, ki je povedal, da se je planinstvo pričelo v tem kraju razvijati leta 1904, ko je 12 zavednih Slovencev in ljubiteljev gora ustanovilo Šaleško podružnico SPD. Spregovoril je o delu pred II. svetovno vojno, ko je društvo postavilo razgledni stolp na Špiku na Paškem Kozjaku, o letu 1933, ko so postavili koč na Smrekovcu itd. Spregovoril je tudi o alpinističnem odseku, ki se je kasneje osamosvojil in iz katerega izhajajo znani alpinisti, kot Ivč Kotnik in drugi.

Za sedanje delo je značilno izletništvo, ki je običajno povezano z obiskom krajev znanih iz

NOV, kot so Kozara, Neretva, Jasenovac in z obiskom lepote Slovenije, ki so jo prekrizali po dolgem in počez.

Žal je v društvu zamrlo delo z mladimi, čeprav je bila skrb za mladino vedno prisotna. Učenci iz osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh so v preteklem obdobju opravili nekaj izletov, učenci OŠ Biba Röck pa so na občni zbor poslali svojo delegacijo, ki je navzoče seznanila s svojim programom dela. Na tej šoli je organiziranih okoli 100 mladih planincev, ki bi radi odšli na Šaleško pot, organizirali izlete po poteh NOV (Rog, Dražgoše). Dražgoše).

Predsednik MDO »Savinjska« Adi Vidmajer je društvu izročil plaketo »PRIJATELJ PLANIN«, Marjan Oblak pa plaketo PZS, 18 članov društva je prejelo značko »PRIJATELJ PLANIN«. Viktor Kojc je prejel zlati častni znak PZS in tov. Drvarič bronsti častni znak PZS. Po občnem zboru pa je Ivč Kotnik spregovoril o Mount Everestu.

F. J.

OSANKARICA – POHOD DOLG 36.387 KORAKOV

Minilo je leto in ponovno smo šli na tradicional-

ni pohod k taborišču Pohorskega bataljona ter tako uresničili prvi sklep savinjskega MDO. Do Oplotnice smo se pripeljali z avtobusi, dalje pa smo morali zaradi novozapadlega snega peš.

Od Osankarice je kolona preko 300 udeležencev pohoda krenila do spomenika, kjer je bila skromna slovesnost na kateri je spregovoril kustos mariborskega muzeja NOB, učenka OŠ Zreče pa je deklamirala pesmi. Prižgali smo sveče položili vence in se mrtvim poklonili z enominutnim molkom.

Vzpodbudne so bile kustosove besede mladim, ki je med drugim poudaril, da se vse premalo zavedamo pomembnosti teh spomenikov in da jih premalo poznamo.

Množična udeležeba planincev žalske občine (PD Prebold, Polzela, Zabukovica, Žalec), PD Stare in Železnice, planinskih društev in skupin celjskih delovnih organizacij, predstavnikov MDO Pomurje in GRS iz Kamnika dokazujejo, da je ta pohod povsem enakovreden množičnemu smučarskemu teku na smučeh – OSANKARICA 79, čeprav je pripravljen povsem na amaterski bazi, samo s pomočjo pokroviteljev Unior Zreče in OB TKS Žalec.

Bili smo srečni in zadovoljni, da smo se udeležili tega množičnega pohoda, se srečali z mladimi in si obljubili, da se prihodnje leto spet udeležimo pohoda, ki je bil letos posvečen 35-letnici osvoboditve naše domovine.

B. J.

ALI ŽE VESTE...

NAJSTAREJŠI ZAPIS

V cerkvi v Martinu na Muri v Medžimurju je ohranjena najstarejša arabska številka v naši državi. Na neki konzoli je vklesana letnica 1468. Starejši zapis z arabsko številko v naši državi menda ni znan.

AVGUST II. NA PLEŠIVICI

Na vrh liške Plešivice se je povzpelo celo saški kralj Friderik Avgust II. Bilo je to 2. junija 1845. Pozneje so na vrhu planine postavili spominski kamen, na katerem je bilo med drugim zapisano, da se je Njegovo Veličanstvo Kralj tu mudilo, se po rastlinah razgledovalo, v cilj streljalo in opoldne bogato obedovalo. Spomenika ni več: podrli so ga pastirji.

FRANCE IN DORE

V Donjem Vidovcu v Medžimurju živi v Ulici Matija Gubca na številkah 62 in 64 družini s priimkom Dolenec.

CIJANOVA ZLATO-POROČENCA

Preteklo soboto sta Pavla in Jože Cijan praznovala 50-letnico skupnega življenja. Jože se je rodil 24. marca 1908 v Zabukovici v delavski družini, Pavla pa 3. januarja 1912 v Matkah kot kmečka hči. Pri obeh so bili številni otroci, zato sta morala kmalu s trebuhom za kruhom. Zakon sta sklenila 12. januarja pred 50. leti v Grižah. Potem sta se nastanila v Zabukovici. Rodili so se jima štirje otroci. Po devetih letih jima je uspela zgraditi lastni dom.

Vojna leta je Pavla preživela sama z otroki, potem pa sta spet s skupnimi močmi skrbela za dom in družino.

Jesen življenja preživljata na svojem domu. Sta še dokaj čila in zdrava. Njuna sreča so njuni najbližji, ki ne pustijo, da bi bila sama in se čutila zapuščenca. Kot vsem dedkom in babicam pa so tudi njima v največje veselje vnuki in pravnuki.

Številnim lepim željam se ob tej priložnosti pridružujemo tudi mi!

Tekst in foto
T. TAVČAR

ZAKLAN

Pred začetkom zadnje vojne je v neko žandarmerijsko postajo v Liki prispel telegram: V VASI SO SE ZAČELI NEMIRI STOP NAČELNIK RANJEN STOP NOTAR ZAKLAN STOP. Žandari so kaj hitro pridrveli v vas in našli notarja živega, da bolj živ ne bi mogel biti. Pisal se je namreč – Zaklan!

VRELEC MODROSTI

Prebivalci Svetega Roka, podvelebitske vasi v Liki, se zelo pohvalijo s svojim izvirrom. Pravijo, da daleč naokrog ni najti tako okusne vode. Kdor jo pije, postane modrejši. Odtod tudi ime Vrelec modrosti, ki je vklesano v ploščo.

OD TARČE DO TARČE

Višegrad je znan predvsem po mostu na Drini, ki ga je pisatelj Ivo Andrić ovekovečil tudi v istoimenskem romanu. Most ima še eno zanimivost, ki pa doslej ni bila tako znana. Na levi strani Drine, petdeset metrov od

mosta, štrli visok kamnit stolp, tarča. Takšna tarča je v enaki oddaljenosti stala tudi na drugi strani mostu. Po ohranjenih podatkih je tarči postavil graditelj mostu. Ko je bil leta 1571 most končan, so pridrili na njem tudi dirke pešcev. Tekmovalci so tekli na različne načine: z zvezanimi nogami, z nogami v vreči, s prostimi nogami. Start in cilj sta bila pri obeh tarčah. Zanimivo je, da so s tekmami nadaljevali tudi pod avstrijsko okupacijo, kot tekme od tarče do tarče pa so jih poznali še za časa bivše Jugoslavije.

ljubljska banka
Splošna banka Celje

Ekspeditivnost in usklajenost naših storitev, najvišje možno obrestovanje, posluh za vaše želje – to so prednosti, ki zagotavljajo, da boste z našim servisom zadovoljni.

JANKO KAČ

GRUNT

44

Tonča je našla že tretja pomlad na pamješčikovini, kjer so mu tekli dnevi brže v kmetem delu. Spočetka je pisal vsak teden Nežiki, ko pa mu je pošel denar in ni bilo od nikogar odgovora, se je vdal v usodo in je jel pisariti redkeje. Da se ni godilo tovarišem prav tako, bi bil mislil, da mu je poslala nevesta nezvesta. Le eden od dvajsetih tovarišev je dobil odgovor od doma, da je hudo za živež in da moške delavce nadomeščajo ruski ujetniki. Skoro vsako noč so romale Tončeve misli k nevesti ter prisluškovale vetru v gmajni in sopenju njiv v Rebernici, Praprotnici in Zalešjem...

Zelo se je poznala na Kolenčevini krepka Terentijeva roka, saj je vstajal prvi in legal zadnji, kakor da gre za njegovo zemljo. Po te, se baš loči kmet od drugih pridobitnih stanov. Ti delajo odmerjene ure; ko pride ura, obstanejo s stroji roke in misli. Čim se zapro vrata delavnice, zamre tudi misel na delo. Kmet pa prede misli in delo kakor umetnik, ki stvarja delo, ker ga žene poslanstvo, in strada. Prav zaradi svojega poslanstva sta oba – kmet in umetnik – najboljši plen izkoriščevalcem in brezdelcem.

Ko je dozorel ječmen, je poiskala Mica srpe, da jih Terentij skleple. Ta pa je zmajal z glavo, pritrdil na kosišče locenč z redkimi grabljami ter pokosil v dveh dneh ves ječmen bolj zlicema, kakor bi ga bile požele žanjice. Ob nedeljah je posedal pod lipo in čital novice o vojni moriji.

Sredi največjega dela v avgustu je pričela kositi krvava griža. Mnogo žrtev je padlo v dolini, med njimi tudi Kolenčev Šimen. Ni se vdal, dokler ga ni bolezen popolnoma izpila; da ni pomagal ne počitek ne mir. Terentij mu je zatisnil oči in pomolil zanj očenaš, preden so ga odnesli v

mrtvašnico. Sam je ostal za vse delo Terentij na Kolenčevini. Kakor da mu je zraslo še dvoje rok, je pomnožil svoje delo. Stari gospodarji so obstajali ob njivi, ko je sejal Terentij pšenico. Ne polovice, ves široki sklad je obseval s silnimi zamahi svoje desnice. Zravnar je šel po sredi ogora, metal kvišku polno pest in v zamahu kakor stroj razpršil s prsti žitni curek. Kakor žitni dež je padalo zrnje enakomerno na sveže brazde...

Svet pa je odmeval kar dalje vidje morije. Vsega je bilo nedostajalo: iz papirja so tkali obleko, kakor skorda trdo, cikle so nosili hribovci in meščani, kave ni bilo niti za zdravje... Žalosti, krvi, kletev in strahotnih grehov pa povsod na pretek. Na angelsko nedeljo je pisal Janez s Češkega, da pride v kratkem z vsem domov zaradi bolezni. Zajokala je Nežika, navzdihnila mati, ker sta slutili njegovo bolezen.

Le Terentij ni klonil. »Ne jokajta!« je tolažil ženski. »Zemlja bo ozdravila gospodarja. Vse pozdravi zemlja.«

V.

September se je bil že prevegnil na drugo polovico, vročina pa to leto kar ni hotela popustiti. Že od Petrovega ni bilo izdatnega dežja. Otavo je močno stisnilo, rjavi so ležali na Grajskem travniku, za štiri prste razpokani. Še posiljeni ušivce je bil bolj redek ko druga leta. Krave na paši so obirale vrbove grme kakor kože, hribovci pa so povijali za zimo gabrove vejnike. Krompirja je bilo malo za plugom in še ta je bil droben. Kje bi pa tudi vzel vodo za gomolje, ko je bilo rose komaj za krompirjevko, dokler je ni požgalo sonce. Ves mesec po setvi ni bilo skoraj najti ozelenele repe na njivi in je ječmen komaj pribedel iz zapečenih brazd. Dvakrat so že izpodkopavali to poletje Kolenčev vodnjak, ki je bil najboljši na Groblji, a je vendarle dajal komaj za kuho in pijačo vode, pa še ta se je kalila. Na Savinjo so gonili napajati živino od blizu in daleč. Komaj je vlezala med napol suhih kleči mlačna voda in bati se je bilo, da jo živina prepije. Slaba voda je prinesla hude bolezni, da je imela smrt obilno žetev. Dolge ure je zvonilo po vsej dolini žrtvam bede, na zapadu pa so butali topovi noč in dan...

Dva dni pred sveto Uršulo se je vrnil Janez od vojakov. Pri Sribarju je stala dolga vrsta voz, naloženih s koranjimi poleni. Vozniki so malo južinali v senci pred gostilno. O suši, revizicijah in vojni je šel pomenek.

»Ko ljudje nočejo napraviti konca, bo pa Bog vmes posegel,« je modroval debeli Marinc, lesni trgovec, ki so mu rekli membrana, ker je prodajal pred leti prve gramofone po dolini. »Krompir in koruzo je že Bog zrekviriral. Sedaj ostane le še štokovje za nenasitni erar.«

»Misiš, da ga ne bodo pobrali, da ga semeljejo in zmešajo med moko,« mu je pripregel oštir.

»Seveda ga bodo. Na Nemškem že žaganje mešajo med kvas in mlo kuhajo iz umrlih soldatov,« je pogrel bajko Marinc in jo poplaknil s krepkim požirkom.

»Civilisti bi bili boljši. Vidva s Sribarjem bi dala za vso vas mila,« se je oglašil Janez na te besede. Vsi gosti so planili v smeh in pogledali neznanca, ki je sedel suh kakor trlica pri stranski mizi.

»Vraga!« je stopil k njemu oštir in mu dal roko. »Po glasu sem te šele spoznal, Kolenc, po obrazu te nisem. Hudo so te zdelali. Prisedi k nam!«

Hrupno so vstajali vozniki in gospodarji ter podajali roko staremu znanцу. Mrtvo je polagal Janez ovolo gosposko belo desnico v njihove zagorele žuljave dlani.

»Do kraja so me zbili! Umret so me poslali domov, da ne bodo imeli sitnosti z menoj. Sama kost in koža...« Kašelj ga je prekinil sredi stavka. Ko ga je popustilo, so videli, da je bil robec, ki ga je odmaknil od ust, krvav. Sočutno sta si trenila Marinc in Sribar.

»Beži, beži, saj si še mlad, kaj boš obupaval,« so ga hiteli vsi tolažiti. Oštir je poklical hčerko Trezi in ji naročil: »Namočenega prinesi!« in važno pripomnil:

»Za zdravilo ga imam. Boš videl, Janez, kako ti potolaži kašelj.«

Tako dobro je delo troje silcev Kolencu, da je vidno oživel, ko so mu pripovedovali, kako dobro gospodarita doma ženski.

»Simna je škoda,« se je zresnil Janez. »Petdeset let je bil pri hiši kakor domač. Preudaren je bil.«

Saj ima dobrega naslednika Terentija, ki ga je v kratkih mesecih vzljubil kakor svojega sina. To je delavec, da mu ga ni enakega v dolini, je hvalil Ruso odkrito Smodej s Trapeč in pristavil Janezu v tolažilo: »Tudi mene je hudo zadelo. V treh tednih sem bil ob oba otroka, saj si čul.«

»Seveda sem čul!« je pritrdil Kolenc. »Še meni se je užalilo, ko sem sredi mliškega smradu bral o njuni smrti.«

»Pa si bil ves čas notri,« je povzel besedo Smodej. »Drugi gospodarji so že po dve leti oproščeni, tebe pa še pogledat ni bilo.«

Saj bi bil tudi jaz prišel, da ni bilo narednika Posarta, Jelovnikovega komija, ki je vtepel Nemcem, stotniku Mihorlu, sulferajnskemu učitelju in zdravniku, da sem puntar kakor moj oče, ki je zmetal na Petrovo leta 1914 nemškutarje iz Zadnikovnega vrta, ko so blatili Srbe. Ta me je držal na fronti in me gonil na izvidne straže, dokler ni obvisel sam na žični oviri po ponesrečenem napadu med nami in Italijani, da je bil kakor rešeto prestreljen, toda bilo je že prepozno.«

Kaj bo prepozno! Sedaj pocelijo, če hočejo, zdravniki tako bolezen, da so pljuča boljše kakor pred. Jerača pogled poleg sebe! Kot zrela tepka je bil že mehek v prsih in že so mu prižigali mrtvaško svečo. Pa ga danes pogled,« se je prepričevalno razvnel Marinc.

Sobota je ravno pravi dan za nevsakdanja doživetja. Kdor nima časa za ljubezen ob čisto navadnem delovnem dnevu se ob sobotah prelevi v pravega Casanova. Kdor je ljubitelj televizije lahko ob sobotah gleda nogomet ne glede na to, da že po petnajstih minutah zaspi. Večina delavnih in nedelavnih ljudi pa v obliki pravcate invazije začne s parnimi in neparnimi avtomobili svoj zmagoslavni pohod na vikende, posejane po naši nedolžni naravi. Nebeško se počutim, ko pomislim, da imam tudi jaz vikend. Še bolj nebeško pa se počutim, ko ugotovim, da ga moj soseled nima. No in neke takšne sobote sem tudi jaz nekaj doživel. Pravzaprav niti ne gre za doživetje ampak le za ugotovitev, kdo je največji lažni vec. S prijatelji smo sedeli v »mojem« vikendu in strastno premikali zaplombirana zobovja. Jedli smo namreč »moje« domače svinjsko meso. Prijatelji niso kar tako. Vsi so na vodilnih položajih. Še najmanjši položaj ima Franc, ki je samo pomočnik direktorja. Ravno on je med sladkim obiranjem kosti rekel: »Tovarišija, karte mi ne dišijo več, žensk sem se pa naveličal!« Mimogrede mo-

moj predpostavljeni, le tehnično tekstilno šolo, mi pa izdelujemo žebije. Delavci v tovarni zelo redko vidijo svojega direktorja, on pa tudi njih ne more videti, ker gre do običajno iz službe že ob poldrugi uri.

»Dovolj, dovolj,« je zarjul Blaž. »Takšnih neumnih laži še nikdar nisem slišal. Če mene kdo vpraša za mnenje o zmagovalcu, mu bom brez dvoma povedal tvoje ime. Navsezadnje pa tudi smatram tvoje laganje za nesramno obrekovanje pridnih in zaveznih delovnih ljudi.« »Pa ti laži!« je malce užaljeno odgovoril Franc.

»Saj tudi bom,« je vneto zatrdil Blaž. »Glejte, jaz sem direktor. Moja izobrazba je, v zdravniškem žargonu povedano, BREZ PRIPOMB. Takšna usposobljenost daje odlične rezultate celotnemu poslovanju. Vsi zaposleni so marljivi delavci. Nikoli nečemo imeti plačanega nadurnega dela. Ravno tako zavračajo vsaj polovico stroškov od prevožene kilometrine. Prav po samoupravno so se odločili, da tri leta ne potujejo na sindikalne izlete in denarna sredstva raje poklonijo upokojenim tovarišem. Povem vam, če boste v mojem kolektivu ponudili komu ko-

Blaž. »Čeprav sem diskvalificiran, mislim, da imam vso pravico prekiniti tvoje laži. Poudarjam, laži, laži... Kaj takšnega je v naših delovnih sredinah nekaj nemogočega, popolna kleveta, golo obrekovanje. Z mojega stališča si zmagovalec, še več, si BARABA. Ti pa mu daj tistih deset litrov vina,« se je obrnil k meni.

»Čakaj malo,« sem mu odvrnil, »saj moram še jaz tekrovati. Še posebej zato, ker sem nagrado sam finansiral. Če zmagam, bo nagrada ostala pač doma, se pravi na domačem terenu.« »Ti že ne boš zmagal,« so se zadrli vsi enoglasno. »Že tvoj položaj neposrednega proizvajalca onemogoča tvoje šanse. Kdaj je pa znal delavec lagati, še nikdar in nikoli.« »Saj nič ne rečem, da bom zmagal,« sem utišal svoj glas. »Pravim le to, da imam tudi jaz pravico tekrovati.« »NE, NIMAS,« so se še bolj zadrli sotovariši. »Delavec nima pravice lagati. Njegova morala in njegova dejanja morajo biti brezhibna v vsakem trenutku. Razumeš...?« »V redu, velja,« sem se sprijaznil z mišljenjem prijateljev. »Pa ne bom tekmoval. Vendar nekako pa le moram sodelovati v igri. Imam pred-

KDO JE ZMAGOVALEC

ram povedati, da svojih boljših polovic vsako prvo soboto v mesecu ne vzamemo s seboj. To so pač naši delovni dnevi. »No in tako,« je nadaljeval Franc, »si pač moramo nekaj izmisliti kar bo zanesljivo razbilo našo monotonost.« Aco, ki je kljub direktorskemu položaju najbolj otročji, pravzaprav je v drugi puberteti, je kar se da hitro izstrelil: »Predlagam, da se gremo kakšno besedno igro, ker nam preveč napolnjeni želodci ne dovoljujejo gibanja.« »Prav imaš,« je z odobravanjem priklimal Franc. »Mislim, da imam idejo. Gremo se nagradno igro. Kdor bo iz svoje delovne sredine povedal največjo laž, ta bo zmagovalec. Seveda mora to biti dogodek ali nekaj takšnega čemur sploh ni verjeti.« »Ideja na mestu,« je zavpil Blaž, katerega molčečnost je postala že vsakdanja stvar. Tako pravijo tudi v njegovem kolektivu. Najprej je začel lagati Franc:

»Prav. Takoj vam povem laž, vendar, preden začnemo, še moramo določiti nagrado.« »Deset litrov vina dam za zmagovalca,« sem s ponosom pogledal okrog sebe. »Velja! so se zadrli tovariši. »Dobro, vam bom pa povedal največjo laž na svetu,« je z glasom gledališkega igralca zabasiral Franc. »Čeprav sem samo pomočnik direktorja, vam garantiram, da bi se tudi on strinjal, da je to res laž. Pri nas v tovarni posluje mo z izgubo že polnih štirinajst let. Vzrokov je več. Ker je delovna disciplina na psu že zjutraj, vsi razen kurjača in čistilke zamudimo službo za kakšnih petnajst minut v povprečju. Eni manj drugi več. Med delovnim časom po potrebi odhajamo v mesto vsak po svojih opravkih. V času za malico, igramo tarok, ko pa se ta čas izteče, začnemo malicati. Vodenje poslova je tako slabo tudi zaradi tega, ker ima naš direktor oziroma

zarček pihače, jo bo z nasmeškom zavrnil in naprej opravljal svojo delovno nalogo.«

»Čakaj malo,« je prekinil govornika Aco. »Mi smo se dogovorili, da se bomo lagali, ti pa govoriš le resnico. Tovariši, predlagam, da storimo tako, kot to delajo pri raznih športnih tekmovanjih. Če se tekmovalci ne držijo pravil igre, ga diskvalificirajo. Z mojega stališča je torej Blaž diskvalificiran.«

»Pravilno, pravilno, tudi z našega stališča,« smo se vsi složno zadrli. Predlog je bil enoglasno sprejet, kar sicer pri direktorjih ni v navadi. Blaž je sicer ugovarjal, vendar pravila so pravila. Na vrsti je bil Aco.

»Naš prodajni referent kar med službo natepava neko administratorko iz uvoza. Ob jutranji kavici je obvezno prisoten obilen kozarek viskija in se zato sploh ni čuditi, če se pri kom vname goreča želja za seksualnim doživetjem. Na malico hodimo v bližnji hotel in smo tam najmanj dve uri. Večina od nas je odsotna vsaj dva dni v tednu. Pa nismo na službenem potovanju, kakor trdijo naši dobro obveščeni neposredni proizvajalci, temveč doma urejamo vrtove ali pa zidamo hiše in vikende, če jih še kdo nima. Osebnih dohodkov smo dvignili za trideset odstotkov, čeprav bi morale gledati na našo situacijo, plače biti le osemdeset odstotne. S službenim avtom se ob neparnih dnevih vozim po svojih opravkih, ker ima parno številko. V tri prosta stanovanja smo prejšnji teden selili sodelavke iz uprave, ne glede na to, da že imajo zadovoljivo rešen stanovanjski problem in jih v prioritetni listi sploh ni bilo mogoče zaslediti. So pač znale v pravi trenutki pomagati in s pravim človekom seveda.«

»Prosim te, nehaj,« je z nečloveškim glasom zarjul

log in upam, da ga boste osvojili. V časopis bom poslal današnji zgodbi, oziroma laži in poudaril, da niso plod delavčeve domišljije, ampak sad z direktorjevega področja. Če bodo objavili vsaj en članek, mislim, da imam pravico trditi, da sem zmagal.« »Takšen predlog je še kar sprejemljiv,« so složno odgovorili sotekmovalci. »V redu, danes gremo domov, čez mesec dni pa se zopet dobimo tukaj.«

Prvo soboto v mesecu smo zopet sedeli v »mojem« vikendu. Vsi smo bili nekam potrti. Najbrž je to potrnost narekovalo veliko pričakovanje. »Tovariši!« sem s svečanim glasom začel z monologom, »imam čast, da nazdravimo zmagovalcu. V tem primeru sem zmagovalec kar jaz, NEPOSREDNI PROIZVAJALEC.«

Že takoj drugi dan sem poslal v časopis »RESNICA« zgodbi Franca in Aca. Z navdušenjem so jih objavili in mi takoj pisali naj postanem njihov stalni dopisnik. Čez teden dni pa sem poslal v časopis LAŽNI TRENU-TEK, Blažovo zgodbo, čeprav ste ga diskvalificirali. Objavljena je bila na prvi strani. Sam odgovorni urednik se je oglašil pri meni že čez tri dni in mi rekel, da je moj talent izredno velik. Prosil me je, naj prevzamem stran njegovega časopisa. Upa, da se bo naklada povečala za najmanj tretjino.«

Prijatelji so zijali kot riba na suhem in strmeli v strop »mojega« vikenda.

Stopil sem na sredo sobe dvignil pletenko in nazdravil: »Živeli, neposredni proizvajalci, še posebej takšni, ki ne lažejo. Živeliii!« Lahko vam zaupam, da je tokrat, sicer sladko vino, imelo zelo grenkoben priokus.

AMADEUS

Celjski ŽVEPLOMETR

V IMENU REDAKCIJE ŽVEPLOMETRA SE ZA NOVI TEDNIK ŽVEPLIRA TONE ŠKERBEC

– Zdravo Franc!
– Živijo, ja, Joža, kakšen pa si? Kaj si pijan?
– Ne pijan, razočaran. Globoko sem razočaran, ker so na televiziji za Novo leto kazali samo ljubljanski in mariborski program. Ja, kaj smo Celjani res takšni volji, da še na TV ne moremo?
– Pomiri se, Joža. Zdaj so filtri začeli delati, pa če se še zmenimo z vremenarji, da bo veter prav pihal, bomo tudi mi lahko posneti. Če inverzija ne bo prava, bomo samo na koncu TV dnevnika v črni kroniki.
– Ti, Pepa, v Celju je pa zadnje dni tako čist zrak, da se kar težko diha...
– Če že kdo zakašlja, je to gotovo samo zaradi prehlada!?!
Iz vsakdanje prakse

Slišali smo, da bodo letos vsakemu na voljo informacije o prevoznosti cest. Poleg radia bo mogoče dobiti informacije tudi po telefonu. Slišali smo tudi, da bo to zelo koristno za voznike in ostale udeležence v prometu, še posebno pozimi,

saj bomo v vsakem trenutku lahko izvedeli ali je potrebna zimska oprema in podobno.

Slišali pa smo tudi, da bo letošnja zima, ki jo že uživamo, najbrž pripravila precej neprijetnih presenečenj, saj primanjkuje soli za posipanje cest.

Redakcija celjskega žveplometra zato predlaga prvi poskus izboljšanja situacije s čimbolj neslano dietno prehrano...

SAJ NE BOSTE VERJELI...

Iz rentabilnih tozdov so nam sporočili, da se je v drugi polovici decembra lanskega leta občutno zmanjšala produktivnost... Iz nerentabilnih se nam do zdaj še ni nihče oglašil...!?!
Iz zelo zaupnih virov smo izvedeli, zakaj se je ponavljal novoletni n. sol. o. Žveplometer.

Iz še zaupnejših in že čisto tekočih virov pa smo izvedeli tudi to, da bi mesto Celje rado imelo tudi televizijo.

Ponavljanje sporeda je samo ena od oblik prilagajanja in podružbljanja javnih medijev.

KOVINOTEHNA CELJE

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

objavlja naslednja prosta dela in naloge

ORGANIZATOR INVESTICIJ

Pogoji: – višja ali srednja izobrazba strojne ali elektro smeri in 2 leti delovnih izkušenj

ORGANIZATOR VARSTVA PRI DELU

Pogoji: – višja šola za varstvo pri delu in 3 leta ustreznih delovnih izkušenj

VIŠJI REFERENT LIKVIDATURE

Pogoji: – višja ali srednja izobrazba ekonomske smeri in 3 leta ustreznih delovnih izkušenj

REFERENT LIKVIDATURE

Pogoji: – srednja izobrazba ekonomske ali komercialne smeri in 2 leti ustreznih delovnih izkušenj

Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje za zasedbo navedenih del in nalog, naj pošljejo pismene vloge v 15 dneh po objavi Kadrovske službe Kovinotehne Celje, Bukovžlak.

Kandidate vabimo tudi na neobvezni razgovor.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE

Kadrovsko-socialna služba

Na podlagi 22. čl. TZDR (Ur. l. SRS št. 24./77) ter sklepa Komisije za medsebojna delovna razmerja TOZD Serijska proizvodnja z dne 26. 12. 1979

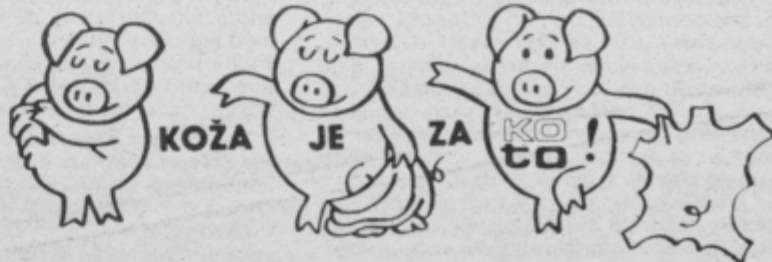
vabimo k sodelovanju

VEČ STROJNIH INŽENIRJEV IN STROJNIH TEHNIKOV –

za delo v tehnološko-konstruktorskem oddelku v Celju.

Pismene vloge z dokazili o izobrazbi pošljite na naslov: kadrovsko-socialna služba Rudarskega šolskega centra Velenje, Prežiho-va 3.

Odkupujemo svinjske in ostale kože po zelo ugodnih cenah

KOTO
Koteks tobus in zbiralnica kmetijskih zadrug

ŠPORT V NT IN RC

SMEROKAZ ZA LETO 80

Skupne aktivno kreativne akcije

V navadi je že, da na začetku vsakega leta napiše tudi nekaj stavkov o tem, kako naj bi v naslednjem letu delali. Če na hitro pregledamo lansko delo in ga ocenimo smo z doseženim lahko zadovoljni. Res je, da nismo uspeli vsega realizirati, vendar to ni samo naloga nas, ampak tudi tistih, ki so se namesto za kreativno ustvarjalno pomočjo skrili za plejado kritikanstva, napotkov, beseđenja in pametnih parol. Pa pustimo to, saj smo takšnih »dobronamernih« kritiki že navajeni. Vseeno pa si želimo, da bi jih v letošnjem letu bilo manj in da bi delo oz. sodelovanje postalo boljše ter koristnejše za nas vse. V obratnem primeru pa je bolje, da se še »kritiki« odpovejo, delali pa bomo sami.

Letos nas čakajo nadvse zahtevne naloge. Ne samo zato, ker smo v olimpijskem

letu, ampak predvsem zaradi drugih stvari. Radi bi veliko, možnosti pa so omejene in prav te je treba pametno ter na moč racionalno izkoriščati. Kaj bomo lahko naredili na področju informiranja? Veliko, če bo več aktivnih, rednih in zanesljivih sodelavcev, saj peščica zvestih »sotrudnikov« ne zmore pokrivati bogate palete telesne vzgoje na širšem celjskem območju. Vrata sodelovanja so odprta, samo ne skozi njih prihajati nestrpno in vihravo, temveč pogumno in vztrajno. Do večjih sprememb v Novem tedniku ne bo prišlo. Športna stran sprejme toliko materiala, kot ga lahko, saj ni raztegljiva kot elastika. Možnosti se skrivajo na drugih straneh, kjer je vedno bilo dovolj razumevanja za šport. Večje spremembe so v radijskem programu za uvedbo »PONEDELJKOVEGA ŠPORTNEGA DOPOLDNEVA«. Prva

dopoldanska dveurna športna oddaja je že bila in pomeni na tem področju poživitev. Oddaja ima koncept, ki ga bo treba v naslednjih tednih še dodelati in izpolniti, pomeni pa neizčrpen vir možnosti dajanja tistega, kar ljubitelji športa potrebujejo. Ponedeljkov popoldanski športni pregled se je od prejšnjih 28 minut skril na 15 minut. Ostala je še redna športna napovedna oddaja ob sobotah ter seveda dodatne informacije v vseh informativnih oddajah pa še tudi druge. Morda komu takšen športni obseg ni všeč, vendar to se poslušaj in to se bere. V tem prostoru, ki ni majhen, pa morajo najti svoje vsaj občasno mesto vse pore naše telesne kulture. V kolikor bomo uspešni pa je stvar skupne konkretne aktivno kreativne akcije. In to je smerokaz za leto 80! Pa srečno!

TONE VRABL

PONOVNO BOKS V CELJU!

Po dolgoletnem premoru, zadnja boksarska prireditel je bila v Celju leta 1967, so v Celju zopet ustanovili boksarski klub.

5. januarja se je sestal iniciativni odbor, da ustanovi boksarski klub, ki bo deloval kot sekcija Partizana Celje mesto. Izvolili so izvršni odbor, za predsednika ANTONA MARUŠO, podpredsednik bo GUSTI OŠTIR, sekretar pa JOŽE ZIDANSEK. Sprejeli so tudi statut, poslovnik in disciplinski pravilnik kluba.

Osnovna naloga kluba bo razvijanje amaterskega boksarskega športa v Celju in njegovi okolici. Zavzemal se bo tudi za podružbljanje in uresničevanje zasnove ljudske obrambe in družbene samozaščite s posebnim poudarkom na krepitvi in razvoju varnostne kulture pri svojih članih.

Predlog iniciativnega odbora je, da se bo klub imenoval po dolgoletnem boksarskem delavcu in trenerju pokojnem CARLU CULIATIU, ki je več let uspešno vodil Boksarski klub Olimp v Celju.

F. BOGADI

NA KRATKO

TURK PRED RANZINGERJEM

Na občinskem prvenstvu žalske občine je nastopilo štiri najst šahistov, zmagal pa je Turk pred Ranzingerjem in Brinovcem.

BRINOVEC PRED BRINOVCEM

V počastitev krajevnega praznika Žalca so pripravili šahovski turnir, kjer je presenetljivo zmagal Franc Brinovec ml. pred Jožetom Ranzingerjem in Francem Brinovcem st.

NOVOLETNI TURNIR SKOKU

Na tradicionalnem novoletnem turnirju v Preboldu, kjer je nastopilo 30 šahistov, je v prvi skupini zmagal Skok iz Šalpe tra pred Štrganom in Žalca in Peternelem iz Šempetra, v drugi je bil najboljši Plevnik iz Polzele in v tretji Vitanc iz Prebolda.

JOŽE GROBELNIK

»BELI KROS« NUMANU UKIČU

V Beogradu je bilo tradicionalno tekmovalje v »belem (snežnem - op. p.) krosu«, kjer je med člani na progi dolgi 8000 m zmagal Celjan, član AD Kladivar Numan Ukič. Stane Rozman (Kladivar) je bil peti, Stanko Miklavžina iz Velenja pa šesti.

ŠTIRJE V VRHUNSKEM RAZREDU

Atletika zveza Slovenije je določila deset atletov, ki predstavljajo vrhunski razred. V njem so tudi štirje člani AD Kladivar: Rok Kopitar, Numan Ukič, Stanko Lisec in Ida Bunderla. Uspešno!

TEČAJ ZA SMUČARSKE VADITELJE

Zbor vaditeljev, učiteljev in trenerjev smučanja v Celju bo tudi letos pripravil tečaj za nove člane. Predhodno obvezno testiranje bo v nedeljo dopoldne na smučiščih pri Celjski koči, teoretični del tečaja pa od ponedeljka dalje v večernih urah v Celju. Praktični del bo po šolskih počitnicah. Pripravnina je 1200 din. Podrobnejše informacije bodo tečajniki dobili na dan testne vožnje.

KRKIN POKAL V TRAJNO LAST

Na tradicionalnem kegljaškem tekmovalju za pokal Krke v Novem mestu so tretjič zapored zmagale kegljavke Celja (2307) ter tako osvojile pokal v trajno last. Najboljše so bile Gobec, Marinc in Pečovnik. Moški Celja so med osmimi ekipami osvojili peto mesto (4804), najboljši posamezniki pa so bili Tomašič (najboljši pri »čiščenju«), Nareks in Šrot. Lep uvod obojih v novo sezono!

ROK ČETRTE ATLET V JUGOSLAVIJI

Rok Kopitar je po izbiri najboljših atletov Jugoslavije četrti najboljši atlet v naši državi za Stekičem, Životičem in Miličem. Glasovali oz. izbirali so atleti sami. Rok je dobil »dve prvi mesti« od Životiča in Miliča. Vsekakor je to lep uspeh! Sicer pa je bil s časom 49,55 na 400 m ovire lani petnajsti na lestvici sveta.

V času, ko poročamo, je Rok s trenerjem Mirom Kocuvanom na štirinajstodnevni pripravi na Cipru. Resno za olimpiado v Moskvi.

JOŽE KUZMA

KOŠARKA

DVA PORAZA V GOSTEH

»Popravni« proti Montingu iz Zagreba

Košarkarji Libele so na gostovanjih na Reki in v Tuzli doživeli dva poraza - na Reki prav krepkega s Kvarnerjem s 35-timi koši razlike, v Tuzli pa po enakovrednem srečanju, kjer bi z malo več športne sreče izšli tudi kot zmagovalci, s štirimi koši razlike. Dva zaporedna poraza sta moštvo Libele potisnila iz prvega na 5. mesto v II. ZKL. Proti Kvarnerju na Reki so Celjani odlično zaigrali prvih 16 minut, ko so bili vseskozi

v vodstvu. Nato pa je nastopil preobrat, ko so gostje zaigrali kot prerojeni in je izkušeni Plečša pošiljal svoje soigralce z uspešnimi podajami v protinapade, ki so se vselej končali z zadetki. Celjani so izgubili ritem, povsem so bili zmedeni, dobesedno se niso več gibali po terenu, odločali so se za individualno igro s prehitro zaključenimi napadi in nepreciznimi meti od daleč. Za razliko od slabe igre na Reki pa so zaigrali v Tuzli odlično, vodili ves prvi polčas, tudi že z osmimi koši razlike, pridobili so si gledalce na svojo stran, saj so navljali za Celjane. Vendar so v nadaljevanju tekme domačini imeli več športne sreče. Usodno za Libelo je bilo, da sta si dva ključna igralca Polanec in Hauptman že v prvih minutah drugega polčasa prislužila že po četrto osebno napako.

Trener Mile Čepin je bil prisiljen vključiti v igro mlajše igralce, od katerih je Janžek prav dobro opravil svoje delo. V izenačenem boju obeh ekip so celjski igralci po dobrih skokih izgubili prav iz rok nekaj žog. Domačin je v kontra napadih to dobro izkoristil, pobegnil za 4-6 košev in Celjani jih niso mogli v samem finišu, ko je v zadnji minuti bilo še nekaj izrednih priložnosti, več ujeti. Polanec prav v teh usodnih trenutkih ni imel pri dveh metih sreče. Trener Mile Čepin je po tekmi dejal:

»Kljub izredno disciplinirani igri smo ostali praznih rok. Pa vendarle bi z malo več športne sreče tudi lahko zmagali. Ves prvi polčas smo imeli igro v svojih rokah. Po lepem vodstvu so domačini znižali našo prednost tik pred polčasom na minimum, nato pa so nam ušli za 4 koše.

To minimalno prednost so obdržali do zaključnega zvižga. Pa so bile priložnosti tudi

DVA ROKOMETNA REPREZENTANTA

V mladinski državni rokometni reprezentanci Jugoslavije bosta v Belgiji nastopila tudi člana Aera Celje vratar Rolando Pušnik in napadalec Aleš Praznik. Čestitamo!

na naši strani. Tokrat nas je zapustila športna sreča v samem finišu, ko je imel Polanec kar dvakrat idealni priložnosti. Usodno je bilo, da smo izgubili nekaj priborjenih žog prav iz rok po agresivni igri domačinov. Najuspešnejši strelci so bili Polanec in Pipan s 26-timi koši in Golc 13. V 9. kolu bo v Celju nastopil Monting, ki je trenutno drugi, Celjani pa peti na lestvici.

K. JUG

J. KUZMA

USPEŠEN ŠTART V JUDU

S prvenstvom so pričeli tudi judoisti »Ivo Reya« v prvi zvezni judo ligi. V prvem kolu so imeli v Celju četverboj, na katerem so sodelovali pokalni prvaki Impol iz Slovenske Bistrice, kandidat za prvaka Željezničar iz Sarajeva in Bosna iz Sarajeva. Celjani so se predstavili v močni konkurenci s solidno ekipo, ki je odločila eno srečanje v svojo korist, dve pa minimalno izgubila. Zlasti dobro pa so se borili Celjani v srečanju proti Željezničarju, kjer je sodniška trojka opravila svoje in »ukradla« zmago celjski vrsti. Grosku in Majorancu so odvzeli zmago, kar je bilo dovolj, da so gostje slavili 8:6.

Najboljšo moč so tudi tokrat imeli Celjani v državnem prvaku Marjanu Fabjanu, ki je zmagal v vseh treh dvobojih. Uspešna pa sta bila tudi mladi Štefan Cuk in Tomo Petković s po dvema zmagama. Z dobro tehniko in borbo opozorili še Grosek, Anderle, Založnik, Majoranc, Pristovšek in Pliberšek.

J. KUZMA

SKOKI V ZALOŽAH

Na 25-metrski skakalnici v Založah pri Polzeli je smučarski klub Oljka Andraž pripravil področno prvenstvo v smučarskih skokih za mlajše in starejše pionirje ter meddruštveno tekmovalje za cicibane in mladince. Nastopilo je 60 skakalcev, največ uspeha pa so imeli tekmovalci iz Braslovč. Pri mlajših pionirjih je zmagal Jager (BRASLOVČE), ki je zbral 164,5 točk za skoka 22,5 in 21,5 m, drugi je bil Verdel iz Andraža, tretji Matjaž Kralj iz Braslovč, ki je zbral 197 točk za skoka 25,5 in 24 m, drugi je bil Klačnik prav tako iz Braslovč. Pri cicibanah je zmagal Jevšenak iz Velenja, pri mladincih pa Strogan iz Braslovč.

T. TAVČAR

V BRASLOVČAH NAJVEČJI USPEH PRI DBOJKI

Na rednem občnem zboru so se zbrali člani Partizana Braslovčec ter predlagali uspešnost dela za dobo dveh let.

Poročilo o delu je podal predsednik društva Emil Robič ter poudaril, da je v društvu včlanjenih 312 članov, od tega je aktivnih 216 v 18 sekcijah. Najbolj množična je sekcija odbojke, ki dela kar v 8 vadečih ekipah, nastopajo pa od občinskih do republiških tekmovalcev. Pionirska vrsta je v zadnjih dveh letih vodilna v občini. Mladinska vrsta je osvojila 5. mesto v SRS. Imajo dva mladince v republiški selekciji. Največji uspeh pa je dosegla članska ekipa v I. republiški ligi z osvojitvijo drugega mesta. Sedaj nastopajo pod imenom Savinjska v republiški ligi - vzhod in so po jesenskem delu tekmovalja na odličnem drugem mestu. Razveseljuje je tudi, da imajo širok izbor igralcev, poprečna starost pa je 20 let. Poleg te ekipe v občinski ligi nastopa tudi vrsta mladincev in veteranov.

V tem dvoletnem obdobju je kraj bogatejši za dva pomembna športna objekta, ki sta posredna pridobitev za društvo. Ob šoli je zgrajen športni park, ki daje nove možnosti rekreacije v košarki, tenisu, atletiki in rokometu. Zgrajena je bila tudi nova skakalnica iz umetne mase.

T. TAVČAR

NEREALNO OB ŠTEVILNIH PREKINITVAH

Kljub dobri predstavi in dokaj solidni igri so celjski hokejisti na ledu v zadnjem srečanju lanskega leta morali priznati premoč Olimpiji, ki je v Celju premagala Celjane 5:1. Trener celjskega moštva Albin Felc:

»Ponovno moram povedati, da letošnje prvenstvo ni realno. Mi nimamo dovolj sredstev, da bi v premorih, ki so letos številni, igrali prijateljske tekme. Ravno zaradi tega ne moremo držati korak z Olimpijo in Jesenicami, ki imajo po dve peterki v državni reprezentanci in igrajo vse leto. Če upoštevamo, da je Olimpija igrala letos kar 30 srečanj več kot mi, potem je tudi ta rezultat realen pa čeravno bi lahko dosegli boljši rezultat.«

Prvenstvo se bo nadaljevalo v soboto. Kar trikrat zapored bodo Celjani igrali. Dvakrat v gosteh in to v soboto proti Kranjski gori in 26. januarja v Beogradu proti Crveni zvezdi. Doma pa se bodo pomerili 19. januarja proti Spartaku. Februarja pa bodo igrali najprej proti Jesenicam v gosteh in v zadnjem kolu drugega kroga doma proti Partizanu. Vse kaže, da bo ravno ta zadnja tekma odločilna za vstop med najboljše četverko. Celjani so kljub porazu proti Olimpiji še vedno tretji. V preostalih petih tekmah morajo osvojiti vsaj 6 točk. O tem meni tehnični vodja ekipe Ivan Zorko naslednje:

»Zaupamo v naše fante. Potrebno bo zaigrati resno in sedaj, ko igramo tri tekme zapored, se bo forma ponovno dvignila. Mnogo je odvisno od srečanja v soboto, ko moramo zmagati proti Kranjski gori. Zanimiv pa bo zaključek, ko bomo, upamo vsaj, igrali za uvrstitev med najboljšo četverko.«

ZDRAVILA, OH TA ZDRAVILA

ISLANDSKI LIŠAJ

Islandski lišaj je zdravilna rastlina, ki zelo koristi te dni, ko smo postali preobčutljivi na prehodno vreme in nas pestijo influenza, prehladi in razni bronhitisi, spremljani s takim nadušljivim kašljem, da marsikje kašljamo kot kamele.

Rastlina je navidezno nepomembna steljčnica, sestavljena iz nekaj do 10 cm visokih listastih tvorb, ki so s kratkimi nepravimi koreninami pritrjena na zemljo. Rastlina ni zahtevna za vlago in se lahko mesece dolgo preskrbuje z vodo le iz zraka. Zato je razširjen islandski lišaj po vsej severni polobli v skupinah po goščavah, na pobočjih. Raste tudi po tundrah in je skromnim severnim jelenom za hrano.

Islandski lišaj je znan tudi pri nas in sicer pod imenom bohinski mah, planinski mah, pljučnik itd. Vsebuje okrog 60% sluzi, nekaj škroba, grenčic (cetrarin, lihenin) ter nekaj snovi, ki imajo antibiotični učinek, razne sladkorje (v sledovih) in nekaj joda.

Islandski lišaj služi kot sredstvo za pripravo zdravilnega napitka, ki se zelo obnese pri prehladnih obolenjih. Deluje pomirjevalno in olajšuje izkašljevanje, ker zdravilne učinkovine in sluz mehčajo trdovratni sluz v pljučih. Zelo dober je napitek tudi tam, kjer so težave s prebavili, zlasti pri želodčnočrevesnem katarju. Nekateri raziskave v zadnjem času potrjujejo uporabo islandskega lišaja pri sladkorni bolezni, ker deluje čaj kot tonik in dviguje splošno počutje takšnega bolnika.

Za pripravo čaja vzamemo eno žlico čaja na dva decilitra vrele vode, in pustimo, da se ohladi (ca. 10 minut) nakar pijemo čaj večkrat na dan po požirkih. Prevelika količina čaja namreč deluje dražeče na želodčno sluznico ter pri nekaterih ljudeh povzroča motnje v delovanju jeter.

BORIS JAGODIČ

slovensko
ljudsko gledališče
celje

Zaradi bolezni v ansamblu
predstave odpadejo.

KINO

UNION: do 10. 1.: ameriški film »Galaktika«
od 11.-13. 1.: italijanski film »Zbogom in konec«
od 14.-17. 1.: ameriški film »FIST«

METROPOL: 10. 1.: francoski film »Navadna zgodba«
od 11.-13. 1.: angleški film »Ugrabitev«
od 14. 1.: nemški film »Zapeljivka«

MATINEJA: 12. 1. ob 10.: ameriški film »Otok dr. Moreau«

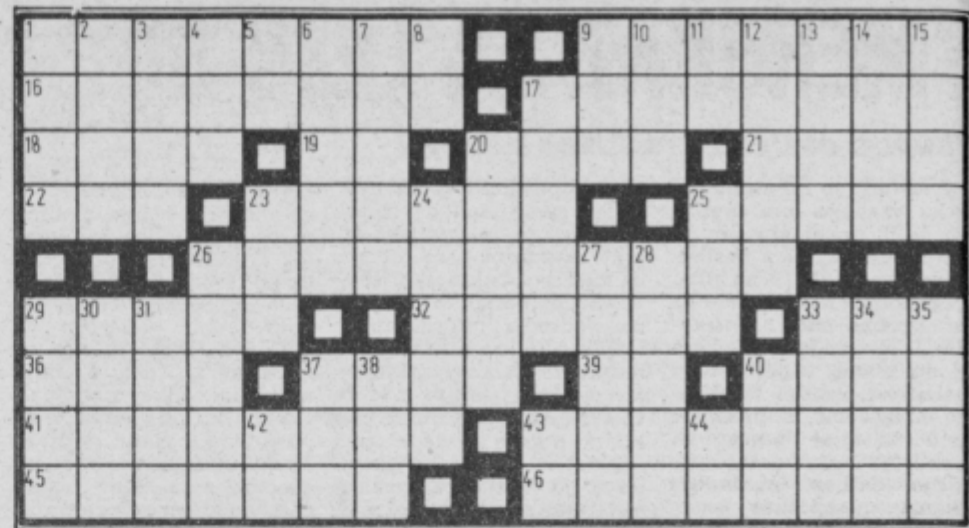
DOM: do 13. 1. ob 17. in 19.: hongkonški film »Lezi, streljajo!«

13. 1. ob 15.: ameriški film »Ta čudovita bitia«

hortikultura 80
celje

ZA VAŠ KRATEK ČAS

Vodoravno: 1. človek, ki mnogo laže, 9. risba narisana z vodenimi barvicami, 16. letalstvo, 17. plesnivost, 18. grad pri Ptuj, 19. kratica za »doktor«, 20. spodrslija, 21. oseba iz biblije, 22. ljubkavalno žensko ime, 23. vrsta zastave, 25. mesto v jugovzhodni Turčiji, 26. prenos moči z enega motorja na več porabnikov, 29. repatica, 32. stari vek, 33. grška črka, 36. vrsta krokarja, 37. sfera, kroglja, 39. grška črka, 40. očka, 41. letališče, 43. kazenski ali drugi prisilni kazenski ukrep, 45. ameriški general v

secesijski vojni (William), 46. vojak ob meji.

Navpično: 1. drugo ime za reko Elbe, 2. reka v Angliji, 3. naselje v zgornji Poljanski dolini (Alpina), 4. mladenič iz Mahabharate, 5. Igor Torkar, 6. igrica vodna žival, 7. del televizijskega aparata, 8. kemijski simbol za kalcij, 9. ptič severnih morij, 10. kesanje, 11. varnostni svet, 12. pozitivna elektroda, 13. naše ime za reko Rhone, 14. izraelski politik (Aba), 15. ime igralke Turner, 17. železov

kršec, 20. planota na jugovzhodnem delu Julijskih Alp, 23. namizno pregrinjalo, 24. obredni spev, 25. vzdevek Goethejeve matere, 26. moški glas, 27. izdelovalec sira, 28. pravoslavna podoba na steni, 29. ruska pijača podobna pivu, 30. užiten plod z izredno trdo lupino, 31. dalmatinsko žensko ime, 33. ptič, 34. sestanek, 35. mitološki letalec, 37. Talisova pijača, 38. vrednostni papir, 40. Bartoncelj, 42. Dušan Makuvejev, 43. kratica za »slovensko gledališče«, 44. avtomobilska oznaka Krapine.

PORTRET ŠPORTNIKA

NEUSAHLJIV IZVIR TALENTOV

Levstikovi »fantje« ponovno za naslov prvaka

Ob zaključku rokometne sezone so rokometarji Aera ponovno opozorili na sebe. Kar na treh poljih so poželi priznanje. Iz Sovjetske zveze so se vrnili Vlado Vukoje, Dušan Božić, Slavko Ivezić in Milovan Tomić, ki so zastopali našo državo reprezentanco na velikem turnirju v Tbilisiju, kjer je bil Vlado Vukoje najboljši strellec turnirja, enako kot mesec dni prej v Romuniji in vratar Tomić najboljši čuvav mreže.

Selektorji republiških reprezentanc pa so izbrali kandidate za člansko, kadetsko in mladinsko reprezentanco Slovenije, katere čaka v prihodnje več srečanj. V vsaki selekciji je največ ravno celjskih igralcev. Torej Celje je ostalo središče rokometne republike, pa čeprav so v Ljubljani s »transfuzijo« in prehodom Vlada in Mihe Bojoviča, močno okreplili vrste Kolinske Slovana, ki se celo poteguje za naslov državnega prvaka.

Najbolj razveseljeval pa je vsekakor skok celjske mladinske ekipe Aera. Trener Bojan Levstik je po uspehu selekcije v republiški ligi do-

dal s svojimi fanti še en velik uspeh. Mladinci so namreč ponovno osvojili naslov republiškega prvaka. Kdo ve, katerega po vojni, vsekakor pa petega zaporred in s tem novo priložnost, da se bore za naslov državnega prvaka. Prihodnje leto bo že peto klubsko prvenstvo mladincev. Celjani so kot edina ekipa sodelovali na vseh štirih doseganjih. Dvakrat so bili prvi in to lansko leto v Ajdovščini in pred dvema letoma v Celju. Na prvem in tretjem tekmovanju na Reki in Beogradu pa so bili drugi. Vsekakor pa lahko tudi letos pričakujemo visoko mesto, če že ne naslov.

Ekipo vodi po trenerskem stažu mladi trener Bojan Levstik, znanec z naših rokometnih igrišč. Bojan Levstik je dopolnil trideseto leto. Rokomet je pričel igrati leta 1963 in je bil aktiven vse do leta 1977. V času igranja je nastopil tudi za B reprezentanco Jugoslavije na trofeji Jugoslavije in na turnirju v Tuniziji. Modro majico z našim grbom je oblekel sedemkrat ter dosegel štiri zadetke. O delu z mladimi pa je svojo misel takole razvil:

»Trenutno imam poleg prvega moštva Aera zelo nadarjeno selekcijo, ki nastopa v republiški ligi in je po jesenskem delu na drugem mestu. Ta uspeh so Celjani priborili Rolando Pušnik, Sandi Lesjak, Robi Bajuk, Tone Tiselj, Srečko Šeško, Vito Selčan, Tone Medved, Rado Jonak, Igor Cigoj, Milan Ramšak in Jaka Mahnič. Večina njih nastopa tudi za mladinsko moštvo, ki se bo borilo za naslov državnega prvaka. Tu di tu imamo velike možnosti, čeprav je pri mladincih težko napovedati uspeh.

Smisel naše selekcije in nastop v republiški ligi pa je v tem, da mladim tekmo-

valcem omogočimo normalen razvoj in uigravanje ter pripravo za težja srečanja v višjem razredu tekmovanja. Tu lahko mnogo pridobimo v tehničnem pogledu kot individualnem delu. Samo kvalitetno delo v tej selekciji je garancija za stalni pritek novih moči v najboljšo vrsto. Seveda pa mora biti povezava med vsemi moštvami v klubu tako dobra kot je sedaj, ko točno vemo, kako bo posamezni igralec od pionirjev, ki stopajo v naše vrste iz osnovnih šol, napredoval preko kadetov, mladincev, selekcije do najboljšega moštva, ki mora čimprej uspeti in priti med prvoligaše.«

J. KUZMA

PROM. NESREČE

OKVARA MED VOŽNJO

Po lokalni cesti iz Rečice proti Debru je vozil z osebnim avtomobilom IGNAC JOŠT iz Brdce. Med vožnjo pa se je pokvarilo stopalo za plin in ostalo v sprednjem položaju. Tako je vozil Jošt s polnim plinom in pričel zavirati. Zadnji del vozila je pričel zanašati in na levi strani ceste je zadel pešakinjo DANICO KLINAR iz Gabernega, ki je hodila pravilno po svoji levi strani. Klinarjevo je odbilo v potok Rečico, laže je ranjeno pa so odpeljali na opazovanje v celjsko bolnišnico.

PREHITRO PO SNEŽNI BROZGI

Voznik osebnega avtomobila JOŽE BAH, 56, iz Ljubljane, je vozil po rahlem klancu navzdol proti Sentjurju. Na zasneženem cestišču pa ga je zaradi neprimerne hitrosti zaneslo v levo, tako da je trčil v avtomobil, s katerim je iz nasprotnne smeri pripeljal ANTON ARZENŠEK, 28, iz Črnoce. Pri nesreči so se poškodovali trije sopotniki v Arzenškovem vozilu in voznik Anton Ar-

zenšek, materialne škode pa je za okoli 40.000 dinarjev.

V POTOK JE ZAPELJAL

Voznik osebnega avtomobila BRANKO MRAVLJAK, 19, iz Velenja je pred mostom v Škalah iz neznanega vzroka zapeljal v levo in se prevrnil v potok Sopoto. Pri nesreči sta se lažje poškodovali dve sopotnici, voznika Mravljaka pa so hudo poškodovanega odpeljali na zdravljenje v ljubljanski Klinični center.

PEŠEC IZVEN PREHODA

Pri hiši št. 16 na Ljubljanski cesti v Celju je izven prehoda za pešce prečkal cestišče ANDRIJA VUKOVIČ, 58, iz Celja, in sicer tik pred osebnim avtomobilom, s katerim je iz smeri Otoka pripeljal KAREL MEHLE, 37, iz Celja. Kljub zaviranju in zavijanju v levo, je Mehle zbil pešca, ki se je tako hudo poškodoval, da je še isti dan v celjski bolnišnici umrl.

PRETESNO PREHITEVANJE

Ko je pripeljal izven naseleja Šempeter, je voznik to-

vornjaka JOŽE MEDLE, 42, iz Ljubljane, pretesno prehitel kolesarja JOŽETA TRBEŽNIKA, 34, iz Polzele in ga zbil s sprednjim desnim blatnikom. Trbežnik se je težje poškodoval.

TRČIL V VOGAL HIŠE

Iz smeri Štor se je pripeljal na Teharje voznik kolesa s pomožnim motorjem JOŽE VENGUST, 48, iz Teharj. Iz neznanega vzroka je v blagem levem ovinku zapeljal na levi rob cestišča in vozil po njem približno 20 m, nato pa s sprednjim delom kolesa trčil v vogal stanovanjske hiše št. 53. Z glavo je udaril ob steno in na kraju nesreče umrl.

NEPREVIDNO, USODNO PREČKANJE

Iz smeri središča mesta proti Vojniku je vozil z osebnim avtomobilom FELIKS POLŠAK, 39, iz Celja. Ko je pripeljal po Mariborski cesti v bližino tovarne EMO, je nenadoma z njegove leve strani tik pred njim prečkala cestišče ANTONIJA ŠEŠKO, 52, iz Ljubecne, ki jo je voznik opazil prepozno in zato zbil po cestišču. Poškodbe so bile tako hude, da je Šeškova obležala mrtva.

CRNA KRONIKA

EKSPLOZIJA V PEČI

Zaradi eksplozije v peči za sušenje jader v Železarni Štore je nastalo škode za okoli 200.000 dinarjev, k sreči pa se ni nihče telesno poškodoval. Do eksplozije je prišlo v trenutku, ko je kurjač nameraval z gumbom vključiti mehanizem za predstavitev jader iz ene komore v drugo. Domneva se, da je bil vzrok v napaki na varovalnem sistemu. Eksplozija je razdejala celoten zunanji plašč peči ter pretrgala pregrade med komorami in vrati.

UTONIL V ŠMARTINSKEM JEZERU

Šmartinsko jezero je v zadnjih dneh poledenelo. Tanka ledena ploskev pa je privabila tudi 14-letnega SILVA SREBOČANA, doma iz Novak pri Strmcu. S prijateljem sta se pridrsila v bližino ribiške kočice v Brezovi, od tam pa se je Silvo napotil proti sredini jezera. Žal pa je prišel le približno 100 metrov daleč. Takrat se je namreč udrl led in Silvo je padel v vodo. Iskanje trupla je bilo zelo oteženo, našli so ga po dveh dneh.

Bojan Levstik iz časov, ko je še kot kapetan celjske rokometne ekipe na stari dobri Skalni kleti prejemal pokal Mladosti iz rok takratnega predsednika RZS Stanka Toša. Ob njem pa so takrat igrali Marguč, Vlado in Miha Bojović, Luskar, Ivezić, Presinger, Peunik, Guček in Božić. (Foto: T. Tavčar)

CENTER ZA USMERJENO
IZOBRAŽEVANJE ŽALEC
Ulica Ivanke Uranjek 6, ŽALEC

objavlja delo in naloge

čistilke

za nedoločen čas.

Nastop službe 1. 2. 1980.

Prošnjo s kratkim življenjepisom pošljite na gornji naslov do 15. januarja 1980.

Tekstilna tovarna
Juteks Žalec
(proizvodnja jutinih izdelkov in talnih oblog)

SPREJME NA DELO

1. ključavničarje ali strojne ključavničarje

za opravljanje ključ. del v mehanični delavnici ali v remontu: OD od 6500–7500 din, možnost napredovanja.

2. delavca (moški)

za opravljanje dela vratarja-čuvaja: OD ca. 4900 din (brez dodatka za nočno delo, nedeljsko in delovno dobo)

3. delavce (moške in ženske)

za priučitev za sledeča dela:
– vlagalec osnov
– tkalka
– predilka
– izdelovalec filca
– izdelovalec toplega poda.

Pojasnila daje in prijave sprejema splošno kadrovski sektor.

IGM GRADNJA Žalec

objavlja

LICITACIJO

za prodajo sledečih osnovnih sredstev:

- gradbeno dvigalo, izklicna cena 35.000 din
- betonski mešalec 250 lit., cena 3000 din
- transformator, cena 50.000 din
- elektro motor, cena 4000 din
- telefonska centr. z 10 izhodi, cena 10.000 din
- stroj za izd. bet. cevi in modeli, cena 385.000 din
- transporter z jeklenim trakom, cena 23.500 din

Licitacija bo dne 17. 1. 1980 od 7. ure dalje v enoti proizvodnje gradbenega materiala v Latkovi vasi. Udeleženci licitacije plačajo 10% polog za vrednost pred licitiranjem. Ogled licitiranih sredstev je možen v enoti v Latkovi vasi, vsak dan od 6. do 14. ure.

»UNIOR – kovaška industrija Zreče odbor za medsebojna razmerja TOZD obdelovalni obrati

vabi k sodelovanju delavce za delo v orodjarni II.

1. 2 brusilca – KV brusilec
s primernimi izkušnjami

2. 3 orodjarje– KV orodjar
s primernimi izkušnjami

3. 5 delavcev za manj zahtevno brušenje
– delavec brez poklica – žaželjene primerne izkušnje.

Pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev o strokovni izobrazbi in z navedbo dosedanjih delovnih izkušenj naj kandidati pošljejo najkasneje v 15 dneh po objavi na naslov UNIOR – kovaška industrija Zreče.

OD je v skladu s pravilnikom o delitvi sredstev za osebne dohodke.

Lesnina Ljubljana TOZD Lesna industrija
»BOR« Laško delavski svet

razpisuje

dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi –

vodenje splošno-kadrovskega sektorja.

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:
1. da imajo visoko ali višjo izobrazbo pravne smeri in 1 ali 3 leta delovnih izkušenj,
2. da so moralnopolitično neoporečni.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 15 dneh po objavi razpisa komisiji za delovna razmerja TOZD Lesna industrija »BOR« Laško.

Kandidat bo izbran za dobo 4 let.

Kandidati bodo o izbiri pismeno obveščeni v 30 dneh po izteku roka za prijavo.

ZAVAROVALNA SKUPNOST TRIGLAV
Območna skupnost Celje
u. XIV. divizije 4

OBJAVLJA

prosta dela in naloge:

1. ZAVAROVALNEGA ZASTOPNIKA
za življenjska zavarovanja za zastop ŠEMPETER

2. SNAŽILKO
za čiščenje poslovnih prostorov v Celju

Pogoji pod

- srednja ali nepopolna srednja šola
– sposobnost za terensko delo
– da stanuje na področju zastopa
– 1 leto delovnih izkušenj
- osnovna šola
– 1 leto delovnih izkušenj

Kandidati naj vložijo prijavo in dokazila o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi. Prijav brez ustreznih dokazil ne bomo upoštevali!

Pohištvena industrija
»GARANT«, p. o. POLZELA

Razpisna komisija Delavskega sveta ponovno

AZPISUJE

prosta dela in naloge

1. VODJE EKONOMSKO FINANČNEGA SEKTORJA
2. VODJE PRODAJNEGA SEKTORJA

Pogoji pod 1. in 2.:

- visoka ali višja ekonomska šola
- 3 oziroma 4 leta delovnih izkušenj na vodilnih delih in nalogah
- oziroma z delom pridobljena delovna zmožnost ekonomske smeri
- vodstvene in organizacijske sposobnosti
- moralnopolitična neoporečnost

Za delovno zmožnost se šteje tista pridobljena strokovnost ter razvite spretnosti in psihofizične sposobnosti, ki si jih je delavec pridobil oziroma razvil zlasti z uspešnim opravljanjem del oziroma nalog s trajnim izobraževanjem ob delu ter je z doseženimi delovnimi uspehi dokazal, da je usposobljen za opravljanje teh del oziroma nalog. Delovna zmožnost, katero po predpisanem postopku ugotovi komisija Delavskega sveta, je enakovredna strokovni izobrazbi.

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Za opravljanje teh del in nalog bosta delavca izbrana za dobo 4 let.

Stanovanje po dogovoru.

Prijave z ustreznimi dokazili in kratkim življenjepisom sprejema razpisna komisija Delavskega sveta Pohištvene industrije »GARANT«, p. o. POLZELA 20 dni po objavi tega razpisa. O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh od poteka roka za zbiranje prijav.

SVET DELOVNE SKUPNOSTI

UPRAVE SKUPŠČINE OBČINE
ŽALEC

OBJAVLJA

NASLEDNJA PROSTA DELA IN NALOGE ZA:

– referenta za civilno zaščito I. in načelnika štaba civilne zaščite

z zahtevano višjo tehniško šolo ali višjo upravno šolo ali višjo pravno šolo, strokovnim izpitom ter 2 leti delovnih izkušenj – za nedoločen čas

– davčnega inpektorja

z zahtevano višjo upravno ali višjo pravno šolo ali I. st. VEKŠ, strokovnim izpitom ter 2 leti delovnih izkušenj – za nedoločen čas

Kandidati morajo imeti tudi ustrezne moralnopolitične kvalitete.

Pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev naj kandidati dostavijo v 15 dneh po objavi kadrovske službi skupščine občine Žalec.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE
Kadrovsko-socialna služba

Na podlagi 22. čl. TZDR (Ur. l. SRS št. 24/77) ter sklepa Komisije za medsebojna delovna razmerja TOZD Instalacije z dne 19. 12. 1979

oglašamo

potrebo po naslednjih delavcih:

– ELEKTROINSTALATER (4 potrebe)
Pogoj: KV elektroinstalater ter 2 leti delovnih izkušenj

– VODOINSTALATER (2 potrebi)
Pogoj: KV vodovodni instalater ter 2 leti delovnih izkušenj

– MONTER CENTRALNE KURJAVE (2 potrebi)
Pogoj: KV monter centralne kurjave ter 2 leti delovnih izkušenj

Za vsa dela in naloge, se delo združuje za nedoločen čas s poskusno dobo, ki traja 2 meseca. Osebni dohodek je v skladu s Pravilnikom o delitvi sredstev za OD v TOZD Instalacije.

Kandidatom bo zagotovljeno delo samo na območju Velenje-Celje. Obstaja tudi možnost zaposlitve v tujini (Libiji).

Interesenti oddajte pismene vloge na naslov: Kadrovsko-socialna služba Rudarskega šolskega centra Velenje, Prežihova 3.

O rezultatu vas bomo pismeno obvestili v roku 30 dni od objave v časopisu.

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE
DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

razpisuje po sklepu DS potrebo po zasedbi del in nalog delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

PREDSTOJNIKA PLANSKO-ANALITSKEGA SEKTORJA

Pogoji:
– visoko-šolska izobrazba ekonomske smeri,
– 5 let izkušenj pri podobnih opravilih,
– sposobnost vodenja, organiziranja in razvijanja samoupravnih socialističnih odnosov,
– moralnopolitične lastnosti

Mandat za razpisana delovna opravila je 4 leta.

Osebni dohodek po pravilniku o delitvi sredstev za osebne dohodke Delovne skupnosti skupnih služb.

Pismene prijave je poslati v roku 15 dni po objavi razpisa na Zdravstveni center Celje, Kersnikova 1/a, v zaprti kuverti s pripisom »Za razpisno komisijo Delovne skupnosti skupnih služb«.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po izteku roka za prijavo na objavljeni razpis.

M

OGLASI

PRODAM

DVE KRAVI za zakol prodam ali pa zamenjam za brejo. Franc Razdevšek, Zg. Ponikva, Studence 33, Žalec.

NOV originalno zapakiran 14 programski pralni stroj Gorenje je naprodaj za gotovino. Inf. pri Dušanu Lešniku v Šmartnem ob Paki.

KRAVO s teletom, ali brejo ugodno prodam. Dečman, Gornja vas 10, Grobelno.

OPREMO za dve otroški sobi rdeče-bele kombinacije, prodam. Inf. vsak dan na tel: (063) 25-037.

HISO in gradbene parcele v Vojniku, prodam. Žnider Marija, Gradnikova 20, Celje.

SOBNE omare in fotelje, prodam. Savič, Tkalska 3c.

SVEŽA domača jajca á 2,80 din, prodam. Marguč Lotka, Zg. Pristova n.h., 63210 Slovenske Konjice.

BARVNI televizor Niš zaradi bolezni prodam za 14.000 din. Ogled v Celju, Jenkova 5.

TRAKTOR IMT 558 – 250 delovnih ur, ugodno prodam. Kovač, Arcilin 60, Celje.

URSUS 35 099 h, ugodno prodam. Vodišek Anton, Jakob 15 Šentjur.

RENAULT 4 special – I. 76, registriran do 15. 11. 1980, prodam ugodno ali zamenjam za Fiat 750, ali P 126 po dogovoru z doplačilom. Ogled vsak dan od 17. ure do 18. ure, sobota od 8. do 13. ure. Naslov Kantušar, Oblakova 26.

KUHINJSKE elemente, mizo, stole, otroško posteljo, prodam. Tel: 25-805.

NSU pretis, prodam. Reg. do 9. 10. 1980. Pečnik Ferdo, Gorica 2, Šmartno v Rožni dolini.

TELEVIZOR, črno-beli, ugodno prodam. Rozman J., Celje, Prežihova 2, tel. 27-943.

DOMAČIJO hišo, gospodarsko poslopje in 600 m² zemlje, v lepem kraju, 10 minut od glavne ceste, prodam. Električna v hiši. Cena 35 M. Mikulan Majda, Ponikva 46, 63232 Ponikva. Dostop do hiše je možen z avtom. Primeri tudi za vikend.

SPAČKA, letnik 74, prodam za 25.000 din. Neparna reg. št. Štorman, Petrovčeva vrt n.h.

KRAVO sivo-rjavo 8 mesecev brejo s 4. teletom ter prašiča za zakol domače reje, prodam. Grobelnik Anton, Galicija 54, 63310, Žalec.

FIAT 1500 v dobrem stanju, letnik 72, prodam. Milan Vasle, Polzela 95, Polzela.

WV 1200 karamboliran, desni blatnik, AMI 8 – 72 letnik, prodam za 60.000 din, ter električni štedilnik, štirikanalni magnetofon. Bregar, Ul. bratov Vošnjakov 5/64, Nova vas.

ŠIVALNI stroj »Necchi« avtomatik, skoraj nov z 15 programi ugodno prodam. Marija Kompoš, Ul. V. prekomorske brigade 10.

PRODA se v Podvinu pri Polzeli nekdanja Jelenova hiša z gospodarskim poslopjem, nekaj vinograda, ter sadovnjaka. Vse informacije dobite vsak dan pri Herodež na Polzeli zraven železniške postaje.

SPALNICO kompletno z jogy vložki ugodno prodam. Komplet, Goriška 4.

FIAT 750, prodam. Zoran Šket, Pečovnik 69.

KATRCO po delih prodam. Brezovšek, Ilovca, Vojnik.

AVTO BMW 1600 prodam. Breznikar, Pucova 5, Celje (Lava)

OKROGLO otroško stajico »Rog« z mrežo prodam po ugodni ceni. Slavko Terče, Malgajeva 8, Celje.

KRAVO simentalno brejo 6 mesecev prodam, ali zamenjam za kravo za zakol. Kajzer, Dobrna.

HLADILNIK in kombiniran štedilnik ugodno prodam. Šuster, Ljubljanska 58, tel.: 24-148.

SPALNICO, jogi, omaro, vitrino, mizo, 6 stolov in 3 fotelje, prodam. Kavka, Ulica II. bataljona 22, Sentjur.

ČRNO-BELI televizor, letnik 78, prodam. Prisljan, Iršičeva 6 (Lava), Celje.

KUPIM

DOSUŠEVALNO napravo za seno, kupim. Novak, Orova vas 13, Polzela.

PARCELO na področju Celja, kupim. Štojs, Na zelenici 8, tel.: 219-32.

KOSTANJEVE stupove za vinograd – dolžina 3 m, debelina od 15 cm do 22 cm – kupim 150 kom. Anton Žagar, Gornja vas 29, Prebold.

STANOVANJA

MENJAM dvosobno stanovanje 65 m² v strogem centru mesta Celja za novo dvoipol sobno stanovanje v Novi vasi ali Zg. Hudinji. Šifra februar 1980.

GARSONJERO najamem. Ponudbe pod »PREDPLAČILO«.

MATI z dojenčkom nujno išče stanovanje v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pošljite pod »DOBRO PLAČAVA«.

ODDAM sobo. Ponudbe pod »JANUAR«.

GARSONJERO nujno potrebuje mlad par. Ponudbe pod »DOBRO PLAČILO«.

MLAD zakonski par išče opremljeno sobo v Celju z gretjem. Šifra: Jagoda.

MLAD par nujno potrebuje garsonjero ali enosobno stanovanje: OTROK.

TAKOJ oddam v centru mesta veliko opremljeno sobo najboljšemu ponudniku moški osebi – intelektualcu. Pogoji: 3 mesečno predplačilo. Pismene ponudbe z naslovom pošljite pod šifro: SO-BA 1500.

ZAPOSILITEV

KOZMETIČARKA išče zaposlitev v Celju ali v okolici. Ponudbe pod VESTNA.

ZA 8 urno delo v gostilni sprejem dekle, hrana in stanovanje v hiši. Plača je zelo lepa in po dogovoru. Nastop službe takoj. Stanke Ferlič, Bife Braslovče, 63314 Braslovče.

DVA fanta sprejem takoj za izučitev ali priučitev za delo pri vodovodu. Vodovodno inštalaterstvo Arcilin – Škofja vas.

AVTOLIČARSTVO STANKO CIZEJ Orla vas 13 BRASLOVČE

se priporoča s svojimi hitrimi in kvalitetnimi uslugami.

RAZNO

IŠČEM varstvo za 8 mesečnega sina v bližini Nove vasi. Ponudbe pod »OD MAJA DALJE«.

IŠČEVA varstvo za sedemmesečnega sina s 15. februarjem 1980. Rampre, Mariborska 122a, Celje.

ZA skladišče suh prostor ca. 20 m² oddam. Tel: 25-576.

ZAHVALA

Ob izgubi drage žene

FRANČIŠKE VREČAR

se zahvaljuje dr. Petričevi iz Ljubljane, dr. Drnovšku iz Celja, medicinskim sestram in ostalemu strežnemu osebju internega oddelka v Celju, Pihalni godbi iz Laškega, pevcem Društva upokojencev Laško, župniku za lepe poslovnice besede, ter vsem ki so darovali cvetje in v težkih trenutkih stali ob strani.

Žalujoci mož in drugo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi dragega moža, ata, starega ata in tasta

JOŽETA KOPRIVCA,

sodarja iz Blagovne

se najtopleje zahvaljujemo vsem sosedom za pomoč in tolažilne besede, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga v tako velikem številu pospremili na prerani zadnji poti in darovali cvetje. Hvala kolektivoma Osnovne šole Hudinja in Astre. Posebna hvala župniku za opravljen obred in poslovnice besede.

Neutolažljiva žena in otroci z družinami.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, hčerke, sestre, tete in svakinje

MAJDE SLOVENEK

roj. Hvalec

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem, ki ste jo spremili na njeni prerani zadnji poti in nam izrekli sožalje. Enako se zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali in v slovo podarili vence in cvetje. Iskrena hvala pevskega zbora Avto Celje, patru Robertu in župniku Rutarju iz Vranskega za lepo opravljen obred. Hvala vsem sosedom, posebno sosedi Uršič za pomoč. Še enkrat hvala vsem.

Žalujoci vsi njeni

Zagreb, Celje, Vransko, Frankfurt, Ljubljana

Svet skupščine KS »Hudinja« Celje

razpisuje prosta dela in naloge:

TAJNIKA KRAJEVNE SKUPNOSTI

Kandidat mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- da ima popolno srednješolsko izobrazbo ekonomske ali upravne administrativne smeri
- da je družbenopolitično aktiven
- da ima znanje strojepisja
- da ima odslužen vojaški rok

Kandidati naj priložijo k prijavi dokazilo o strokovni izobrazbi ter kratek življenjepis z opisom dosedanjega dela in družbenopolitične aktivnosti.

Rok za vložitev prijav je 15 dni po objavi. Prijave je nasloviti na: Krajevna skupnost Hudinja Celje, Kovačičeva ulica 3.

GOSTINSKO PODJETJE »SLOVAN« VRANSKO

razpisuje prosta dela in naloge:

1. dve KV KUCHARICI
2. SKLADIŠČNIK – MESAR

POGOJI:
pod 1.: KV delavec gostinske smeri ali PK s prakso v gostinstvu
pod 2.: KV delavec živilske stroke s prakso in vojaščinom prost.
Prijave na naslov: Gostinsko podjetje »SLOVAN« 63305 Vransko

Delo se združuje za nedoločen čas. Poizkusna doba 2 meseca. OD po pravilniku. Nudimo začasno samsko stanovanje.

»TKANINA« n. sol. o. CELJE
TOZD VELEPRODAJA n. sol. o.
Komisija za delovna razmerja
OGLAŠA
prosta dela oz. naloge

1. PRODAJALCA

POGOJ: KV – prodajalec

2. PRODAJALCA

POGOJ: KV – prodajalec

3. SKLADIŠČNEGA DELAVCA PREVZEMNIKA

POGOJ: PK – delavec in 6 mesecev delovnih izkušenj

Delovno razmerje sklepamo za nedoločen čas, razen pod točko 2., kjer bomo nadomestili delavko v času porodniškega dopusta. Za dela oz. naloge prodajalca velja enomesečno poskusno delo. Kandidati za dela oz. naloge skladiščnega delavca prevzemnika bodo opravljali preizkus delovne zmožnosti in drugih sposobnosti za opravljanje navedenih del.

Vloge sprejema Sektor za samoupravno organiziranost in kadre »Tkanine« Celje, Ul. XIV. divizije, n. h., v roku 15 dni od dneva objave.

Kandidati bodo pismeno obveščeni o izbiri najkasneje v roku 30 dni po zaključnem prijavnem roku.

SOCIALISTIČNA REPUBLIKA SLOVENIJA
REPUBLIŠKI SEKRETARIAT ZA PRAVOSODJE,
ORGANIZACIJO UPRAVE IN PRORAČUN
LJUBLJANA

ZAPORI CELJE

Linhartova 3; tel. 229-32, 229-52

»Na podlagi sklepa sveta delovne skupnosti komisija za kadrovske zadeve in izobraževanje

kazenskega poboljševalnega doma za mladoletnike in zapora v Celju

objavlja naslednja prosta dela in naloge:

A) ZA NEDOLOČEN ČAS

1. Vodja vzgojiteljev mladoletnih obsojencev

- a) splošni pogoji:
 - višja izobrazba pedagoške ali druge ustrezne smeri
 - 4 leta delovnih izkušenj
 - strokovni izpit.
- b) posebni pogoji:
 - primerno telesno in duševno zdravje,
 - preizkus znanja iz penologije,
 - za moške urejena vojaška obveznost,
 - smisel in veselje za delo s socialno deviantno in delinkventno mladino

2. 2 pooblaščenih uradnih oseb (paznikov)

- a) splošni pogoji:
 - srednja penološka ali druga srednja oz. poklicna šola,
 - strokovni izpit
- b) posebni pogoji:
 - popolnoma zdrav,
 - za moške odslužen vojaški rok,
 - ustrezne psihofizične lastnosti,
 - preizkus znanja iz penologije,
 - smisel in veselje za delo s socialno deviantno in delinkventno mladino

B) ZA DOLOČEN ČAS

3. skladiščnika kazenskega zavoda

- a) splošni pogoji:
 - skladiščni tehnik ali druga srednja šola ustrezne smeri,
 - 2 leti delovnih izkušenj,
- b) posebni pogoji:
 - primerno telesno in duševno zdravje,
 - preizkus znanja iz penologije,
 - za moške urejena vojaška obveznost,
 - smisel in veselje za delo s socialno deviantno in delinkventno mladino.

Delovno razmerje bo predvidoma trajalo do konca junija 1980.

Na vseh delih in nalogah se čas opravljanja dolžnosti šteje v zavarovalno dobo s povečanjem (12/16).

Nastop službe je mogoč takoj oz. po dogovoru.

Stanovanj ni na razpolago.

Kandidati morajo biti moralnopolitično neoporečni ter ne smejo biti sodno kaznovani ali v kazenskem postopku.

S svojo ročno napisanimi prošnjami in z obširno napisanimi življenjepisi ter dokazili o šolski oz. strokovni izobrazbi naj se kandidati osebno zgledajo na razgovor v Kazensko poboljševalnem domu za mladoletnike in zapori v Celju, Linhartova 3, kjer bodo dobili še vsa ostala potrebna obvestila.

Kandidati, ki ne bodo prišli na osebni razgovor in predložili zahtevanih listin, ne bodo obravnavani.

Prijave kandidatov sprejemamo 15 dni po tej objavi.

TV SPORED

SOBOTA, 12. 1.

- 8.00 POROČILA (Lj)
8.05 JAKEC IN ČAROBNA LUČKA otroška serija (Lj)
8.15 VRTEC NA OBISKU: Hop, se meh razpoči, smeh iz njega skoči (Lj)
8.35 KURIR GOCE DELČEVA, oddaja TV Skopje (Lj)
9.05 PISANI SVET – Strip, I. del (Lj)
9.40 J. Mortimer: WILL SHAKE-SPEARE, TV nadaljevanka (Lj)
10.30 ČLOVEK – ANTENA, oddaja iz cikla Človekovo telo (Lj)
11.00 IRAN, IRAN, dokumentarna oddaja (Lj)
12.00 POROČILA (Lj)
12.15 Kitzbühel: SMUK ZA MOŠKE, prenos (do pribl. 13.45) (EVR, Lj)
15.20 POROČILA (Lj)
15.25 ZA MAVRICO, ameriški film (Lj)
17.00 KOŠARKA ISKRA OLIMPIJA-ZADAR – prenos (za JRT) (Lj)
18.35 NAŠ KRAJ – Mojstrana (Lj)
18.45 ROBINOVO GNEZDO, humoristična serija (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
20.00 J. Dietl: ŽUPAN NAŠEGA MESTA, TV nadaljevanka (Lj)
21.00 ORGANIZACIJA, ameriški film
Režija: Don Medford, Igrajo: Sidney Poitier, Barbara McNair, (Lj)
22.50 ORKESTER COUNT BASIE (Lj)
23.45 TV KAZIPOT (Lj)
0.05 POROČILA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

- 17.45 TEST (Lj II)
18.00 KONJ, MOJ PRIJATELJ – dokumentarna oddaja (Zgb II, Bgd II)
18.30 NARODNA GLASBA, oddaja TV Ljubljana (Sa II)
19.00 IZ SPOREDA TV PRIŠTINA – »Žeja« (Zgb II)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Bgd II)
20.00 VEČER Z BEOGRAJSKIM KLAVIRSKIM STUDIJEM (Zgb II, Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.10 ZADNJA POŠTA ZAGREB, feljton (Zgb II)
21.40 ŠPORTNA SOBOTA (do 22.00) (Zgb II, Bgd II)

NEDELJA, 13. 1.

- 7.45 POROČILA (Lj)
7.50 ZA NEDELJSKO DOBRO JUTRO: Mladinski pevski zbor Maribor (Lj)
8.20 DEDIŠČINA ZA PRIHODNOST, dokumentarni film (Lj)
9.15 DISNEYEV SVET (Lj)
10.00 ČEBELICA MAJA, otroška serija (Lj)

- 10.25 Kitzbühel: SLALOM ZA MOŠKE, prenos (EVR, Lj)
11.55 A. Haley: KORENINE, TV nadaljevanka (Lj)
12.35 TV KAZIPOT (Lj)
12.55 Kitzbühel: SLALOM ZA MOŠKE, prenos (EVR, Lj)
pribl.
14.00 POROČILA (do 14.05) (Lj)
14.20 KMETIJSKA ODDAJA TV Beograd (Lj)
15.20 ARGENTINA, dokumentarna oddaja TV N. Sad (Lj)
15.50 OTROK IZ EPRUVETE, dok. film (Lj)
16.40 NEOKLASICIZEM, oddaja iz cikla KOMORNA GLASBA SKOZI STOLETJA (Lj)
17.10 POROČILA (Lj)
17.15 MUPPET SHOW (Loretta Lynn) (Lj)
17.40 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
17.45 LETEČA OMARA, francoski film
Režija: Carlo Rim. Igrajo: Fernandel, Berthe Bovy, Pauline Carton (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
20.00 S. Pavić: VROČI VETER, nadaljevanka TV Beograd (Lj)
21.05 ŠKOFJA LOKA, oddaja iz cikla POPOTOVANJA (Lj)
21.35 V ZNAMENJU (Lj)
21.50 RISANKA (Lj)
21.55 GLASBENI ALBUM (Zgb)
22.10 ŠPORTNI PREGLED (do 22.40) (Sa)

Oddajniki II. TV mreže:

- 15.45 TEST (Lj II)
16.00 NEDELJSKO POPOLDNE (Zgb)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd II)
20.00 DOKUMENTARNA ODDAJA (Zgb II, Bgd II)
20.45 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 ON, mehiški film (do 22.45) (Zgb II, Bgd II)

PONEDELJEK, 14. 1.

- 10.00 TV V ŠOLI: KOCKA KOCKA, BOJ ZA OBSTANEK, MUZEJ IVA ANDRIČA, ČRIČKOV ALBUM, TARA (Bgd)
12.45 TV V ŠOLI: Prijateljstvo, Klub mladih tehnikov (do 13.15) (Zgb)
17.20 POROČILA (Lj)
17.25 MINIGODCI V GLASBENI DEŽELI, finska nanizanka (Lj)
17.40 GUERDEPP VERONICA, dokumentarni film (Lj)
18.05 ETNOGRAFSKI ZAKLADI SRBIJE, oddaja TV Beograd (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 ZDRAVO, MLADI (Zgb)
19.15 RISANKA (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
20.00 W. Shakespeare: MACBETH, predstava Royal Shakespeare Company (Lj)
22.20 V ZNAMENJU (Lj)

TOREK, 15. 1.

- 10.00 TV V ŠOLI: Kocka kocka, Boj za obstanek, Narodni muzej,

- Čričkov album, Negotin (Bgd)
12.30 TV V ŠOLI: Dnevnik 10, Zgodba o pelču (do 13.00) (Zgb)
17.10 POROČILA (Lj)
17.15 JAKEC IN ČAROBNA LUČKA, otroška serija (Lj)
17.30 PUSTOLOVŠČINA, oddaja TV Beograd (Lj)
18.00 SRBSKA FOLKLORA (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 IGMANSKI MARŠ, oddaja iz cikla Čas, ki živi (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 PO SLEDEH OSIPA, aktualna oddaja (Lj)
20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.55 H. Fallada: ČLOVEK HOČE NAVZGOR, TV nadaljevanka (Lj)
21.50 V ZNAMENJU (Lj)
22.05 IZ KONCERTNIH DVORAN – A. Schöenberg: PELEAS IN MERISANDA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

- 16.55 TEST (Lj II)
17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (Bgd I, N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
17.45 PUSTOLOVŠČINA, otroška oddaja (Bgd I)
18.15 KNUJGE IN MISLI (Bgd I, Zgb)
18.45 NARODNA GLASBA (Bgd I, Sa)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Sa)
20.00 DISKO – zabavnoglasbena oddaja, II. del (Zgb II, Bgd II)
20.50 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.10 ONA, dokumentarna serija (Zgb II, Bgd II)
22.00 POEZIJA (do 22.30) (Zgb II, N. Sad)

SREDA, 16. 1.

- 10.00 TV V ŠOLI: Kocka kocka, Boj za obstanek, Knez Mihajlova ulica, Film Nevesinjska puška (Bgd)
12.35 TV V ŠOLI: Pogovor s Toneom Pavčkom, Ali ste vedeli (do 13.05) (Zgb)
17.25 POROČILA (Lj)
17.30 Z BESEDO IN SLIKO – V. Brest: ČAROVNIK UJTATA, 2. del (Lj)
17.50 PIONIRJI FOTOGRAFIJE, serijska oddaja (Lj)
18.15 OD VSAKEGA JUTRA RASTE DAN: DOBRLA VAS (Lj)
18.45 OBZORNIK (Lj)
18.55 NE PREZRITE (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
20.00 FILM TEDNA: PREPROSTA ZGODBA, švedski film
Režija: Anja Breinen. Igrajo: Lil Terselius, Stefan Ekman, Hans Alfredson (Lj)
21.30 625 (Lj)
22.05 V ZNAMENJU (Lj)

Lestvico zabavnih melodij vam poklanja
KONUS TOZD BLAGOVNA HIŠA
CELJE s prodajalnami v Celju, Rogški Slatini in Slovenskih Konjicah

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. ZAKUNI SE LJUBAVI – SREBRNA KRILA
2. EL LUTE – BONEY M
3. TU SEI L'UNICA DONNA PER ME – ALAN SORRENTI
4. SUPERMAN – PEPEL IN KRI
5. PAMTIM SAMO SRETNE DANE – GABI NOVAK

KUPON

za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem

izvajalec

Ime, priimek, naslov

Nagrajenca: Nagrajenca: Mojca Čakš, Voglajna n. h., Gorica pri Slivnici
Darko Marinič, Gotavlje 13a, Zalec

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak torek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.45. Vsakič nagrada mala plošča.

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNA – TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. POLETI, POZIMI – AVSENIK
2. SPET SMO PRIJATELJI ZBRANI – DOVŽAN
3. OHČETNA POLKA – PUHAR
4. ČEZ POLJANE – PETRIČ
5. LISTJE PADA – BURNIK

KUPON

za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem

izvajalec

Ime, priimek, naslov

Oddajniki II. TV mreže:

- 16.55 TEST (Lj II)
17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (Bgd I, N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
17.45 MAJSKE IGRE, otroška oddaja (Bgd I, N. Sad)
18.15 IZOBRAŽEVALNA ODDAJA (Bgd I)
18.45 GLASBENI AMATERJI (Bgd I, Zgb)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
20.00 AKTUALNA SREDA (Bgd I, Sa)
21.30 POP GLASBA (Bgd I)
22.15 TV DNEVNIK (do 22.30) (Bgd I)

ČETRTEK, 17. 1.

- 10.00 TV V ŠOLI: Kocka kocka, Boj za obstanek, Bogdan Kršič, Tolkala, Naši kraji (Bgd)
12.40 TV V ŠOLI: Musical, Ali ste vedeli (do 13.10) (Zgb)
14.30 NAMIZNI TENIS JUGOSLAVIJA : ZRN, prenos iz Šibenika (Zg, Lj)
17.00 POROČILA (Lj)
17.05 DEDIŠČINA ZA PRIHODNOST, dokumentarni film (Lj)

- 17.55 KURIR GOCE DELČEVA, nadaljevanka TV Skopje (Lj)
18.25 OBZORNIK (Lj)
18.35 PRISTANIŠČE, VRATA V SVET, reportaža TV Zagreb (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
20.00 STUDIO 2 (Lj)
22.00 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

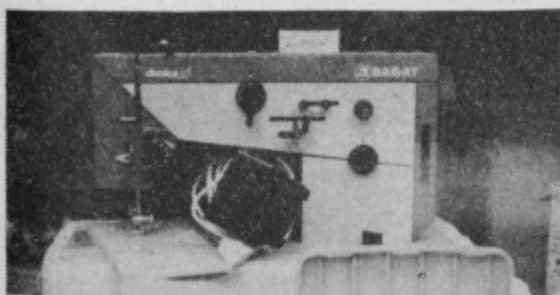
- 16.55 TEST (Lj II)
17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (Bgd I, N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
17.45 TEHTNICA ZA NATANČNO TEHTANJE (Bgd I)
18.15 ZNANOST (Bgd I)
18.45 HUMORISTIČNI KLUB (Bgd I)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
20.00 TO SEM JAZ (Zgb II, Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.15 PO IZBIRI (Zgb II, Bgd II)

PETEK, 18. 1.

- 10.00 TV V ŠOLI: Kocka kocka, Pavijani, Andree Navarra, Tro-

- denta, Film Billov rudnik (Bgd)
12.30 TV V ŠOLI: Zgodba, Rojstvo (do 13.00) (Zgb)
15.55 ROKOMET JUGOSLAVIJA : SLOVENIJA, prenos iz Velenja v odmoru POGOVOR (Lj)
17.15 POROČILA (Lj)
17.20 SMUK NARAVNOST Z NALOGAMI, oddaja iz cikla ŠOLA SMUČANJA (Lj)
17.30 ČUVAJ PARKA, otroška nadaljevanka (Lj)
18.00 ČEZ TRI GORE... Prekmurški oktet (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 SKOZI DRUŽBENE SISTEME, oddaja iz cikla PLANIRANJE (Lj)
19.00 SPEKTER (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
20.00 PETA STRAN STUDIA, zabavnoglasbena oddaja (Zgb)
20.55 A. Haley: KORENINE – NOVE GENERACIJE, TV nad. (Lj)
22.25 V ZNAMENJU (Lj)
22.40 NOČNI KINO: PREPOZNO ZA HEROJE, ameriški film
Režija: Robert Aldrich. Igrajo: Cliff Robertson, Michael Caine

Poiščite v... ELEKTRU

Zimski čas ni ravno primeren za izlete, zato gospodinje in nasploh ženski spol, rade temeljiteje pospravijo stanovanja. Pri tem se najde na kupe starih oblačil, ki jih je potrebno le malce predelati in z malo smisla za kombinacijo so kot nova. Pri tem je nujno potreben šivalni stroj – predstavljamo vam priročen stroj, ki ne bo zavzel v stanovanju veliko prostora Danica EXTRAMATIC za 6502 din. Da pa ne bo opešal vaš vid, vam priporočamo še svetilko, ki jo lahko poljubno usmerite, za 503,26 din.

KOVINOTEHNA

TOZD Tehnična trgovina

RADIO CELJE

SPORED OD 10. 1. DO 16. 1. 1980

četrtek, 10. 1.: 8.00 poročila, 8.05 dopoldne z vami (vmes ob 9.00 druga poročila), 10.00 zaključek sporeda, 15.30 obvestila, 15.45 zabavni globus, 16.00 kronika, 16.15 čestitke in pozdravi, 16.30 V ŽIVO – o kadrovske politiki, 18.00 zaključek sporeda.

Petek, 11. 1.: 8.00 poročila, 8.05 petkov mozaik (vmes ob 9.00 druga poročila), 10.00 zaključek sporeda, 15.30 obvestila, 16.00 poročila, 16.05 čestitke in pozdravi, 16.45 zabavni globus, 17.00 kronika, 17.15 glasbo vam izbira..., 17.45 mladi mladim, 18.00 zaključek sporeda.

Sobota, 12. 1.: 8.00 poročila, 8.05 dopoldan z vami (vmes ob 9.00 poročila), 9.30 filmski sprehodi, 10.00 zaključek sporeda, 15.30 obvestila, 15.45 športna sobota, 16.00 poročila, 16.05 čestitke in pozdravi, 17.00 kronika, 17.15 lestvica zabavnih melodij, 17.30 kulturni feljton, 17.45 zabavni globus, 18.00 zaključek sporeda.

Nedelja, 13. 1.: 10.00 poročila, 10.10 obvestila, 10.30 Kekčevi prijatelji, 10.45 predstavljamo vam, 11.00 žveplometer, 11.30 kmetijska oddaja, 12.00 čestitke in pozdravi, 12.45 zabavni globus, 13.00 poročila, 13.05 od melodije do melodije, 13.30 literarna oddaja, 13.45 iz domačih logov, 14.00 zaključek sporeda.

Ponedeljek, 14. 1.: 8.00 poročila, 8.05 športno dopoldne (vmes ob 9.00 druga poročila), 10.00 zaključek sporeda, 15.30 obvestila, 16.00 poročila, 16.05 čestitke in pozdravi, 16.30 reportaža, 16.45 zabavni globus, 17.00 kronika, 17.15 lestvica narodno-zabavnih melodij, 17.30 športni pregled, 17.45 glasbene novice, 18.00 zaključek sporeda.

Torek, 15. 1.: 8.00 poročila, 8.05 dopoldan z vami (vmes ob 9.00 druga poročila), 10.00 zaključek sporeda, 15.30 obvestila, 16.00 poročila, 16.05 čestitke in pozdravi, 16.30 reportaža, 16.45 zabavni globus, 17.00 kronika, 17.15 iz arhiva resne glasbe, 17.45 vedri zvoki, 18.00 zaključek sporeda.

Sreda, 16. 1.: 8.00 poročila, 8.05 dopoldan z vami (vmes ob 9.00 poročila), 10.10 zaključek sporeda, 15.30 obvestila, 16.00 poročila, 16.05 čestitke in pozdravi, 16.45 zabavni globus, 17.00 kronika, 17.15 domači ansambli, 17.30 aktualno, 17.45 iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 zaključek sporeda.

IZ SPOREDA:

Ponedeljek, 14. 1. ŠPORTNO DOPOLDNE (8.05–10.00)

V ponedeljek bo že drugič na vrsti nova redna dopoldanska oddaja, ki smo jo namenili vsem prijateljem športa. Že prva oddaja je pokazala, da je takšna oblika poročanja o športu in rekreaciji mnogo bolj zanimiva in pristopna, kot je bil dosedanji športni pregled. Zato smo prepričani, da vas bo oddaja pritegnila tako k poslušanju kot tudi k pogostejšemu sodelovanju. V oddaji ne bomo le poročali o doseženih izidih na ligških in drugih tekmovanjih. V redni rubriki bomo predstavljali tudi posamezne športe, več besede bodo dobili tekmovalci in trenerji, pa tudi rekreaciji bo namenjenih več minut. Oddajo pripravlja skupaj s številnimi sodelavci in prijatelji športa Tone Vrabl.

ANDI 78

PO KORDILJERAH DO PRESTOLNICE INKOV

Med tem so se politične razmere v državi nekoliko uredile. Nekateri vodilni opozicionalci so bili deportirani, 17. junija je na volitvah zmaga provalna stranka Apra in tako je bila oblast spet utrjena. Policijska ura je bila ukinjena in južnjaški temperament prebivalcev tega ogromnega mesta je spet lahko prišel do polne veljave. Ulice so bile podnevi in ponoči podobne velikanskemu sejmu, kjer vsi prodajajo, kupujejo, prekupejo, barantajo, prizadevno in domiselno ponujajo na tisoče vseh mogočih koristnih in nekoristnih predmetov, najrazličnejše vrste peciva in sadja so razstavljene kar na velikih pladnjih po pločnikih, vsakih nekaj metrov se cvrejo različni s krompirkom na vrhu špile, ki jih prodajalec stalno namaka v različne omake, kokice iz koruze, ki jih poznamo tudi pri nas, listi koke, če si malo bolj korajženi, pridejo zvečer tudi do kokaina ali celo marihuane, rokavice, kape, borše, čempe iz lamine volne, kipci iz žgane gline, ponči, izdelki

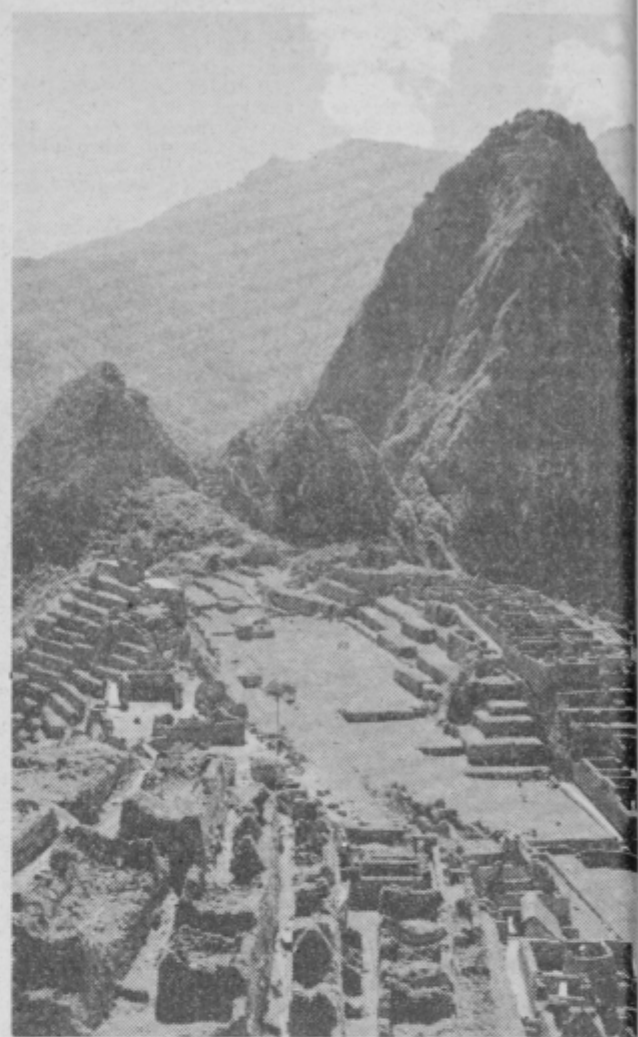
ulčnih slikarjev, preproge, zanemarjeni hipiji, krzno, indijanske piščali s tistim polnim, skrivnostno otožnim zvokom, sloki, plavooki gringos, majhni, cesti prepuščeni otroci se v igri valjajo po umazanih in strahovito zasmetenih tleh, dvanajst ali trinajstletna deklica z živim punkeljskim na hrbtu, poli-

Piše: **DR. JOŽE ČETINA**

sano obarvanih, zdelanih avtobusov krilijo sprevodniki z rokami in por favor señores kar med vožnjo na ves glas vabijo potnike, vozovnic ne izdajajo, denar pa mečejo enostavno v vedro za vrati, taksisti za enako razdaljo računajo tudi do štirikrat različno ceno, hodim po ulicah, se prerivam skozi množico, razcapani črnooki, črnolasi otroci me vlečejo za rokav, señor un sol por favor, desetina lačnih ročic v hipu raztrga rumeni bankovec, si ogledujem to vrvečo, živo razstavo, pasem oči in si želim prazen tovornjak namesto z umazanimi cunjami nabutanega nahrbtnika.

Stopim iz taksija pod bronastim spomenikom velikega Franzisca Pizarra. Njegovo komaj za dečka majhno mumijo sem si ogledal v vitrini stranskega oltarja bujne renesančne katedrale, ki tvori celo južno stranico veličastnega trga Plaza Armas. Na vzhodni strani trga za močno železno ograjo kraljuje mogočna kolonialna vladna palača. Na kupoli vihra

državna zastava, na vseh vhodih negibno stoji straža z ukrivljenimi sabljami, v tradicionalnih črnordečih uniformah in medenastih, pretorijanskih čeladah. Na velikem trgu je malo ljudi, skoraj več je do zob oboroženih policistov v temnozelnih uniformah in čeladah. V skupinah obvladujejo vse vogale trga in ulic, ki se stekajo vanj. Posebno spoštovanje mi zbuja orjaške, na koncu še zadebeljene gumi-jevke, ki jih držijo stalno pripravljene v rokah, in ponižno usmerim svoj korak proti ulici Union. Na začetku ulice nepremično stoji dvojni kordon policajev, za njim se kot odrezano začena tisti sejenski živžav. Zberem korajžo, se prefiltriram skozi kordon in se radovedno prerivam naprej. Na vsaki strani križišč spet kordoni. Od daleč nerazločno zaslišim skandiranje in grem v tisto smer. Na sredi križišča večja skupina srednješolcev v zboru ponavlja parole. Viva la libertad, abajo la represion, vrstijo se krajši strastni nagovori, množica se nevarno veča, drugi spet neprizadeto prekupejo ali hodijo po svojih opravkih. Naenkrat se iz stranskih ulic pojavijo zamreženi gasilski avtomobili z naperjenimi cevmi, od nekod zaslišim nekaj predirnih piskov in kot bi kragulj tresčil med vrabce, se množica v divjem begu rešuje na vse strani. Zatečem se v neko pasajo, zunaj pa s polnim plinom drvi oklepni avto in bombe s solzilem padajo na vse strani.

Machu Picchu je nudil varno zatočišče desetisoč svečeniškim in posvetnim beguncem. Stražni vrh je dobro obve doval ves lok doline Urubambe.

ČLOVEK

Zmerom bo zemlja lepa; zmerom bo rasla trava in bodo pele ptice; zmerom bodo po njem vodili svoj rej letni časi.

Meglje so naše človeške napovedi: ne začetka ni ne konca; kot reka – le brez izvira in brez izteka – teče življenje skozi večnost.

A ta trenutek, ki v njem živimo, nosi vso preteklost in bodočnost v svojem naročju: drobena, a hkrati nesmrtna je kaplja v morju vsega.

Vse radosti in muke davnih prednikov, vse sanje in dejanja poznih vnukov so v njem, kot so v vesoljni meglenici novi svetovi.

Čast človeku na tej lepi zemlji. Iz njene plodne notrine je nastal, skozi blato in trnje se je pognal, trpin in srečnej.

On nosi v sebi vse, kar zemlji dali so eoni: kamenja trdoto, fluidnost vode, žilavost rastlinja, čar letnih noči,

in radost pomladanskih svitanj, in sladke tožnosti jesenskih zarij, in vse lepote vseh njenih oblik, sežetih v eno.

Čast človeku! – V plimi in oseki, v gneči in mraku zemskih dogajanj stoji kljub vsemu, in cel svet – nov Atlas – nosi na ramah;

in raste. – Mi še verujemo vanj, kot tudi v zemljo, ki je iz nje pognal, a zemlja je zmerom bila in bo lepa in dobra.

VLADIMIR NAZOR

S POTOVANJA PO AFGANISTANU

SPOMINI NA SONCE, ZEMLJO IN LJUDI

Popotni vtisi niso najmlajši. Segajo v lansko leto, v počitniško poletje. Morda bo ravno zaradi tega primerjava še bolj zanimiva, saj nam bodo besede odkrivale deželo, ki s svojimi dogodki polni časopisne stolpce po vsem svetu. Med tem časom so se tudi spremenila državna krmila, oziroma tisti, ki so za krmilo držali. Potopis tudi nima nobenih političnih ambicij, je le prikaz nekega videnja te zanimive in nam malo znane dežele.

Po tropski vročini v Indiji se prileže suh, planinski zrak, pa čeprav je temperatura okrog 30 stopinj Celzija. Preden se spustimo v Kabul, z aviona opazujemo na videz pust pokrajino. Tu in tam zelena oaza, sicer pa pesek, pesek.

V Kabulu najprej opazimo sliko predsednika Tarakija in z rdečo barvo zapisane parole: Proletarci vseh dežel... Dobrodošli v Afganistanu, deželi z novim modelom revolucije! Dobrodošlica je v afganistanskem, ruskem in angleškem jeziku.

Ulice so čiste in lepo urejene. Povsod zelenje in grmičevje. Šole in vojašnice svečano okrašene z zastavo ali sliko predsednika, rdeči napis v afganistanskem in ruskem jeziku.

Ulice Kabula so mirne. Ko povprašamo lokalnega vodiča o nemirih, samo zamahne z roko in pove, da so to ma-

lenkosti. »Imamo dosti vojske«, pravi, »sicer pa že dolgo ni bilo nemirov«. Čisto iskren ni, to vemo, verjetno pa nas noče strašiti. Predstavnik naše ambasade nam pokaže drugačno sliko. V Kabulu imajo policijsko uro, družabnega življenja ni, turi-

PIŠE: **BOŽENA MLAKAR**

stov skoraj ni. Nova vlada ima sicer program, kako deželo gospodarsko razviti, v glavnem s pomočjo Sovjetske zveze – fotografije o sklenitvi te pomembne pogodbe in plan gospodarskega ra-

zvoja vise na najvidnejšem prostoru na letališču v Kabulu.

Zraven visi zemljevid Afganistana, kjer so vrisane tovarne, hidroelektrarne, naftni stolpi... »Nafto imate?« me zanima. »Se ne črpamo. To je v planu, v sklopu pogodbe«. »Elektrarne?« »Tudi.« Potrebujemo pomoč, strokovnjake, na veliko solajo mladino. Vendar gospodarskega sodelovanja z drugimi državami, npr. z Jugoslavijo, ni kaj dosti – po besedah ambasadorja naši gospodarstveniki ne najdejo tam nič zanimivega ali pa ni pravega odziva.

V čudovitih kraljevskih vrtovih, ki so bili last zadnjega monarha Mohammed Zahir šaha, zdaj pa so odprti in se hodijo vanje hladiti številne

afganistanske družine, mi naš sofer pove marsikaj zanimivega o svoji revni in vendar tudi bogati domovini. Najprej seveda poudari, da so z Jugoslavijo prijatelji in mi pokaže kraj, kjer je pred nekaj leti sedel naš Tito in kosil z njihovim takratnim kraljem. Ponosen je na to, da je bil v Titovi bližini, saj jil je vozil, z bleskom v očeh govori o veličini takratnega voditelja, spoštljivo o sedanjem. Njegova dežela je vedno lepa. Sprememb pa so vajeni. Vendar, preveliko vojn je že pustošilo to deželo, ki je še vedno delno nomadska. »Križišče Azije« je zamlalo že Aleksandra Velikega 300 let pred našim štetjem vanj so vdirali mnogi vplivi: vzhoda in še bolj zahoda. V 9. stoletju ga preplavi islam in tudi ostane. Dinastije sledijo, vladarji znajo iz navede skope dežele iztisni čudovito, razkošno in bogat življenje – seveda zase. Pol je malo, zemljo slabo obdelujejo, kmetov nihče ne uč umnega gospodarjenja. Danes, v novi republiki, ima večina kmetov zemljo.

